

Προβληματισμοί

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

HELLENIC INSTITUTE for STRATEGIC STUDIES

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2020

Πατησίων 88, 104 34 Αθήναι

Ευρώ 0,01

99ον Τεύχος

Άρθρα

* Γεωπολιτικές επιπλοκές ένεκα κορωνοϊού

(Μία υπόθεση εργασίας)

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

* Ας προετοιμαστούμε για το «μη αναμενόμενο»

Του Στρατηγού ε.α. Μιχαήλ Κωσταράκου

* Να πώς μπορούν να ελεγχθούν τα θαλάσσια σύνορα

Του κ. Κώστα Γρίβα

* Επιτακτική η ενίσχυση της Ελλάδας με οπικά

συστήματα, πυρομαχικά και στρατιώτες

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιπποκράτους Δασκαλάκη

* Είναι βιώσιμο κράτος η Ελλάδα;

Του κ. Σάββα Καλεντερίδη

* Μία διάσταση Ύβριδικού πολέμου

Του κ. Δημ. Θ. Καραμήτσου

* Εγκώμιο των συνόρων

Του κ. Τάκη Θεοδωρόπουλου

* Γιατί η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει τα "πυρηνικά" των φτωχών

Του Αντιστρατήγου ε.α. Γκαρτζονίκα Παναγιώτη

* Μπορεί το Ισραήλ να σας εμπιστευθεί

αν παραμελείτε την άμυνά σας;

Του Δρος Άρη Πετάση

* Οι συνέπειες της δημογραφικής κρίσης στις Ένοπλες

Δυνάμεις

Του Υποστρατήγου ε.α. Ιπποκράτους Δασκαλάκη

* Η απόλυτη ακυρότητα της Συμφωνίας Τουρκίας-

Λιβύης περί θαλασσίων συνόρων

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ευάγγελου Γριβάκου, - Νομικού

* Ερντογάν, ικέτης στην αυλή του Πούτιν

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθ. Μπαλτζώη

* Το εμπορικό παιχνίδι της Τουρκίας στο προσφυγικό ζήτημα

Του κ. Δημητρίου Α. Ζακωντίνου

* Παραπομπή στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο

Του Γεωργίου Τσακίρη αξιωματικού ε.α.

* Πόσες βάσεις έχει η Τουρκία στο εξωτερικό –

Πόσο απειλούν την Ελλάδα

Του κ. Βαγγέλη Γεωργίου

* Η μαζική μετανάστευση ως εργαλείο υβριδικού πολέμου

Του Δρος Λάμπρου Γ. Καούλλα

* Η λιποταξία της ιντελιγκέντσιας

Του κ. Νίκου Ιγγλέση

* Από τον επιστημονισμό στον μετανθρωπισμό -

ηθικοκοινωνική και γεωπολιτική προσέγγιση στη

Τεχνητή Νοημοσύνη

Του Δρος Χρήστου Μαλτέζου

* Στον δρόμο προς τη Χάγη

Του κ. Γιώργου Χατζηθεοφάνους

Δοκίμια

* Βλέποντάς το ποδοσφαιρικά

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Επισκοπήσεις

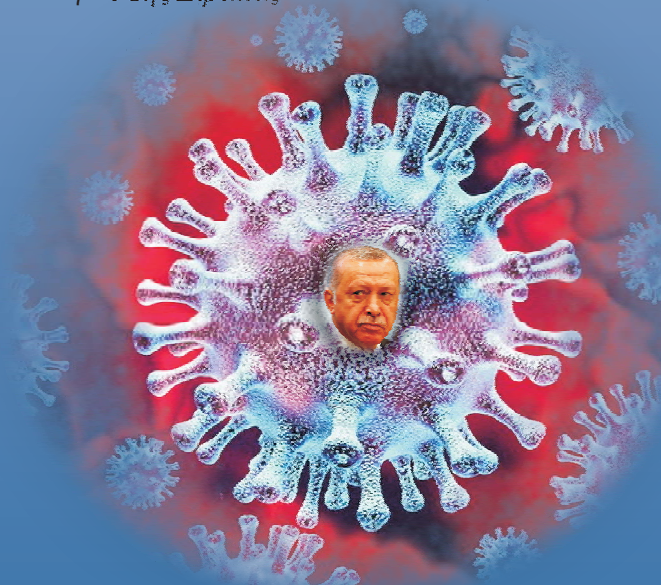
* Με μια Ματιά, η Ελλάδα

και ο Κόσμος

Του Αντιστρατήγου ε.α.

Χ. Μουστάκη

Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

Οι Προβληματισμοί του Εκδότου

Αγαπητά μέλη και φίλοι

Θεωρώ ότι έχω χρέος από την στήλη αυτή, που θα αποτελεί κάθε τρίμηνο στο περιοδικό μας «Προβληματισμοί», την άμεση επικοινωνία και σύνδεση μαζί σας, όπου θα «κοινωνούμε» των εθνικών μας οραματισμών, των ιδανικών και αξιών, καθώς και των προβληματισμών για τις εθνικές μας εξελίξεις, των θεμάτων που ταλανίζουν την κοινωνία και ιδιαίτερα τα θέματα που αφορούν τις εθνικές και γεωπολιτικές εξελίξεις στην πατρίδα και στην ευρύτερη περιοχή.

Πριν προχωρήσω στην ανάλυση των θεμάτων προβληματισμού και περίσκεψης θα ήθελα να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ από τα βάθη της καρδιάς μου σε όλα τα μέλη του ΕΛΙΣΜΕ, που συμμετείχαν στην ψηφοφορία για την ανάδειξη των μελών του νέου και για μια τετραετία ΔΣ του Ινστιτούτου και με την ψήφο των εδραίωσαν έμπρακτα την αγάπη και την εμπιστοσύνη προς το Ινστιτούτο, καθώς και σε όλα τα μέλη του ΔΣ, που ομόφωνα (10-0) με επέλεξαν πρόεδρο, για την επόμενη τετραετία. Το μόνο που μπορώ να υποσχεθώ τώρα, είναι ότι θα καταβάλω κάθε προσπάθεια αφενός να αποδειχθώ αντάξιος της εμπιστοσύνης των, αφετέρου να συνεχίσω την επιτυχημένη πορεία του ΕΛΙΣΜΕ, έργο όλων των προηγούμενων ΔΣ και μελών, με σκοπό να ανεβάσουμε όλοι μαζί το Ινστιτούτο ακόμη πιο ψηλά, καθιστώντας το, σημείο αναφοράς πατριωτισμού, εθνικών προσανατολισμών, γεωπολιτικών αναλύσεων και γεωστρατηγικών αναζητήσεων όχι μόνο μέσα στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό.

Το 2020 ξεκίνησε ελπιδοφόρο και με αισιοδοξία ότι όλα θα πήγαιναν καλύτερα, με τον μόνιμο προβληματισμό βεβαίως που αφορούσε τα εθνικά μας θέματα και ιδιαίτερα την επιθετική και αναθεωρητική στάση και συμπεριφορά της Τουρκίας και τι θα μπορούσε να κάνει το 2020. Φυσικά το μεταναστευτικό-προσφυγικό ζήτημα ήταν και παραμένει αιτία προβληματισμού και αντιμετώπισης και συνδυαζόταν άμεσα με το πρώτο ζήτημα. Και ξαφνικά προέκυψε και ένα άλλο ζήτημα, πρωτόγνωρο, μοναδικό και ξένο προς τις συνήθειες μας και τον τρόπο ζωής.

Είναι το θέμα του κορονοϊού COVID-19, έναν ιό παράξενο, πρωτοεμφανιζόμενο, ανεزمώνευτο και φυσικά χωρίς δυνατότητα αντιμετώπισής του ένεκα ανυπαρξίας σχετιζόμενου εμβολίου ο οποίος έχει το χαρακτηριστικό της αμέσου μεταδόσεώς του από άνθρωπο σε άνθρωπο. Ο ιός ξεκίνησε στις αρχές του 2020 από την πόλη Γουχάν της Κίνας και άρχισε να εξαπλώνεται με τρομακτικό ρυθμό στην πόλη Γουχάν και σε μια ευρύτερη περιοχή. Οι αρχές της Κίνας για να περιορίσουν την εξάπλωση του ιού έλαβαν πρωτοφανή μέτρα, όπως την δημιουργία εκ του μηδενός ενός πλήρους νοσοκομείου χωρητικότητας 1000 ασθενών, με δεκάδες μηχανήματα και ανθρώπους να δουλεύουν νυχθημερόν για ένα ευκατατάκτο αποτέλεσμα. Και το επέτυχαν. Παρακολουθήσαμε από τις τηλεοράσεις μας, σκηνές από ταινίες του Χόλυγουντ, με τον υποχρεωτικό αποκλεισμό των ανθρώπων στα σπίτια τους, ή την βίαιη σύλληψη και μεταφορά ανθρώπων

στα νοσοκομεία, που θεωρήθηκαν ύποπτοι για προσβολή από τον ιό και επέτυχαν τελικά το ακατόρθωτο. Μέχρι που ο ιός από τον Φεβρουάριο του 2020 να περάσει στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο, όπου η φρίκη πέρασε στο κατώφλι μας.

Η Ευρώπη τίθεται σε καραντίνα με την Ιταλία να έχει προσβληθεί σε βαθμό ζοφερότητας με χιλιάδες νεκρούς και νοσούντες. Την Ιταλία ακολούθησαν στην λήψη μέτρων όλες οι Ευρωπαϊκές χώρες, όπως και οι περισσότερες χώρες του κόσμου και φυσικά και η Ελλάδα με τα μέτρα που όλοι βιώσαμε, κλείσιμο σχολείων, κλειστών χώρων, μαγαζιών και όλων των δραστηριοτήτων που απαιτούσε συγκέντρωση ατόμων, με σύνθημα «Μένουμε σπίτι» αλλάξαμε τον τρόπο ζωής μας για να αντιμετωπίσουμε την πρωτόγνωρη αυτή απειλή, που καθορίστηκε από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, ως παγκόσμια Πανδημία. Τι κάνουμε; Τηρούμε με θρησκευτική ευλάβεια τις οδηγίες του Υπουργείου και τις ενημερώσεις των επιστημόνων για μέτρα προφύλαξης από τον κορονοϊό.

Σε ότι αφορά τα εθνικά μας θέματα είχαμε την μεγαλύτερη απειλή που υπέστημεν μέχρι τώρα. Στις 28 Φεβρουαρίου 2020, ημέρα Παρασκευή εν όψει του τριημέρου της Καθαρής Δευτέρας, η Ελλάδα δέχθηκε ένα μεγάλο ασύμμετρο κτύπημα. Το απολυταρχικό καθεστώς Ερντογάν της Τουρκίας εξαπέλυσε μία επιλογή Υβριδικού πολέμου εναντίον της Ελλάδος, μεταφέροντας από οργανωμένες δομές, με δημόσια και κρατικά μέσα μεταφοράς, τη συνοδεία στρατιωτικών οχημάτων, δεκάδες χιλιάδες μετανάστες στα σύνορα Ελλάδος – Τουρκίας και ιδιαίτερα στο τρίγωνο του Κάραγατς. Εκεί με εντολές και φανερή υποστήριξη του επίσημου κράτους και αφού είχαν διασπείρει ψευδείς ειδήσεις, ότι τα σύνορα είχαν ανοίξει, προσπάθησαν αυτοί «της γης οι κολασμένοι» απελπισμένοι άνθρωποι, να περάσουν, δηλαδή να εισβάλλουν με βίαιο τρόπο στην Ελλάδα. Το απολυταρχικό καθεστώς Ερντογάν οργάνωσε στην κυριολεξία εισβολή κατά της Ελλάδος «οπλοποιώντας» τους μετανάστες, των οποίων η συντριπτική πλειοψηφία προέρχεται από χώρες του Μαγκρέμπ και από Αφγανιστάν, Πακιστάν, Ιράν κλπ.

Ευτυχώς η Ελληνική Πολιτεία αντέδρασε με ασυνήθιστο μέχρι τώρα τρόπο που ξάφνιασε ευχάριστα. Υπερασπίστηκε όπως όφειλε τα εθνικά σύνορα, που αποτελούν και σύνορα της Ευρώπης. Οι σκηνές που παρακολουθήσαμε από τους τηλεοπτικούς δέκτες ήταν πρωτοφανείς, βίαιες και μοναδικές, ιδιαίτερα στα χερσαία Ελληνο-τουρκικά σύνορα στο τρίγωνο του Κάραγατς. Ο Έβρος όμως άντεξε. Δεν έπεσε. Και ούτε θα πέσει. Γιατί για πρώτη φορά η Ελλάδα αντέδρασε όπως όφειλε να κάνει ένα κυρίαρχο κράτος.

Είχε σχέδιο, είχε αποφασιστικότητα, είχε βούληση, είχε εθνική ομοψυχία. Τα γεγονότα του Έβρου κατέδειξαν εικόνα υπεροχής των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας έναντι όλων των ενεργειών και της προβοκάτσας και των fake news, που μεθόδευε καθημερινά το επίσημο τουρκικό κράτος.

Συνέχεια στην σελίδα 47

Ιδιοκτήτης: ΕΛ.Ι.Σ.ΜΕ. ΚΩΔΙΚΟΣ 016037
Εκδότης-Διευθυντής: Ιωάννης Μπαλτζώης
Υπεύθυνος Συντάξεως: Κ. Αργυρόπουλος
Υπεύθυνος Τεχνικής Υποστηρίξεως: Α. Τόσιος
Συντ/κή Ομάδα: Ε. Τέμπος, Α. Μπασαράς, Δ. Ηλιόπουλος
DTP-Καλλιτεχνικά: Κ. Αργυρόπουλος
Εκτύπωση: NEMESIS A.E.

Γραφεία: Πατησίων 88
TK 104 34 Αθήναι
Τηλέφωνο: 210 8211025
Fax: 210 8211056
E-mail: elesme@otenet.gr
Διαδίκτυο: www.elisme.gr

Γεωπολιτικές επιπλοκές ένεκα κορωνοϊού (Μία υπόθεση εργασίας)

Του υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Δεν ήρκεσαν όλες οι άλλες κρίσεις, οι οποίες τον τελευταίον καιρόν εμάστιζαν την χώρα, ήλθε και ο κορωνοϊός, ο οποίος ενίσχυσε εντός περυσίου τον περισσότερο τις παραμέτρους ενός πολέμου πολλαπλού φάσματος.

Δηλαδή, όλως απροσδοκίτως μας έχει επιβληθεί με θεϊκή παρέμβαση αυτή την φορά (άλλοι βλέπουν αμερικανικό, ρωσικό και κινεζικό δάκτυλο) μία προσθήκη στο εδάφιο του βιολογικού πολέμου. Έτσι, αυτό που γνωρίζαμε σαν υβριδικό πόλεμο με συνυπολογισμό ανορθοδόξων ενεργειών, συγκρούσεων χαμηλής εντάσεως, ψυχολογικών επιχειρήσεων (τουτ'έστιν επισημών δηλώσεων, παραπληροφορήσεως, κοινωνικών ψιθύρων, διαδικτυακών αναρτήσεων σε face book, tweeter, sites αδιευκρινίστων σκοπιμοτήτων καθώς και κυβερνοεπιθέσεων εναντίον θεσμών, κρατικών δομών, τραπεζών, χρηματοπιστωτικών μονάδων, απειλής χρήσεως ΟΜΚ, απειλής κατακλυσμικής εισβολής ανθρωπομαζών αλλοίας θρησκευτικής δόξας και αλλοτριών συμφερόντων και επιδιώξεων) κλπ, κλπ, τώρα αντιμετωπίζουμε και μία “θεία προσβολή” η οποία ωστόσο έχει εισχωρήσει στο θέατρον των ακηρύκτων επιχειρήσεων προκαλώντας απροσδιόριστου μεγέθους γεωπολιτικές επιπτώσεις.

Όπως δήποτε θα υπάρξουν μεταβολές με τα νεωστί επιβληθέντα εκτός σχεδιασμών δεδομένα. Ήδη έχει διαπιστωθεί αδυναμία του πλήρους ελέγχου της καταστάσεως από τα συλλογικά κέντρα αποφάσεων των υπερεθνικών δομών, όπως αυτή της ΕΕ.

Είναι απολύτως κατανοητόν, ότι ο κορωνοϊός δεν προκαλεί μόνον αναστάτωσιν στην κοινωνικήν υγεία αλλά και στην οικονομία. Και μάλιστα σε παγκόσμιο κλίμακα. Ως εκ τούτου γεωπολιτικά θεωρούμεν το φαινόμενον, εμείς το ερμηνεύομε σαν μία πρόκληση τεραστίας επιδράσεως στις περιοχές των μεγάλων οικονομικών δυνάμεων. Σε ό,τι αφορά στην Ελλάδα, εμείς τοποθετούμε την πρόκληση πλέον των λοιπών στο Αιγαιακό διαμέρισμα και στην ΝΑ Μεσόγειο «αποκλειστική οικονομική ζώνη».

Χωρίς να είμαστε σε θέση να υπολογίσουμε στατιστικά ή αλγοριθμικά την διάρκεια της πανδημίας ούτε και την έκβαση σε τομείς, όπως ποσοστά απώλειας υγείας πληθυσμού, βαθμούς μειώσεως ηθικού αλλά ούτε και τους κραδασμούς οι οποίοι μεγενθυμένοι θα επηρεάσουν την οικονομία και τις τεχνολογικές χρήσεις λειτουργικότητος των δομών, μπορούμε

ωστόσο να διαβλέψουμε τις πιεστικά νεοεμφανιζόμενες τάσεις εκμεταλλεύσεως των κενών ασφαλείας στους χώρους ενδιαφέροντός μας. Στην συνέχεια θα προσπαθήσουμε να γίνουμε σαφέστεροι στο περί ασφαλείας προκείμενον.

Ο ιός μέχρι στιγμής δεν μας αποκαλύπτει κάποια σύμπνοια ή ένα ομαδικής (κοινοτικής) εμπνεύσεως και ομοφώνου αποδοχής σχέδιον αλληλεγγύης και συλλογικής αντιμετώπισεως αυτής της ιδιομόρφου καταστάσεως από πλευράς ΕΕ. Και πολλῶ μάλλον στην ελληνική γεωγραφική γειτονιά δεν υφίσταται, ως φαίνεται πρόθεση αλληλοβοηθείας με τις όμορες κοινότητες και επομένως και με την Τουρκία, όπως συνέβαινε στο παρελθόν στις περιπτώσεις σεισμών.

Και τούτη την φορά συμβαίνει το οξύμωρον. Δηλαδή ενώ οι γενικές συμφορές συνιστούν διεθνείς συνεργασίες, στην παρούσα περίπτωση δεν φαίνεται κάποια διάθεση συνάρσεως και προσφοράς. Ίσως επειδή στις ημέρες μας το φαινόμενον είναι πρωτόγνωρον και οι κυβερνήσεις αμνημονούν ως προς τον τρόπον αντιμετώπισεως των ποικίλης προσεγγίσεως επιστημονικών εισηγήσεων.

Προχωρώντας στους συλλογισμούς μας με επιγραμματική την διατύπωσίν των θα λέγαμε, ότι οι εικαζόμενες γεωπολιτικές επιπλοκές θα συναρτώνται από τις ευκατάβλητες και -γιατί όχι- αιματηρές οικονομικές διαρρυθμίσεις αγνώστου χρονικής εφαρμογής. Δεδομένου, ότι τα νομισματικά αποθέματα είναι συγκεκριμένα και κατά συνέπειαν η αδυναμία αντιμετώπισεως δαπανών εκτός προϋπολογισμού θεωρείται επικείμενη ή και εκδηλουμένη. Και ας μη παραβλεφθεί και ο ζωτικός παράγων που αποκρίνεται στο όνομα «εθνική ασφάλεια» με τις παραμέτρους, οι οποίες συνιστώνται από το εχθρικός διακεισόμενον στοιχείον των υπό περιορισμόν μεταναστών καθώς και ο αποτελεσματικός έλεγχος των συνόρων από τον πιεστικόν παράγοντα των αφροασιατών, οι οποίοι εν τῇ απογνώσει των θα ενεργήσουν προς πάσαν κατεύθυνσιν, η οποία θα τους εγγυάτο -έστω και υπό συνθήκες παραπληροφορήσεως- μία συμβατή λύση στο πρόβλημά τους (η κατ'αυτούς απόδραση από την συνθήκη: μπρος γκρεμός και πίσω ρέμα).

Γεωπολιτική επιπλοκή μπορούμε επίσης να θεωρήσουμε τον παράγοντα αυτών τούτων των υπό την αόρατον απειλήν ανθρώπων. Εννοούμεν, ότι οι

άνθρωποι -διοικούντες και διοικούμενοι- όντες υπό καθεστώς επικειμένης προσβολής των από τον ιό, μεταλλάσσουν την ψυχοσύνθεσίν των και την στάσιν των περί φυσικής, παραφυσικής και μεταφυσικής αντιληπτικότητα και τις εξ αυτής αντενέργειές των και επομένως η συγκεκριμένη λεπτομέρεια αυτών τούτων των φυσικών προσώπων προσμετράται σαν βαθμός επιδράσεως επί μιάς εκ των ευρέως φάσματος γεωπολιτικών παραμέτρων. Ειδικότερα την ποσοτική και ποιοτική μετάλλαξη θα την εντοπίσουμε στην χορεία των συμβουλευόντων και εισηγητών μιας αναγκαστικά κυλιόμενης στρατηγικής προς τους υπευθύνους της χώρας.

Το ίδιο επιδραστικός παράγων είναι και η αοριστία περί της συνεχείας πορισμού εισοδήματος των εργαζομένων, όταν πλέον δεν θα υπάρχει δυνατότης υποστηρίξεως των από τον υπό απίσχνασιν τομέα επιδοτήσεων. Τούτο θα έχει επίπτωσιν στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων, η οποία και συνεπάγεται κοινωνικήν αναταραχήν. Μία τέτοια αναταραχή προοιωνίζει συλλογική χαλεπότητα και εκκολάπτει συνθήκες βίας. Κυρίως εντός των ομάδων περιορισμένης οικονομικής χωρητικότητας. Τούτο συνιστά ένα πρόσθετο σχέδιο καταστολής επιχειρουμένων εσωτερικών ανατροπών. Το γεωπολιτικό πλεονέκτημα το αποκτά εκείνη η διοίκηση, η οποία ασκεί τον έλεγχο επί του συνόλου του πληθυσμού και ταυτόχρονα κέκτηται της ικανότητας να διαφυλάττει την επικράτεια από κάθε εξωτερική συμβατική ή ασύμμετρο προσβολή.

Όλα αυτά ενισχύουν την άποψη, ότι οι διοικήσεις θα χρησιμοποιήσουν την τεχνολογία, την τεχνική νοημοσύνη, την ανίχνευση προσώπων, τα drones και λοιπά μέσα προς αποτελεσματικότερη αστυνόμευση των πληθυσμών για να εξασφαλισθεί μία νέου τύπου κοινωνική ισορροπία. Δηλαδή θα λειτουργήσει το σύστημα “big data” με ό,τι τούτο συνεπάγεται σε ένα νέας υφής και συστάσεως περιβάλλον.

Επειδή ο οικονομικός παράγων είναι στην περίπτωση της πανδημίας μία γεωπολιτική διάσταση, η οποία επαναρυθμίζει και τις διακρατικές σχέσεις, τούτο πρέπει να ιδωθεί αρμοδίως, ώστε να αποκομισθεί ωφέλεια οιασδήποτε δυναμικής, ώστε να συντελέσει αφ’ ενός στην κοινωνική ισορροπία και αφ’ ετέρου στην ασφάλεια της χώρας.

Όπως καταφαίνεται από την παγκόσμιο εξάπλωση του ιού, αυτός ο ιός δεν πρέπει να είναι προϊόν εργαστηριακών ερευνών σκοπουσών σε βιολογική προσβολή δυνητικών αντιπάλων, όπως υποδηλώνεται από τα λεγόμενα του προέδρου Trump. Ωστόσο αναρίθμητες θεωρίες συνωμοσίας έρχονται στην δημοσιότητα. Μία φρικώδης και τρομακτικής υφάνσεως

θεωρία είναι η προερχόμενη από τον αρχισυντάκτη του περιοδικού “Entangled” Anthony Patch, ο οποίος διατείνεται, ότι υπάρχει έτοιμο το αντι-ικό εμβόλιο. Μας προειδοποιεί, ότι το εμβόλιο θα καταστεί περιζήτητο από το σύνολον σχεδόν της ανθρωπότητας. Η ανθρωπότης «βεβαίως» και εν τῇ αγνοία της θα παγιδευθεί σε ένα διανοητικόν μεταχώρον, όπου το ειδικής συνθέσεως εξ «αισίων» αντισωμάτων εμβόλιον έχει την ιδιότητα στο να επιφέρει αλλαγές στο ανθρώπινο DNA, ώστε το γένος να καταστεί υποχείριον μιας γνωστής elite, της οποίας ο αντικειμενικός σκοπός είναι ο έλεγχος και η χειραγωγή των μαζών.

Αντιπαρερχόμενοι τον ανωτέρω ανησυχούντα σαν ημαρτημένον στοχαστή (ποιος άραγε γνωρίζει;) προχωρούμε στα της Ευρωπαϊκής κοινότητας. Σκεπτόμεθα, ότι ναι μεν η απειλή του ιού στοχεύει στον ευρωπαϊκόν πληθυσμόν αλλά τελικώς ποία είναι η ιδέα της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αυτής καθ’εαυτήν; Και το λέμε αυτό, διότι μέχρι τώρα είχαμε τα standards της οικονομικής αναπτύξεως, της παγκοσμιοποιητικής αντιλήψεως και το διαχειρίσιμον των μεταναστευτικών ρευμάτων και αφροασιατικών διεισδυτικών μαιάνδρων.

Όλες αυτές οι σταθερές αρχίζουν και ανατρέπονται, το δε shock του ιού ανοίγει τις πύλες για διαφορετικού τύπου εκτιμήσεις, ως προς το πώς δηλαδή θα εξελιχθεί η Ευρώπη κατά την επομένη ημέρα. Ας μη διαλάβει της προσοχής μας και το γεγονός, ότι πλέον, οι Ευρωπαίοι ανά έθνος διαχωρίζουν εαυτόν με ανάδυση μιας νέας ψαύσεως εθνικισμού, η οποία αποτελεί και την ιδεολογία ροπής της εποχής. Άλλως τε επί της ιδέας κινδύνου καταρρεύσεως των εθνικών οικονομιών θα αποκαλυφθούν και οι σκοποί των όσων διαβλέπουν σωτηρία σε εθνικές λύσεις και όχι σε ευρωπαϊκές. Λυπηρόν παράδειγμα η μη παρασχεθείσα βοήθεια της Γερμανίας προς την Ιταλία. Ποία λοιπόν είναι η εμπιστοσύνη μεταξύ των ευρωπαϊκών εταίρων;

Τα ευρωπαϊκά συστήματα έχουν περιέλθει σε συνθήκες απαγωγής από τις δυνατότητες του ελεγχίμου της πανδημίας.

Όλες πλέον οι δυνάμεις, οι οποίες διακρίνονται για τον σκεπτικισμόν τους απέναντι στους υφιστάμενους υπερεθνικούς θεσμούς ίσως ενεργήσουν προς επικάρπωσιν των πλεονεκτημάτων ευκαιρίας, για τα οποία βεβαίως δεν μας είναι δυνατή η πρόβλεψη, ότι θα συνεισφέρουν στην καταπράυνση των πληττομένων πληθυσμών. Ούτως ή άλλως η οικονομία, η οποία ομολογουμένως είναι το καταγράψιμο πλήγμα του ιού δεν φαίνεται να ανακάμπτει πριν το 2023 κατά την εκτίμηση της Goldman Sachs.

Εξετάζοντας τα ελληνικά πράγματα έχουμε να παρατηρήσουμε μία αρκετά καλή αντιμετώπιση των

μέχρι τούδε ενδείξεων και προϋποθέσεων. Αδυνατούμε να προβλέψουμε τα συμβησόμενα και τα προσήκοντα εκάστοτε μέτρα εις την περίπτωσιν οι συνθήκες εκφύγουν από την εκτιμώμενη δυναμική του συγκεκριμένου φαινομένου. Είναι ωστόσο ορατή η αλλαγή, η προκληθείσα εκ του ιού.

Βεβαίως και θα υπάρξουν τάσεις εκμεταλλεύσεως εκ μέρους όσων έχουν την ιστορική πρακτική να εκδηλώνουν την γεωπολιτική τους βουλιμία για την αρπαγή, λεηλασία και νομή αλλοτρίου πλούτου. Και αυτοί δεν είναι άλλοι από όλους ανεξαιρέτως τους ομόρους λαούς με πρυτανεύοντες τους Τούρκους. Οι Τούρκοι μάλιστα αυτή την εποχή έχουν ένα ουδόλως ευκαταφρόνητο υβριδικό όπλο. Τους λαθρομετανάστες.

Δοκιμάζεται η ανησυχία των Ελλήνων, με την σκέψη, ότι παρά τα όσα κακά που με την αριθμητική η την γεωμετρική πρόοδο πλήττεται η χώρα, υποφώσκει και η επίμονη πρόθεση της Τουρκίας να εκμεταλλευθεί συγκυρίες. Οι πολιτικοί και στρατιωτικοί υπεύθυνοι το γνωρίζουν αυτό αλλά ουδείς μπορεί να εγγυηθεί το προβλέψιμον του απροβλέπτου Ερντογάν, ο οποίος -κατά κανόνα- προειδοποιεί για τις επόμενες κινήσεις του.

Με την νέα διαμορφωθείσα κατάσταση εισέρχεται και η Τουρκία στο κλαμπ των θυμάτων του ιού. Αλλά τούτο είναι μία διαφορετική εκτίμηση σε ό,τι αφορά στον χειρισμό από ένα πρόεδρο με τις γνωστές του ιδιαιτερότητες. Και το υπογραμμίζουμε αυτό, καθόσον τις φορές όπου το τουρκικό κοινό συναίσθημα, το οποίον κατά ένια ιστορικά τεκμήρια δυνατόν να απέχει από την κοινή λογική και υποδηλώνει ακόμη και -υπό τον φόβο διωγμών- την δυσαρέσκειά του προς τον πρόεδρον (τον οραματιζόμενον σουλτανάτα και χαλιφάτα), τότε η αντίδρασή αυτού του ανδρός είναι η επίκληση της εθνικοφροσύνης των πιστών συμπατριωτών του. Η επομένη μεθόδευσή του είναι η επιμελημένη ψυχολογική προπαγανδία μιας πλαθόμενης τουρκομάζας σε μία υπερθεματιζόμενη προσπάθεια επιδιώξεως διευρύνσεως των συνόρων της τουρκικής καρδιάς. Σ' αυτή την περίπτωση δεν θα το βλέπαμε σαν παράλογο να μελετηθούν από τον αντίπαλόν μας οι διευκολύνσεις που παρέχονται από τον ιό για ένα εγχείρημα εναντίον της Ελλάδος.

Παράδειγμα εφικτότητας του εγχειρήματος. Ο κορωνοϊός, ως φαίνεται θα επιδράσει δυσμενώς στους οικονομικούς στόχους αμφοτέρων, κάτω από την προϋπόθεσιν, ότι θα ανασταλούν τα τουριστικά ρεύματα στα ελληνικά νησιά και στις απέναντι τουρκικές

ακτές. Τούτο σημαίνει άριστες συνθήκες τουρκικής επιθέσεως κατά φιλίων νήσων της δικής των επιλογής. Έτσι και εν τη απουσία Ευρωπαίων και άλλων παραθεριστών δεν προσδοκάται αντίδραση άλλων χωρών ένεκα προσβολής υπηκόων των. Ήγουν, η αντιπαράθεση θα έχει ένα καθαρώς διμερή χαρακτήρα. Η υπόθεση, ότι θα υπάρξουν διακοινώσεις, διαμαρτυρίες, διαβήματα, αποφάσεις διεθνών οργανισμών με κυριώτερες τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών (ΣΑ/ΗΕ), που θα καταδικάζουν την τουρκική επίθεση θα πέσουν στο κενό, όπως έπεσαν και όλες οι αποφάσεις του ΣΑ/ΗΕ στην περίπτωση της Κύπρου το 1974. Και το πλέον πιθανόν είναι, ότι για μερικούς εξωελληνικούς παράγοντες ο διαμοιρασμός του Αιγαίου είναι μία βολική συνθήκη καθόσον ο Τούρκος υπολογίζεται από το ΝΑΤΟ σαν πλέον αναγκαίος (ποσοτικής ισχύος ένεκεν) και χρήσιμος στο νατοϊκό δυναμικό έστω και εάν υποστεί (υπό αίρεσιν) κάποια απώλεια στο ανατολικό του γεωγραφικό διαμέρισμα (Κουρδιστάν).

Υπάρχει και η σχολή των σκεπτικιστών, η οποία κατηγορηματικά προβάλλει λόγους αναστολής των τουρκικών προθέσεων, ως γεωστρατηγικών ακατανόητον εντός του νατοϊκού πλαισίου καθώς και των εμπορικών εξαρτήσεων και ομογενειακών θεμάτων (πέντε εκατομμύρια Τούρκοι εντός χωρών Ευρωπαϊκής Ενώσεως). Επί πλέον η οικονομική ύφεση και συνακολούθως η επιδείνωση της οικονομίας, κορωνοϊού ένεκεν, θα συστήσουν ένα πρόσθετο μέτωπον, το οποίον θα επηρεάσει δυσμενώς και σε βάθος χρόνου την τουρκική εθνική ισχύ.

Αλλά ο Ερντογάν εάν επιβιώσει σαν ηγέτης από την πανδημία και εφόσον έχει κάποιες ενδείξεις περί ατρωτότητος αυτού, ίσως σκεφθεί, ότι ζημίες κάποιων δισεκατομμυρίων δολλαρίων και απώλειες σε στρατιωτικό και πολιτικό δυναμικό της τάξεως μερικών δεκάδων χιλιάδων ζώων, είναι ένας καθ'όλα συμφέρων ισολογισμός. Το κέρδος είναι το μισό Αιγαίον και το μείζον της νοτιοανατολικής Μεσογείου θαλάσσης. Ο επόμενος στόχος θα είναι η ισλαμοποίηση του Γιουνανιστάν σύμφωνα με τις παρακαταθήκες του Οζάλ και η θρησκευτική (το Κοράνιον έχει και πολιτική διάσταση) προτεκτορατοποίηση των Ελλήνων με την μεγάλη τους χωρητικότητα στην ανεκτικότητα.

Και το όραμά του έπεται με ένα αποφθεγματικό του τύπου: Νενίκηκά σε εις δόξαν παραμερισμένη υφ'εμού Μουσταφά Κεμάλ. Εγώ ειμί από τούδε ο Μέγας Αττατούρκ!

Ο κορωνοϊός έχει τον λόγον.

Ας προετοιμαστούμε για το «μη αναμενόμενο»

Του Στρατηγού ε.α. Μιχαήλ Κωσταράκου

«Πρέπει να συνεχίσουμε να παρακολουθούμε και να εκτιμούμε τον αντίπαλο και να σχεδιάζουμε συνεχώς και λεπτομερώς την αντιμετώπιση των ενεργειών του», αναφέρει ο επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ και πρώην πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της Ε.Ε.

Στην κατάσταση που επικρατεί στα ελληνοτουρκικά σύνορα, αναφέρθηκε σε ανάρτησή του στο Facebook, ο επίτιμος Αρχηγός ΓΕΕΘΑ και πρώην πρόεδρος της Στρατιωτικής Επιτροπής της Ε.Ε. Μιχαήλ Κωσταράκος.

«Πρέπει να συνεχίσουμε να παρακολουθούμε και να εκτιμούμε τον αντίπαλο και να σχεδιάζουμε συνεχώς και λεπτομερώς την αντιμετώπιση των ενεργειών του, έστω όπως εμείς τις αναμένουμε», υπογραμμίζει ο Μιχαήλ Κωσταράκος.

«Πέρα από την απτή σχεδίαση, πρέπει να προετοιμαστούμε για την αντιμετώπιση εκείνης της εχθρικής ενέργειας που δεν είχαμε προβλέψει ή φανταστεί», τόνισε.

«Το Σαββατοκύριακο στα ΜΜΕ και στον ηλεκτρονικό τύπο αναφέρθηκε εκτενώς ότι η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία επεξεργάζεται δύο τουλάχιστον «σενάρια» κλιμάκωσης της κατάστασης από την πλευρά των Τούρκων. Αυτή -εφόσον ισχύει κάτι τέτοιο- είναι κατά τη γνώμη μου μια σωστή επιτελική διαδικασία που οδηγεί στην εκτίμηση του πιθανότερου και πιο επικίνδυνου τρόπου ενέργειας του αντιπάλου και παράλληλα στη σύνταξη δικών μας σχεδίων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση τους.

Η αναφορά στα «σενάρια» όμως, έφερε στο μυαλό μου την περίφημη ρήση του Στρατάρχη Κόμη φον Μόλτκε «...Συχνά θα διαπιστώσεις ότι ο εχθρός έχει στη διάθεση του τρεις τρόπους δράσης, και από αυτούς τους τρεις τρόπους θα επιλέξει τον τέταρτο...». Και αυτό δυστυχώς είναι αλήθεια. Έχουμε να διαχειριστούμε μια κατάσταση που δημιουργείται από μια προβλέψιμη στρατιωτική μηχανή με ένα απόλυτα απρόβλεπτο ηγέτη. Χρόνια τώρα ετοιμαζόμαστε για την αντιμετώπιση μιας σημειακής, περιφερειακής, ευρύτερης ή καθολικής κρίσης με τη γείτονα χώρα. Αντ' αυτών στο τριήμερο της Καθαράς Δευτέρας συνέβη κάτι απρόβλεπτο. Δεν ήταν αναμενόμενο, τουλάχιστον με τον κοινό νου, ότι ο κ. Ερντογάν θα εργαλειοποιούσε μαζικά και σε ελάχιστο χρόνο, το Μεταναστευτικό, όχι στο Αιγαίο αλλά σε μία Πύλη Εισόδου στον Έβρο, με σκοπό να αποσταθεροποιήσει την Ελλάδα, να εκβιάσει την Ευρώπη και να αποσιωπήσει, εκμεταλλευτεί και κεφαλαιοποιήσει τη δυσάρεσκα και τις δυσάρεστες στρατιωτικές, οικονομικές και κοινωνικές επιπτώσεις της εμπλοκής του στη Συρία. Το αν η ενέργεια αυτή αντιμετωπίστηκε επιτυχώς, αυτό τιμά την ηγεσία και τα στελέχη που επιφορτίστηκαν με την αντιμετώπιση της. Παρόλα αυτά ο αντίπαλος συνεχίζει να είναι απρόβλεπτος.

Για τα σχέδια που θα προετοιμάσουμε και πάλι η ρήση του Στρατάρχη φον Μόλτκε συνεχίζει να είναι απόλυτα «βασανιστική» για όλους μας: «Κανένα επιχειρησιακό σχέδιο δεν αντέχει μετά την πρώτη επαφή με τον εχθρό...» Σίγουρα όμως τα σχέδια αντιμετώπισης πρέπει να εκπονηθούν γιατί με βάση αυτά θα προσανατολίσουμε τις δυνατότητες μας και θα εστιάσουμε την διανοητική μας προσπάθεια προς την κατεύθυνση που αυτά θα μας υποδείξουν. Αρκεί όλα αυτά να μην απέχουν πολύ ή να μην είναι εκ διαμέτρου αντίθετα από την πραγματικότητα όταν αυτή θα μας αποκαλυφθεί, γιατί αν συμβεί αυτό, αν είμαστε «αλλού» δηλαδή, για την αντιμετώπιση της νέας καταστάσεώς θα χαθεί καθοριστικός και πολύτιμος χρόνος.

Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου πρέπει να συνεχίσουμε να

παρακολουθούμε και να εκτιμούμε τον αντίπαλο και να σχεδιάζουμε συνεχώς και λεπτομερώς την αντιμετώπιση των ενεργειών του, έστω όπως εμείς τις αναμένουμε, γιατί όπως εξήγησε ο Αϊζενχάουερ «...Το σχέδιο δεν είναι τίποτα, η σχεδίαση είναι τα πάντα...». Διανοητικά όμως, πέρα από την απτή σχεδίαση, πρέπει να προετοιμαστούμε για την αντιμετώπιση εκείνης της εχθρικής ενέργειας που δεν είχαμε προβλέψει ή φανταστεί. Και όχι μόνο διανοητικά. Η διάταξη, η οργάνωση, η ετοιμότητα και ο εξοπλισμός των Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και η οργανωτική και διανοητική προετοιμασία κυρίως των αρμόδιων ηγεσιών αλλά και Επιτελείων πρέπει επίσης να ανταποκρίνεται σε αυτή την αναμονή του «μη αναμενόμενου».

Ας μη γελιόμαστε όμως. Μια τέτοια τακτική και οργάνωση, στην πραγματικότητα αυστηρά προσαρμοσμένη στην εκτέλεση της δικής μας αποστολής και όχι στην αγωγή της πρόβλεψης των εχθρικών ενεργειών, απαιτεί και μία άλλη προσωπική συγκρότηση. Απαιτεί διευρυνμένους ορίζοντες, πρωτοβουλία, αυτοπεποίθηση, δυνατότητα λήψης αποφάσεων, υψηλή επαγγελματική συγκρότηση και στρατηγική σκέψη σε όλα τα επίπεδα. Κανένας δεν πρέπει να περιμένει να τον διατάξουν τι να κάνει (εξάλλου δεν υπάρχει χρόνος γι' αυτό), γιατί πρέπει να ξέρει εκ των προτέρων ποιες είναι οι ενέργειες που πρέπει να υλοποιήσει για να εκτελέσει την αποστολή που εξ' αρχής του έχει ανατεθεί.

Στην πραγματικότητα, αυτοί που είναι επιφορτισμένοι για την αντιμετώπιση των ενεργειών των αντιπάλων πρέπει να είναι έτοιμοι να ανασχέσουν άμεσα την πίεση και να τιθασεύσουν και να εκμεταλλευτούν το χάος, την αμηχανία, την αδράνεια και την έκπληξη που προκαλεί μία μη αναμενόμενη εχθρική ενέργεια. Αν η ηγεσία και τα στελέχη μας αισθάνονται ότι δεν έχουν την κατάλληλη εκπαίδευση, συγκρότηση και νοοτροπία γι' αυτό, λόγω διαφορετικής προσωπικής και επαγγελματικής προσέγγισης μέχρι τώρα, θα πρέπει να αναθεωρήσουν τις απόψεις τους και να γίνουν άμεσα ικανοί να αντιμετωπίσουν αυτό που δεν πέρασε ποτέ από το μυαλό τους. Να περιμένουν και να αντιμετωπίσουν με επιτυχία το απόλυτο «μη αναμενόμενο». Οι περιστάσεις απαιτούν να διαβεβαιώσουν σιωπηλά, και εμάς αλλά και τον εαυτό τους, ότι είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν κάτι τέτοιο, και πάνω από όλα να το αντιμετωπίσουν με επιτυχία. Δυστυχώς, δεν έχουν και δεν έχουμε καμμία άλλη επιλογή».

<http://roykoymoykoy.blogspot.gr/>

<https://thessbomb.blogspot.com/>

Να πώς μπορούν να ελεγχθούν τα θαλάσσια σύνορα

Του Κώστα Γρίβα

Όπως υποστήριξε ο υπογράφων σε προηγούμενο άρθρο του στο SLpress, η Ελλάδα δέχεται αυτήν τη στιγμή μια τεράστιας κλίμακας ασύμμετρη επίθεση στα σύνορα από την Τουρκία, η οποία αποσκοπεί να αποδομήσει την υπόσταση της χώρας. Κι ενώ η ελληνική κυβέρνηση δείχνει να έχει αρχίσει να αναγιγνώσκει το πρόβλημα με ρεαλισμό κι ο ελληνικός στρατός απέδειξε ότι η προστασία των συνόρων από παρόμοιες απειλές είναι κάτι το εφικτό, το πρόβλημα στα νησιά παραμένει.

Μεταξύ των άλλων παραγόντων που εμποδίζουν την ουσιαστική λύση του προβλήματος είναι ότι συνεχίζουν να προωθούνται (πιθανώς και εκ του πονηρού) αντιλήψεις σύμφωνα με τις οποίες τα θαλάσσια σύνορα δεν μπορούν να ελεγχθούν. Όμως, η άποψη αυτή είναι απλά λάθος. Στην πραγματικότητα, τα θαλάσσια σύνορα φυσικά και μπορούν να ελεγχθούν, ενώ συνεχώς προκύπτουν νέες τεχνολογίες που επιτρέπουν πολύ πιο αποτελεσματικό "σφράγισμα" των θαλασσιών συνόρων από ό,τι συμβαίνει σήμερα.

Με απλά λόγια, αυτό που χρειαζόμαστε είναι δυνατότητες ελέγχου –σε πραγματικό χρόνο– των θαλασσιών συνόρων σε όλο τους το μήκος και δυνατότητες γρήγορης και αποτελεσματικής επέμβασης σε περίπτωση που εντοπιστούν σκάφη τα οποία προσπαθούν να φθάσουν στις ελληνικές ακτές. Το δίδυμο αυτό καθήκον μπορούν να καλύψουν μια οικογένεια ρομποτικών αεροχημάτων και σκαφών επιφανείας διαφόρων τύπων.

Για παράδειγμα, την έγκαιρη προειδοποίηση μπορεί να αναλάβουν αεροχήματα και αερόπλοια μεγάλου υψομέτρου και πολύ υψηλής αυτονομίας, τα οποία μπορούν να μένουν στον αέρα για μέρες, μήνες ή και χρόνια. Με τον τρόπο αυτό θα λειτουργούν ως υποκατάστατα δορυφόρων ή "ψευδοδορυφόροι" ("pseudosatellites"), όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται.

Παραδείγματα παρόμοιων σκαφών είναι το αερόχημα Zephyr της BAE Systems και το αερόπλοιο Stratobus της πολυεθνικής ευρωπαϊκής εταιρείας Thales, το οποίο θα μπορεί να μένει στον αέρα για περίπου ένα έτος. Τα συστήματα αυτά μπορεί να έχουν κι άλλες χρήσεις εκτός από την επιτήρηση συνόρων, όπως προστασία περιβάλλοντος, αναμετάδοση επικοινωνιών κλπ. Η απόκτηση παρόμοιων συστημάτων μπορεί να γίνει ακόμη και με κονδύλια της ΕΕ που προωθεί παρόμοιες τεχνολογίες για πολλαπλές εφαρμογές.

Ρομποτικό τείχος

Το βασικό όμως στοιχείο που θα "σφράγιζε" τα σύνορα θα ήταν ένα "τείχος" αποτελούμενο από εκατοντάδες ή και χιλιάδες μικρά μη επανδρωμένα ταχύπλοα σκάφη επιφανείας (USV). Τα συγκεκριμένα σκάφη, αξιοποιώντας τις πληροφορίες που θα λάμβαναν από τους "ψευδοδορυφόρους" και άλλα συστήματα συλλογής πληροφοριών αλλά και από τους δικούς τους αισθητήρες, θα έσπευδαν να αναχαιτίσουν εισερχόμενα δουλεμπορικά σκάφη.

Μάλιστα, θα το έκαναν χωρίς να επιτρέπουν στους

δουλεμπόρους να καταφύγουν στη βύθιση των σκαφών, έτσι ώστε να μετατρέψουν τους μετανάστες σε ναυαγούς, μιας και ως ρομποτικά σκάφη δεν μπορούν να κάνουν διάσωση. Για την αναχαίτιση θα μπορούσαν πιθανώς να χρησιμοποιούν ακόμη και κάποια ασφαλή μέσα απόθησης, όπως είναι η συσκευή εκπομπής ηχητικών κυμάτων L-RAD ή άλλα συστήματα.

Και δεν αναφερόμαστε σε κάποια "εξωτικής" τεχνολογίας σκάφη. Παρόμοια USV μπορεί να είναι μικρά φουσκωτά σκληρής γάστρας, εφοδιασμένα με διάφορους αισθητήρες και μέσα επικοινωνιών πολιτικής προέλευσης. Η κατασκευή και οι σχετικές εφαρμογές τους δεν είναι κάτι καινούργιο.

Το Ισραήλ, για παράδειγμα, χρησιμοποιεί για περισσότερο από δεκαπέντε χρόνια το μη επανδρωμένο φουσκωτό σκάφος Protector. Τα τελευταία δε χρόνια, οι μεγάλες πρόοδοι στην τεχνητή νοημοσύνη, η μείωση του κόστους των αισθητήρων και μέσων επικοινωνιών και μια σειρά από άλλες εξελίξεις βελτιώνουν κατά πολύ τις δυνατότητες ανάπτυξης παρόμοιων συστημάτων.

Αυτοκτονικά σκάφη στην Υεμένη

Για την ακρίβεια, ακόμη και υποκρατικοί δρώντες όπως είναι οι Χούτι στην Υεμένη, έχουν κατασκευάσει με επιτυχία ρομποτικά αυτοκτονικά ταχύπλοα σκάφη (VBIED) με τα οποία επιτίθενται σε σαουδαραβικά πολεμικά πλοία. Όσο για το κόστος, αυτό μπορεί να καλυφθεί ακόμη και από κονδύλια της ΕΕ.

Ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος του κόστους σε παρόμοιες επιχειρήσεις είναι κυρίως αυτό του "ανθρώπινου απαρτίου" των συστημάτων. Όταν το κόστος προσωπικού απουσιάζει τότε το κόστος μειώνεται δραστικά και καθίσταται δυνατή η κατασκευή αυτού του "θαλάσσιου τείχους" αποτελούμενου από μεγάλο αριθμό ρομποτικών σκαφών, πιθανώς ακόμη και με μείωση των χρημάτων που δαπανούμε σήμερα.

Επιπροσθέτως, τα σκάφη αυτά και τα περιφερειακά τους συστήματα, θα μπορούν να έχουν και πλήθος άλλων παράπλευρων εφαρμογών με προεξάρχουσα τη δραστική ενίσχυση της ελληνικής άμυνας εναντίον στρατιωτικών απειλών. Παραδείγματος χάριν, λειτουργώντας ως δίκτυο συλλογής πληροφοριών στοχοποίησης θα μπορεί να αξιοποιείται από όπλα προσβολής.

Εν κατακλείδι, λοιπόν, ναι μεν δεν υπάρχουν λύσεις εύκολες για τη φύλαξη των θαλασσιών συνόρων και την ανασχεση των πληθυσμιακών κυμάτων προς την Ελλάδα, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν λύσεις. Ούτε αυτές οι λύσεις είναι εκτός των οικονομικών ή άλλων μας δυνατοτήτων. Αντιθέτως, μπορεί να χρησιμοποιηθούν και ως παράγοντας ενίσχυσης της εθνικής οικονομίας με την υιοθέτηση και εφαρμογή τεχνολογιών της Τέταρτης Βιομηχανικής Επανάστασης, με έμφαση στα ρομποτικά συστήματα και την τεχνητή νοημοσύνη.

SLpress.gr

Επιτακτική η ενίσχυση της Ελλάδας με οπλικά συστήματα, πυρομαχικά και στρατιώτες

Του υποστρατήγου ε.α. Ιπποκράτους Δασκαλάκη

Περισσότερο αναγκαία είναι σήμερα η άμεση ενίσχυση της διαθεσιμότητας οπλικών συστημάτων του ήδη υπάρχοντος οπλοστασίου μας σε συνδυασμό με προμήθεια πυρομαχικών Ησυνεχιζόμενη και εντεινόμενη προκλητική και αναθεωρητική πολιτική της Τουρκίας σε όλο το χώρο της Νοτιανατολικής Μεσογείου, με ιδιαίτερη στόχευση στα ελλαδικά συμφέροντα, έχει κάνει επιτακτική την ενίσχυση της ελληνικής αποτρεπτικής ικανότητας που βασίζεται στην ισχύ των ενόπλων δυνάμεων. Αρκετοί αναλυτές και προσωπικότητες διαφόρων πολιτικών χώρων που μέχρι χθες είχαν αμφιβολίες για την σκοπιμότητα εμπλοκής σε ένα ανταγωνισμό εξοπλισμό, εμφανίζονται πλέον προβληματισμένοι με τις εξελίξεις και την άνευ ορίων αναθεωρητική συμπεριφορά της Άγκυρας. Ενώ διαφαίνεται μια ευρεία συνειδητοποίηση της εν εξέλιξη διατάραξης ή ανατροπής (σύμφωνα με απαισιόδοξους αναλυτές) της ισορροπίας ισχύος Ελλάδος-Τουρκίας, δεν συμβαίνει το ίδιο και με την υιοθέτηση του βέλτιστου τρόπου αντίδρασης μας. Η παρούσα κυβέρνηση -αλλά και η προηγούμενη- δικαιολογημένα μέχρι ενός σημείου, φοβούνται τυχόν εκτροχιασμό των δημοσιοοικονομικών στοιχείων εξαιτίας της αύξησης των αμυντικών δαπανών. Δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε και την ύπαρξη προσώπων και ομάδων, σε διάφορους πολιτικούς χώρους, που θεωρούν ως δημοσιονομικά επικίνδυνη αλλά και παντελώς άχρηστη, οποιαδήποτε προσπάθεια αμυντικής ενίσχυσης αποκλείοντας την πιθανότητα (αμοιβαίας) καταφυγής σε μια θερμή σύγκρουση. Εκτιμώ ότι οι υποστηρικτές της παραπάνω -επικίνδυνης-άποψης δεν αντιπροσωπεύουν την κυρίαρχουσα τάση στις κυβερνώσες σήμερα ελίτ. Αναμφίβολα οι δημοσιονομικές αντοχές προβληματίζουν την κυβέρνηση αλλά ο μεγαλύτερος προβληματισμός στο χώρο της άμυνας, προέρχεται από την ανησυχία της εξεύρεσης άμεσης θεραπείας-κάλυψης των κενών που σταδιακά συσσωρεύτηκαν τα τελευταία είκοσι χρόνια.

Ενώ λοιπόν είναι εφικτή η προμήθεια ορισμένων βασικών οπλικών συστημάτων, αφού εξασφαλιστούν οι αναγκαίες προδιαγραφές, εξευρεθούν οι αναγκαίες πιστώσεις και υπογραφούν οι πλέον συμφέρουσες (για εμάς) συμβάσεις, οι χρόνοι παράδοσης των υλικών «χάνονται» σε βάθος τετραετίας και άνω. Επιπλέον, το ορθό αίτημα της εγχώριας παραγωγής ή της ευρείας συμπαραγωγής, σε συνδυασμό με την προμήθεια λίγων σχετικά μονάδων, εκτινάσσει κόστος και χρόνους παράδοσης των συστημάτων. Τα Γενικά Επιτελεία, ορθώς αναζητούν τις επανομαζόμενες «ενδιάμεσες» λύσεις, δηλαδή την άμεση απόκτηση μεταχειρισμένων ή επί δανεισμό συστημάτων που προσωρινά θα καλύψουν τις αμυντικές μας ανάγκες. Οι λύσεις αυτές, εμπεριέχουν ποικίλα κόστη ενώ συχνά τα διαθέσιμα στην αγορά συστήματα δεν καλύπτουν πλήρως τις ανάγκες μας.

Παναγιωτόπουλος: F-16 και F-35 θα μας δώσουν υπεροχή έναντι της Τουρκίας

Σε κάθε περίπτωση, η επιλογή ενός βασικού οπλικού συστήματος (πχ κύριες μονάδες επιφανείας, νέο μαχητικό αεροσκάφος) θα πρέπει να καλύπτει σειρά βασικών προϋποθέσεων.

Απαραίτητα θα πρέπει να εξασφαλίζει τις επιχειρησιακές απαιτήσεις μας και τη συνέργια με άλλα οπλικά συστήματα αλλά και να εξασφαλίζεται η υποστήριξη του σε βάθος χρόνου. Το κόστος απόκτησης αλλά και λειτουργίας πρέπει να είναι αποδεκτά, συμπεριλαμβανομένων και των δαπανών υλοποίησης των βασικών εκσυγχρονισμών που όλα τα συστήματα απαιτούν σε βάθος χρόνου. Σε τελική ανάλυση, η συνάρτηση, μαχητικές ικανότητες, υποστήριξη, εμπλοκή σε προγράμματα συμπαραγωγής και αριθμοί απόκτησης πρέπει να είναι μακροχρόνια συμβατή και με θετικό πρόσημο, με τις διαθέσιμες πιστώσεις. Φυσικά δεν πρέπει να παραλείπουμε και τον παράγοντα διεθνή «υποστήριξη» (με έμπρακτες δεσμεύσεις) εκ μέρους του προμηθευτή, που υπό κατάλληλες προϋποθέσεις, αποτελεί πολλαπλασιαστή της αποτροπής μας. Παραπλήσιες κινήσεις μακροχρόνιας ενίσχυσης των ενόπλων δυνάμεων απαιτούν και μια ανάλογη δέσμευση ύπαρξης ενός αμυντικού προϋπολογισμού (αρμονικά κατανομημένου σε μισθοδοσία, προμήθειες, λειτουργικά έξοδα), σε βάθος δεκαετίας, που θα πλησιάσει το -πραγματικά υψηλότατο- 3% του ΑΕΠ μας. Δυστυχώς δεν είμαι σίγουρος ότι μπορούμε -ακόμη και σήμερα- να επιτύχουμε μια ανάλογη διακομματική προσέγγιση. Επιπλέον, είναι σχεδόν βέβαιο ότι οποιαδήποτε αγορά αμυντικού υλικού επιλεγεί θα συγκεντρώσει τα πυρά της εκάστοτε αντιπολίτευσης ως ασύμφορης και μη καλύπτουσας τις αμυντικές μας ανάγκες. Φοβάμαι ότι η σύμπλευση θα επιτευχθεί μόνο εκ των υστέρων και κατόπιν ατυχών γεγονότων (όπως συνέβει και στο παρελθόν) και αυτό σίγουρα δεν αποτελεί την βέλτιστη εξέλιξη.

Περισσότερο όμως αναγκαία είναι σήμερα η άμεση ενίσχυση της διαθεσιμότητας οπλικών συστημάτων του ήδη υπάρχοντος οπλοστασίου μας σε συνδυασμό με προμήθεια πυρομαχικών που απαιτούνται για τη διεξαγωγή των επιχειρήσεων. Συχνά διαφεύγει της προσοχής μας ότι τα σύγχρονα (και πανάκριβα) πυρομαχικά έχουν «ημερομηνίες λήξεως». Οι κατεπείγουσες αυτές αγορές είναι σίγουρα εντός των διαθεσίμων οικονομικών δυνατοτήτων μας με μια λογική μείωση της διάθεσης των «υπερπλεονασμάτων». Αν μάλιστα υπάρξει η απαιτούμενη «κατανόηση» εκ μέρους των στρατηγικών μας εταίρων, οι χρόνοι παράδοσης των πυρομαχικών-ανταλλακτικών μπορεί να συντομευθούν. Εδώ επεισέρχεται και η απαίτηση άμεσης τροποποίησης της πλήρως δυσλειτουργικής διαδικασίας αμυντικών προμηθειών, προϊόν μιας προσπάθειας εξοβελισμού των «μιζών» στο χώρο της άμυνας.

Απαραίτητη είναι και η αύξηση της επάνδρωσης των μονάδων, απαίτηση που προβάλλει επί σειρά ετών ειδικά το ΓΕΣ, με μια σειρά προτεινόμενων μέτρων, χαμηλού οικονομικού κόστους, που επισείουν όμως έναν υπερβολικό φόβο πολιτικού κόστους. Κάποτε όμως θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ως κοινωνία ότι η υπεράσπιση των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων ενέχει ένα κόστος που πρέπει να αποδεχθούμε και να αναλάβουμε -ειδικά σήμερα έναντι των κρίσιμων περιστάσεων- άλλως είναι καλύτερα από τώρα να αποδεχθούμε

Είναι βιώσιμο κράτος η Ελλάδα;

Του Σάββα Καλεντερίδη

Επειδή παρακολουθώ και μελετώ σε επαγγελματική βάση την Τουρκία τουλάχιστον από το 1991, αντιλαμβάνομαι ότι η φράση του Νταβούτογλου «η Ελλάδα δεν είναι βιώσιμο κράτος» δεν είναι δική του. Είμαι σίγουρος ότι αυτό αποτελεί την εκτίμηση των τουρκικών υπηρεσιών και κυρίως του τουρκικού ΥΠΕΞ, το οποίο διά της πρεσβείας του στην Αθήνα και των άλλων διπλωματικών αποστολών που διαθέτει στην Ελλάδα, παρακολουθεί τα τεκταινόμενα και συντάσσει ανάλογες μελέτες, μία από τις οποίες κατά πάσα πιθανότητα κατέληγε στο ως άνω συμπέρασμα.

Ας δούμε όμως πού είναι πιθανό να στηρίχτηκε μια τέτοια έκθεση, για να καταλήξει στο συμπέρασμα αυτό.

Πρώτον, η Ελλάδα είναι μια χώρα που δεν είναι σε θέση να προστατέψει τα σύνορά της απέναντι σε ένα σχέδιο της Τουρκίας για την άλωσή της με αποστολή μουσουλμανικών πληθυσμών που εισβάλλουν μαζικά.

Δεύτερον, είναι ίσως η μοναδική χώρα στον κόσμο που οι ίδιοι οι δάσκαλοι και οι καθηγητές της, σε συνεργασία με τους πολιτικούς προϊσταμένους τους και μέσα από μια ιδιότυπη διακομματική συναίνεση, αλλοιώνουν ή σβήνουν την ελληνική ιστορία, η οποία είναι ο συνδεδεμένος κρίκος ενός έθνους, που το οδηγεί ισχυρό και συγκροτημένο στο μέλλον.

Τρίτον, η Ελλάδα είναι ίσως η μοναδική χώρα στον κόσμο που οι ιστορικοί που πληρώνονται από το κράτος επιμένουν επί δεκαετίες να επιβάλλουν με αντιεπιστημονικό τρόπο τη θεωρία της ασυνέχειας του ελληνικού έθνους. Ότι δηλαδή αυτό που λέμε σήμερα ελληνικό έθνος, ούτε λίγο ούτε πολύ δεν έχει καμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες. Τέταρτον, η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που σε επίπεδο πολιτικής, οικονομικής και πνευματικής ελίτ, αλλά και διαμορφωτών της κοινής γνώμης, υιοθετεί τα επιχειρήματα της άλλης πλευράς σε εθνικά ζητήματα που απασχολούν την κυβέρνηση και το κράτος. Το είδαμε αυτό να συμβαίνει κατά κόρον στα όσα προηγήθηκαν αλλά και επακολούθησαν της επαίσχυντης και κατάπτυστης Συμφωνίας των Πρεσπών, το βλέπουμε και τώρα, με τα ελληνοτουρκικά. Καθηγητές που έκαναν διδακτορικό για την «επιτυχημένη οικονομική πολιτική» της χούντας των συνταγματαρχών, την οποία διατριβή έχουν εξαφανίσει από ντροπή, και διατέλεσαν σύμβουλοι πρωθυπουργών, πασάρουν τα τουρκικά επιχειρήματα στους Έλληνες αναγνώστες, για τα θέματα της συνεκμετάλλευσης, της ΑΟΖ, της υφαλοκρηπίδας, ακόμα και της προσφυγής στη Χάγη, όχι μόνο για το θέμα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας, αλλά και για διεκδικήσεις της Τουρκίας εις βάρος της εθνικής μας κυριαρχίας. Πέμπτον, η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα που αντί να ενθαρρύνει αλλά και να διδάσκεται από τη μεθοδικότητα, ευρηματικότητα και αποτελεσματικότητα των Ελλήνων της Κύπρου στο θέμα της εκμετάλλευσης των ενεργειακών της πόρων, επιρρίπτει ευθύνες στους αδελφούς μας Έλληνες της Κύπρου, επειδή εκείνοι επέδειξαν το θάρρος απέναντι στους Τούρκους, που δεν επιδείξαμε εμείς.

Αυτές τις άθλιες επιθέσεις κάνουν όλοι όσοι συμμετέχουν στα ανθελληνικά παιχνίδια που ανέφερα παραπάνω.

Έκτον, η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στον κόσμο που δεν μπορεί –ή δεν θέλει– να περιφρουρήσει την ιστορική εικόνα αλλά και τα αγάλματα των εθνικών της ηρώων. Καθηγητές πανεπιστημίου, συγγραφείς και δημοσιογράφοι αποδομούν την προσωπικότητα του Κολοκοτρώνη, του Μακρυγιάννη και άλλων ηρώων, ενώ οι αριστεροί και οι «αναρχικοί» βανδαλίζουν συστηματικά τα αγάλματά τους ανά την επικράτεια. Και όλα αυτά τη στιγμή που οι ήρωες και τα αγάλματά τους είναι αυτά που μας εμπνέουν, που

πρέπει να εμπνέουν και να αποτελούν τη νεολαία μας, ορισμένοι από τους οποίους είναι φυσικό να επιδείξουν ανάλογη συμπεριφορά σε δύσκολες στιγμές της πατρίδας και του έθνους.

Έβδομον, είμαστε η μοναδική χώρα που ενώ το σάπιο κατεστημένο των πολιτικών, οικονομικών, πανεπιστημιακών, πνευματικών και καλλιτεχνικών ελίτ αποδομεί συστηματικά τους εθνικούς μας ήρωες, δημιουργεί τους δικούς του ήρωες μέσα από τραγικές μορφές μπαχαλάκηδων, ληστών, αρρωστημένων συνδικαλιστών, τραμπούκων κ.ά. Και αυτό γίνεται για να έχουμε αυτό που θα μπορούσε να πει κανείς «ανακύκλωση κοινωνικών λυμάτων», αντί εμφάνιση εθνικών ηρώων.

Ογδοον, είμαστε η μοναδική χώρα που ενώ εισέπραξε εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ από την ΕΟΚ-ΕΕ για να εκσυγχρονίσει τις οικονομικές και παραγωγικές της δομές, προτίμησε –και μάλιστα συστηματικά– να λεηλατήσει αυτά τα χρήματα και να δημιουργήσει μια πρασιτική οικονομία, που οδήγησε στη χρεοκοπία της χώρας και την υποδούλωσή της στους δανειστές.

Ένατον, είμαστε η μοναδική χώρα που οι πολιτικοί της δέχτηκαν να υποθηκεύσουν την εθνική περιουσία για 99 χρόνια, συμπεριλαμβανομένων ακόμα και των πιο πολύτιμων από κάθε άποψη αρχαιολογικών χώρων.

Δέκατον, είμαστε η μοναδική χώρα με τόσο χαμηλό επίπεδο ποιότητας πολιτικού λόγου αλλά και φυσικών προσώπων, πολιτικών ηγετών και βουλευτών. Σας καλώ να φέρετε στο νου σας την εικόνα της συσκέψεως πολιτικών αρχηγών της προηγούμενης και αυτής της περιόδου. Κοιτάξτε μόνο τα πρόσωπά τους και αποφασίστε κι εσείς αν αυτή η χώρα έχει μέλλον. Αν το κράτος που λέγεται Ελλάδα είναι βιώσιμο.

Ενδέκατον και τελευταίο. Είμαστε η μοναδική χώρα που αποφασίζει να αλλάξει δόγμα, και από την πολιτική του κατευνασμού να περάσει στην πολιτική της αποτροπής διά της επίδειξης αποφασιστικότητας, που δεν έχει φροντίσει, πριν το κάνει, να έχει αυξήσει τη στρατιωτική θητεία και να βελτιώσει τη διαθεσιμότητα αεροσκαφών και φρεγατών, ούτως ώστε αυτή η στροφή να είναι πειστική και να μην αποτελέσει θανάσιμη παγίδα που θα μας οδηγήσει στην κυριολεξία ξυπόλητους στ' αγκάθια, όπως θα είναι η Χάγη, χωρίς προηγουμένως να έχουμε κάνει χρήση του δικαιώματός μας για επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12νμ.

Υπάρχουν και άλλα ένδεκα και άλλα τόσα επιχειρήματα, που είμαι σίγουρος έχουν συμπεριληφθεί στις εκθέσεις που οδήγησαν στο συμπέρασμα τον Τούρκο υπουργό Εξωτερικών ότι η Ελλάδα δεν είναι κράτος βιώσιμο.

Είναι προφανές ότι αντίστοιχες εκθέσεις και εκτιμήσεις υπάρχουν και για ολόκληρη την Ευρώπη. Το λέει ευθέως μάλιστα ο Ερντογάν, ότι «οι Τούρκοι και οι μουσουλμάνοι θα σώσουν τις σάπιες κοινωνίες της Ευρώπης».

Το παρόν άρθρο δεν γράφτηκε για να πληγεί το ηθικό των αναγνωστών μας, αλλά για να επισημανθούν τα κακώς κείμενα, μπας και αναστρέψουμε τον κατήφορο που έχει πάρει η πατρίδα και το έθνος.

Αν παλέψουμε και αποκαλύψουμε όλους αυτούς που πριν νίζουν το κλαδί που καθόμαστε όλοι μας, προς μεγάλη χαρά των Τούρκων, τότε μπορούμε να αποδείξουμε ότι η Ελλάδα είναι βιώσιμο κράτος και αντάξιο των προγόνων μας που εμείς οι ίδιοι απαξιώνουμε.

Εμπρός λοιπόν.
pontos-news.gr

Μία διάσταση Ύβριδικού πολέμου

Θεσσαλονίκη 5 Μαρτίου 2020

Προς την Εφημερίδα Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Κύριε Διευθυντά

Το λεγόμενο «προσφυγικό ζήτημα» εμφανίστηκε πριν από χρόνια με τον εμφύλιο πόλεμο στη Συρία. Σύντομα, όμως, άρχισαν να έρχονται μέσω της Τουρκίας λαθρομετανάστες από χώρες που δεν είχαν εμπόλεμες συρράξεις. Σήμερα ακόμη και από τη Συρία οι πραγματικοί πρόσφυγες είναι σπάνιοι, διότι πόλεμος εκεί υπάρχει σε ένα ελάχιστο ποσοστό του εδάφους της. Εξάλλου αυτοί που κινδυνεύουν στην εμπόλεμη περιοχή μπορούν να μετακινηθούν σε απολύτως ασφαλή και ήσυχα μέρη της Συρίας. Επομένως οι υποδυόμενοι τους πρόσφυγες, στην ουσία είναι λαθροεισβολείς που προσπαθούν να περάσουν προς την Ευρώπη ή να μείνουν παρανόμως στην Ελλάδα.

Σήμερα η Ελλάδα αντιμετωπίζει υβριδικό πόλεμο από την Τουρκία με όπλο τη μαζική πίεση μέσω λαθροεισβολέων-εποικιστών στα χερσαία και τα θαλάσσια σύνορά της! Η νέα κυβέρνηση που προέκυψε από τις εκλογές του Ιουνίου ενώ είχε προετοιμαστεί με φακέλους για όλα τα άλλα θέματα δεν είχε προετοιμαστεί ή αγνόησε δυο, οπότε:

α. Έβαλε κάτω από το χαλί την απαράδεκτη «Συμφωνία των Πρεσπών» η οποία είναι απολύτως ακυρώσιμη.

β. Συνέχισε την πολιτική της κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, όσον αφορά τους λαθροεισβολείς. Έτσι αντί να θωρακίσει τα σύνορα —χερσαία και θαλάσσια— άρχισε να δημιουργεί χώρους τακτοποίησης των λαθροεισβολέων (ανοικτών ή κλειστών δομών) διάσπαρτους σε όλη τη χώρα, αφού προηγουμένως κατήργησε ένα σωρό στρατόπεδα, και μόνο όταν το μαχαίρι έφτασε στο κόκκαλο αποφάσισε να θωρακίσει τα σύνορα.

Ο πρωθυπουργός κ. Κυριάκος Μητσοτάκης μίλησε στη Βουλή των Ελλήνων πως είναι περήφανος «για τη δημιουργία μιας πολυπολιτισμικής Ελλάδας»! Σε τέτοια περίπτωση όμως η χώρα μας βαθμιαίως θα μεταβληθεί σε χώρα μωαμεθανική. Το ίδιο θα γίνει αν δεν ληφθούν μέτρα και στη λοιπή Ευρώπη.

Τα προβλήματα που δημιουργούνται με τη λαθροεισβολή νεαρών ατόμων είναι :

Δεν γνωρίζουμε πόσοι και ποιοι από τους μωαμεθανούς που έρχονται και διαμένουν στην Ελλάδα είναι τζιχαντιστές ή Τούρκοι πράκτορες ή μέλη των Γκρίζων λύκων.

Δεν γνωρίζουμε πόσοι από τους παραπάνω οπλοφορούν.

Είναι βέβαιο ότι σε περίπτωση πολεμικής εμπλοκής πολλοί από τους νεοεισελθόντες θα δράσουν ως πέμπτη φάλαγγα. Η δράση τους ίσως παίξει σημαντικό ρόλο στην τελική έκβαση της σύγκρουσης.

Με τους ρυθμούς που εισέρχονται και γεννούν μωαμεθανοί στην Ελλάδα, σε μια δεκαετία θα είναι πάνω από ενάμισι εκατομμύριο άτομα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται πολιτισμικά και πολιτικά.

Η επίδραση όλου αυτού του αλλογενούς πληθυσμού στην παιδεία των νέων Ελλήνων, όταν οι μωαμεθανοί μαθητές θα είναι περισσότεροι από τα ελληνόπουλα, θα παραμορφώσει την ελληνική ιδιοπροσωπία και τον Ελληνοχριστιανικό πολιτισμό μας.

Θα αναπτυχθούν έντονες ρατσιστικές τάσεις στον λαό σε βάρος των ξένων λαθροεισβολέων και θα υπάρξουν επεισόδια (αυτόματα ή μετά από προβοκάτσιας) με άγνωστες προεκτάσεις και διεθνείς περιπλοκές.

Θα αποκτήσουν δικαίωμα ψήφου οι λαθροεισβολείς και τα εκλογικά αποτελέσματα θα εξαρτώνται από τη μαζική προτίμηση των μωαμεθανών σε ένα κόμμα προδοτικό ή δικό τους.

Σήμερα απαιτούνται ουσιώδη και δραστικά μέτρα, ώστε να σταματήσει το ποτάμι της λαθροεισβολής όπως:

A. Να καταγγελθεί η συμφωνία του Δουβλίνου II ως επικίνδυνη για τη χώρα.

B. Να εκδιωχθούν όλες οι ΜΚΟ που δρουν ως «προαγωγοί» λαθροεισβολέων.

Γ. Να τεθούν σε κατάσταση πολιορκίας (νόμος 566 /1977) οι νομοί Έβρου, και νήσων ανατολικού Αιγαίου ώστε η φύλαξή τους να είναι αποτελεσματική.

Δ. Να πάψει η Ελλάδα να είναι τόσο ελκυστική στους λαθροεισβολείς (μηνιαίο επίδομα, σπίτια με ίντερνετ, δυο άτομα ανά δωμάτιο, δωρεάν ρεύμα και νερό, δωρεάν ιατρική περίθαλψη, δωρεάν μετακινήσεις στα ΜΜΜ).

Ε. Όποιος εισέρχεται λαθραίως στη χώρα χωρίς χαρτιά να απελαύνεται αυτομάτως, και μέχρι την απέλαση να παραμένει πλήρως περιορισμένος.

ΣΤ. Να ενημερωθούν όλες οι χώρες για τις αποφάσεις της Ελλάδος.

Ζ. Να αυξηθούν αν απαιτείται η στρατιωτική θητεία και οι άνδρες των ΤΕΑ.

Με τιμή

Δημ. Θ. Καραμήτσος

Ομ. Καθηγτής ΑΠΘ, Συγγραφέας

Πρόεδρος Συν. Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης

Εγκώμιο των συνόρων

Του κ. Τάκη Θεοδωρόπουλου

«Ο οικονομολόγος, ο κοινωνιολόγος, ο δημογράφος πραγματεύονται επιστημονικά τον πληθυσμό και πολύ καλά κάνουν. Ένας λαός, απεναντίας, είναι υπόθεση γεμάτη φαντασία και δαιμονικά στοιχεία: μια υπόθεση μύθων και μορφών. Χρειάζεται ένας θρύλος και ένας χάρτης. Πρόγονοι και εχθροί. Ο λαός είναι ένας πληθυσμός συν περιγράμματα και αφηγήσεις». Απόσπασμα από το «Εγκώμιο των Συνόρων» του Ρεζίς Ντεμπρέ που κυκλοφορεί στα ελληνικά από το Βιβλιοπωλείο της Εστίας σε μετάφραση Αντώνη Καραβασιλή. Πρόκειται για την ανάπτυξη μιας διάλεξης που είχε δώσει ο Ντεμπρέ στην Ιαπωνία.

Εξυπακούεται πως μόλις έπεσε στα χέρια μου άρχισα να το διαβάζω και δεν σταμάτησα παρά μόνον όταν έφτασα στην τελευταία του σελίδα. Λιγότερο για τον συγγραφέα του και περισσότερο για το θέμα του. Ο Ντεμπρέ, που έγινε γνωστός ως συνοδοιπόρος του Τσε Γκεβάρα και του Σαλβαντόρ Αλιέντε, στη δεκαετία του '80 υπήρξε σύμβουλος του Φρανσουά Μιτεράν και είναι πολυγραφότατος. Θεωρεί εαυτόν ιδρυτή μιας νέας επιστήμης, της Μιντιολογίας. Το τελευταίο του ογκώδες έργο είναι το *Civilisation* που δεν έχει ακόμη κυκλοφορήσει στα ελληνικά, αν δεν κάνω λάθος. Μαζί με τον Πίντερ και τον Πέτερ Χάντκε υπήρξαν από τους ελάχιστους Ευρωπαίους διανοούμενους που καταδίκασαν τους βομβαρδισμούς στη Γιουγκοσλαβία, με αποτέλεσμα να δεχθεί καταγιισμό αναθεμάτων από τους ομοφύλους του. Στις πρόσφατες εκλογές υποστήριξε τον Μελανσόν. Τι να κάνουμε; Κανείς δεν είναι τέλειος.

Με ποια επιχειρήματα μπορεί κάποιος να υπερασπίζεται τα σύνορα σε έναν κόσμο όπου η κατάργησή τους θεωρείται ως η ύψιστη ηθική αρχή, η τελευταία ενσάρκωση του καλού; Κατάργηση των γεωγραφικών, των πολιτικών, των πολιτισμικών συνόρων, κατάργηση του συνόρου ανάμεσα στο δημόσιο και στο ιδιωτικό, ανάμεσα στο αρσενικό και στο θηλυκό, στην εφηβεία και στην ωριμότητα. Σύνορα πουθενά, γιατί τα σύνορα απαγορεύουν, κλείνουν, περιορίζουν. Είναι συντηρητισμός ή σκέτη οπισθοδρόμηση να τα υπερασπίζεσαι; Οι απαντήσεις που δίνει είναι ένα κράμα θεωρητικών αρχών, εμπειρικών παρατηρήσεων και ιστορικών αναφορών. Συμπυκνώνω και επεκτείνω.

Τα όρια διαγράφουν τη μορφή. Χωρίς μορφή δεν υπάρχει ζωή. Η ζωή γεννιέται από τη στιγμή που ένα μέσα ξεχωρίζει από ένα έξω. Η αντίληψη των ορίων, των συνόρων, συνοδεύει την πορεία των πολιτισμών. Η Ρώμη ιδρύθηκε με το χάραγμα ενός κύκλου από τον Ρωμύλο, η Αθήνα και ο ελληνικός πολιτισμός της πόλης-κράτους δεν θα υπήρχαν χωρίς τα τείχη. Η δημοκρατία γεννήθηκε και υπάρχει χάρη στον ορισμό του δικαιώματος του εκλέγειν και εκλέγεσθαι. Όπως και τα σύγχρονα έθνη κράτη, όπως και οι υπερεθνικοί οργανισμοί. Και όπως σημειώνει ο Ντεμπρέ, το πρόβλημα της Ε.Ε. σήμερα είναι ότι δεν έχει ορίσει τα σύνορά της, τα όριά της, ποιος είναι Ευρωπαίος

και ποιος δεν είναι, ποιος αποδέχεται τους θρύλους και τους μύθους του ευρωπαϊκού πολιτισμού;

Όταν λες είμαι Έλληνας ή είμαι Ιταλός, στη συνείδησή σου έχεις μια γλώσσα, ένα τοπίο, την παιδική σου ηλικία, πρόσωπα, έχεις όμως και μια εικόνα στον χάρτη. Και τώρα επιστρέφω στο ζήτημα που με απασχόλησε την περασμένη Κυριακή και νομίζω θα μας απασχολεί για καιρό. Πρόκειται για την Ιστορία, την Ιστορία ως έρευνα –που είναι και η αρχική σημασία της λέξης στα ελληνικά– ως αφήγηση, και ως διδασκαλία και μάθηση. Αναφέρθηκα στον αγαπημένο μου Παπαρρηγόπουλο, κυρίως δε, πέρα από την αξία του ως συγγραφέα, στην οργάνωση του συλλογικού μας μύθου, αυτού που παρ' ότι ο ίδιος έχει σχεδόν ξεχαστεί εξακολουθεί να είναι ενεργός, την περιοδοποίηση της συνέχειας του Ελληνικού Έθνους σε αρχαιότητα, Βυζάντιο και σύγχρονους χρόνους. Η ιστορική αφήγηση, εκτός των άλλων, πλάθει τα όρια της συλλογικής ύπαρξης. Δημιουργεί τους θρύλους, κοινώς συλλογική συνείδηση.

Αν το ζητούμενο είναι να δημιουργήσουμε Ελληνόπουλα τα οποία έχουν συγχρόνως και ευρωπαϊκή συνείδηση, τότε ποια Ιστορία θα διδάσκεται στο σχολείο; Κατ' αρχάς να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Θεωρώ ότι η αντιδιαστολή Έλληνα και Ευρωπαίου είναι μια εφεύρεση επικαιρικού και πολιτικάντικου τύπου. Στη σοβαρή σκέψη του σύγχρονου ελληνισμού ποτέ δεν ίσχυσε το ρήγμα, σε αντίθεση με το ρήγμα Έλληνα - Οθωμανού, ή Έλληνα - Βαλκάνιου. Ευτυχώς τα έργα που έχει παράγει είναι φυματικά οπότε το πιθανότερο είναι να εξαλειφθεί μαζί με τη συγκυρία που τη γέννησε.

Αν η Ιστορία δημιουργεί όρια για τη συλλογική συνείδηση, άρα της δίνει μορφή, τότε πού θα ξεκινάει και πού θα σταματάει η δική μας Ιστορία; Η διάπλαση ευρωπαϊκής συνείδησης, όχι μόνον δεν καταργεί, αλλά επικυρώνει και εκσυγχρονίζει την ανάγκη της εθνικής συνείδησης. Ο ευρωπαϊκός αποπροσανατολισμός ξεκίνησε από τότε που εγκαταλείφθηκε η ιδέα της Ενωσης των ευρωπαϊκών Εθνών προς χάριν μιας πολυπολιτισμικότητας η οποία δημιουργεί και συμβολικές αλλά και πραγματικές εκρήξεις. Η Ευρώπη οφείλει να βρει τα όρια της δικής της Ιστορίας, να χαράξει βαθιά τα πολιτισμικά της σύνορα ώστε να εντάξει μέσα σ' αυτά τις Ιστορίες των Εθνών της. Οσο παραμένει στην αοριστία της πολυπολιτισμικής ισοπέδωσης τόσο περισσότερο θα μοιάζει με ασπόνδυλο μαλάκιο του οποίου τα όρια περιορίζονται από τον χώρο και μόνον.

Η διδασκαλία της Ιστορίας ξεκινά από τη διδασκαλία της αξίας των συνόρων, είτε στον χρόνο είτε στον χώρο. Σύνορα που κλείνουν, περιορίζουν, αλλά και ανοίγουν συγχρόνως, δημιουργούν προοπτική. Το κέντρο της Αθήνας δίνει μια εύγλωττη εικόνα του εφιάλτη που είναι ο κόσμος χωρίς σύνορα. Συνύπαρξη στον ίδιο χώρο ανθρών που δεν καταλαβαίνουν και δεν θέλουν να καταλάβουν ο ένας τον άλλον.

Εφημερίδα Καθημερινή

Γιατί η Ελλάδα πρέπει να αποκτήσει τα "πυρηνικά" των φτωχών

Του Αντγου (ε.α.) Γκαρτζονίκα Παναγιώτη

Η απειλή που συνιστούν οι τουρκικοί βαλλιστικοί πύραυλοι επιβάλλουν την εξέταση της προμήθειας αντίστοιχων πυραύλων από την Ελλάδα. Βαλλιστικός πύραυλος είναι κάθε πύραυλος που δεν βασίζεται στο αεροδυναμικό του σχήμα για την ανύψωση και στη συνέχεια ακολουθεί βαλλιστική τροχιά όταν τερματίζεται η ώση. Οι βαλλιστικοί πύραυλοι διακρίνονται σε τακτικούς με βεληνεκές μέχρι 300 χλμ. και σε μικρού βεληνεκούς με βεληνεκές από 300 έως 1.000 χλμ. Οι κατηγορίες μεγαλύτερου βεληνεκούς δεν θα μας απασχολήσουν εδώ.

Οι βαλλιστικοί πύραυλοι δίνουν τη δυνατότητα προβολής ασύμμετρης αεροπορικής ισχύος από μακρινές ή πολύ μακρινές αποστάσεις, με χρόνο προειδοποίησης μικρότερο από εκείνο των αεροσκαφών. Η κατοχή βαλλιστικών πυραύλων που μπορούν να προσβάλουν στόχους πέρα από τα εθνικά σύνορα και να προκαλέσουν μαζικές καταστροφές, θεωρείται ότι αυξάνει το ανάστημα μιας χώρας στο διεθνές σύστημα.

Η μεγάλη δυσκολία αντιμετώπισής τους προσθέτει μεγαλύτερη αξία στην απόκτησή τους. Αυτά τα όπλα προσδίδουν στρατηγικό κύρος στον κάτοχό τους. Τέτοια συστήματα προμηθεύονται ακόμη και χώρες που δεν έχουν πρόθεση να τα χρησιμοποιήσουν, αλλά ενδιαφέρονται να βελτιώσουν την εικόνα που έχουν οι άλλοι για τις στρατιωτικές τους δυνατότητες.

Εκτός των άλλων, η πολιτική σημασία των βαλλιστικών πυραύλων είναι ανώτερη από τη στρατιωτική τους αξία. Στον πρώτο πόλεμο του Κόλπου, ο Σαντάμ Χουσεΐν με σχετικά πρωτόγονους πυραύλους Scud, κατάφερε να προκαλέσει τεράστια αναστάτωση στο Ισραήλ και να απειλήσει την πολιτική συνοχή της συμμαχίας που είχαν δημιουργήσει οι Αμερικανοί.

Οι βαλλιστικοί πύραυλοι προσφέρουν φθηνότερη (cost-effective) εναλλακτική λύση σε σύγκριση με το αεροσκάφος, ενώ υπό μία άλλη έννοια θεωρούνται τα πυρηνικά των φτωχών. Σημαντικοί αριθμοί βαλλιστικών πυραύλων μπορούν να αγορασθούν στην τιμή ενός ή δύο σύγχρονων τεχνολογικά αεροσκαφών, χωρίς το συνακόλουθο κόστος της εκπαίδευσης, εγκατάστασης και συντήρησης. Η επένδυση σε μεγάλους αριθμούς βαλλιστικών πυραύλων ίσως έχει μεγαλύτερη αντισταθμιστική αξία από την ισάξια επένδυση σε επανδρωμένα συστήματα. Το ότι πολλές

χώρες έχουν αποκτήσει τέτοια συστήματα οφείλεται και στην ευκολία αγοράς τους, καθώς συνήθως διατίθενται πολλά στη διεθνή αγορά.

Η Ελλάδα υπό απειλή

Η Τουρκία ξεκίνησε το πυραυλικό της πρόγραμμα από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 σε συνεργασία με την Κίνα και το Πακιστάν. Τα πυραυλικά συστήματα που απέκτησε εδώ και είκοσι περίπου χρόνια, καθώς και εκείνα που πρόκειται να αποκτήσει στο μέλλον με τη συνέχιση του πυραυλικού της προγράμματος, της δίνουν πρωτοφανείς δυνατότητες και όχι μόνο προσβολής στόχων. Τα συστήματα αυτά ανήκουν σε δύο κατηγορίες: στους βαλλιστικούς πυραύλους μικρού βεληνεκούς Yildirim και BORA και στους μεγάλου διαμετρήματος πολλαπλούς εκτοξευτές πυραύλων Kasirga.

Παρότι οι τελευταίοι τεχνικά δεν είναι βαλλιστικοί πύραυλοι, πρέπει να ενταχθούν στην ίδια κατηγορία με τους βαλλιστικούς πυραύλους εξαιτίας του ότι το μέγεθος, η τροχιά, η εκρηκτική κεφαλή και οι στόχοι είναι παρόμοιοι με εκείνα των βαλλιστικών πυραύλων μικρού βεληνεκούς. Οι μεγάλοι διαμετρήματος πολλαπλοί εκτοξευτές πυραύλων διαφέρουν από τους βαλλιστικούς πυραύλους μικρού βεληνεκούς καθώς δεν διαθέτουν ενσωματωμένη καθοδήγηση (ελεύθερη πτήση), αντισταθμίζοντας αυτή την αδυναμία τους με την εκτόξευση μεγάλου όγκου πυρός εναντίον ενός στόχου.

Δεν συμπεριλαμβάνουμε εδώ τους πυραύλους ATACMS που διαθέτει και η Ελλάδα, επειδή το βεληνεκές τους είναι μόνο 175 χλμ. Οι αριθμοί από κάθε κατηγορία δεν είναι δημόσια γνωστοί, εντούτοις είναι βέβαιο ότι η Τουρκία με την πάροδο του χρόνου, αυξάνει τον αριθμό τους και βελτιώνει τις επιδόσεις τους. Οι πύραυλοι της Τουρκίας μπορούν να απειλήσουν όχι μόνο αστικά κέντρα στα νησιά και την ηπειρωτική Ελλάδα αλλά και την ίδια την Αθήνα και είναι θέμα χρόνου να καλύψουν όλη την ελληνική επικράτεια.

Επειδή η πολιτική τους σημασία είναι ανώτερη από τη στρατιωτική τους αξία, χρειάζεται να εξετασθούν πρώτα οι πολιτικές επιπτώσεις και κατόπιν οι στρατιωτικές. Αιτία είναι ότι οι πρώτες ενδέχεται να επηρεάσουν τις δεύτερες, όπως για παράδειγμα η εκτροπή εξόδων αεροσκαφών για την αντιμετώπιση των βαλλιστικών πυραύλων. Εφόσον ο πολιτικός πα-

νικός ή και εκφοβισμός που αντιπροσωπεύει η απειλή χρήσης βαλλιστικών πυραύλων είναι σημαντικότερος από την πραγματική στρατιωτική τους αξία, ο επιτιθέμενος είναι εύκολο να μπει στον πειρασμό να χρησιμοποιήσει αυτά τα όπλα εναντίον αστικών και βιομηχανικών κέντρων.

Αν οι συμβατικές κεφαλές των πυραύλων αντικατασταθούν με αντίστοιχες πυρηνικές, βιολογικές ή χημικές, τότε είναι ευνόητο ότι ο κίνδυνος που θέτει η απειλή πολλαπλασιάζεται. Ωστόσο, γίνεται εύκολα αντιληπτό ότι η Τουρκία δεν χρειάζεται να αποκτήσει μεγαλύτερο αριθμό πυραύλων για να απειλήσει αποτελεσματικά τη χώρα μας και να πετύχει πολιτικούς σκοπούς.

Αιφνιδιαστικά χτυπήματα

Οι βαλλιστικοί πύραυλοι ενδέχεται να χρησιμοποιηθούν αυτόνομα ή σε συνδυασμό με άλλα οπικά συστήματα. Η απόκτηση βαλλιστικών πυραύλων μεγαλύτερου ακόμα βεληγεκούς (260 χλμ και άνω), της προσδίδει τη δυνατότητα να εξαπολύσει αιφνιδιαστικά χτυπήματα εναντίον πολιτικών και στρατιωτικών στόχων, όπως μεγάλα αστικά κέντρα, τη βιομηχανική καρδιά της χώρας μας, τον ναύσταθμο, αεροδρόμια κλπ. Τα αποτελέσματα δε μίας τέτοιας εξέλιξης, εκτός της επιχειρησιακής τους σημασίας, θα έχουν και τεράστια ψυχολογική επίδραση.

Οι χώρες που διαθέτουν βαλλιστικούς πυραίλους τους χρησιμοποιούν ως συστήματα για στρατηγικά αποτελέσματα και το ίδιο πιθανόν να κάνει και η Τουρκία. Συνεπώς η απόφαση χρησιμοποίησής τους θα ληφθεί σε πολιτικό επίπεδο. Το πιθανότερο είναι οι διαταγές και τα στοιχεία των στόχων να διαβιβάζονται μέσω των σταθερών εθνικών επικοινωνιακών διαύλων παρά μέσω αντιστοιχών κινητών τακτικών διαύλων.

Οι πυροβολαρχίες βολής θα κατευθύνουν τους εκτοξευτές να κινηθούν από τις προστατευμένες θέσεις τους στις θέσεις εκτόξευσης, να βάλουν τους πυραίλους και κατόπιν να επιστρέψουν στις προστατευμένες θέσεις ή να κινηθούν σε άλλες. Το πιθανότερο είναι όλα αυτά να λάβουν χώρα τη νύχτα και σε περιόδους άσχημων καιρικών συνθηκών, για να μειωθεί η αποτελεσματικότητα των αντίπαλων αντιμέτρων.

Εν συνόψει, με τις νέες πυραυλικές δυνατότητες, οι τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις αποκτούν υπεροχή κατά τη μάχη έναντι του φίλιου πυροβολικού και επιπλέον αποκτούν δυνατότητες προσβολής στόχων σε βάθος, στα παραγωγικά και βιομηχανικά κέντρα της χώρας. Τέλος, δημιουργούν προϋποθέσεις αποδέ-

σμευσης μέρους του αεροπορικού τους δυναμικού, από την υποστήριξη του αγώνα στην ξηρά και διάθεσής του επ' ωφελεία των αεροπορικών επιχειρήσεων.

"Πυρηνικά" όπλα των φτωχών για την Ελλάδα

Η Ελλάδα χρειάζεται να εξετάσει σοβαρά, αν δεν το έχει ήδη κάνει, αν πρέπει να προχωρήσει στην προμήθεια βαλλιστικών πυραύλων, ικανών να προσβάλουν την επικράτεια της Τουρκίας σε ικανό βάθος και αρχικά τουλάχιστον τα κύρια αστικά κέντρα. Σαφώς και είναι επιβεβλημένο να προηγηθεί ανάλυση όλων των παραγόντων που επηρεάζουν το ζήτημα, πολιτικών, στρατιωτικών και οικονομικών.

Οι πύραυλοι μπορούν να λειτουργήσουν αφενός μεν αποτρεπτικά για να μην χρησιμοποιήσει η Τουρκία τους δικούς της, αφετέρου δε επιθετικά για την υποστήριξη των αμυντικών πάντα πολιτικών σκοπών της χώρας. Η προσβολή της εχθρικής επικράτειας με πυραίλους δεν μπορεί να υποκατασταθεί με το ίδιο κόστος και τους ίδιους κινδύνους από την αεροπορία και αυτός είναι ο κυριότερος λόγος που συνηγορεί στην απόκτησή τους.

Η προμήθεια πυραύλων προφανώς δεν είναι κάτι που είναι δυνατόν να υλοποιηθεί άμεσα, όταν υπάρχουν άλλες άμεσες και πιεστικές ανάγκες. Πάντως και η Τουρκία δεν απέκτησε τέτοια συστήματα από τη μια ημέρα στην άλλη. Απαιτείται όμως λεπτομερής σχεδιασμός και προσεκτικά βήματα από τώρα ώστε να υλοποιηθεί κάποια στιγμή στο μέλλον. Είναι δυνατόν κανείς να αντιταχθεί ότι η Ελλάδα οφείλει να μην προχωρήσει σε μια τέτοια ενέργεια επειδή θα επιδεινώσει τον ανταγωνισμό των εξοπλισμών με την Τουρκία, τον οποίο τελικά η Ελλάδα δεν θα είναι σε θέση να παρακολουθήσει. Εν πρώτοις, δεν είναι η Ελλάδα που οδηγεί την "κούρσα" των εξοπλισμών αλλά η Τουρκία.

Όταν η Τουρκία την τελευταία δεκαπενταετία έχει κάνει τέτοιο εξοπλιστικό άλμα, δεν είναι δυνατόν να αντισταθμίσουμε το χάσμα αγοράζοντας μόνο τυφέκια. Κατά δεύτερον μια τέτοια κίνηση είναι κατά κύριο λόγο αποτρεπτική. Τέλος, είναι ανάγκη να συνειδητοποιηθεί ότι η ισχύς πυρός με την οποία η Τουρκία μπορεί να πλήξει την ελληνική επικράτεια είναι τεράστια και μάλιστα προτού καν αρχίσουν οι επιχειρήσεις. Ο τεράστιος αυτός όγκος πυρός μπορεί να παραλύσει τη χώρα, παραλύοντας και τις στρατιωτικές της δυνατότητες.

Slpress.gr

“Μπορεί το Ισραήλ να σας εμπιστευθεί αν παραμελείτε την άμυνά σας;”

του Δρος Άρη Πετάση

«Σίγουρα εμείς (οι νεότεροι) Έλληνες είμαστε για μεγαλύτερα πράγματα»... Η πιο πάνω φράση ήταν του Γιώργου Σεφέρη μόλις πληροφορήθηκε πως αντί να μεγαλώσει η Ελλάδα με την ένωση της Κύπρου μαζί της τελικά παραδινόταν η Κύπρος στην Τουρκία από Έλληνες πολιτικούς (Αβέρωφ & Co). Επ’ αυτού ο Άγγλος ιστορικός καθηγητής Beaton σημειώνει πως τότε το ποσοστό των Ελλήνων στην Κύπρο στον συνολικό πληθυσμό ήταν μεγαλύτερο από αυτό της Κρήτης ή της Θεσσαλονίκης πριν την ένωση τους με τον εθνικό κορμό.

Στο πρόσφατο βιβλίο μου *Leadership Triumphs & Failures* γράφω πως εάν μια ηγεσία δεν μπορεί να διαβάσει σωστά την συνολική εικόνα γύρω της και βλέπει το καταφανές μόνο, τότε δεν έχει καμία προοπτική. Τα πιο πάνω πέρασαν από τον νου μου όταν πληροφορήθηκα πως η Ελλάδα, που έχει θαλάσσια σύνορα με την Λιβύη, αγνοήθηκε και αποκλείστηκε από την διεθνή διάσκεψη στην Γερμανία που θα συζητούσε τα της Λιβύης.

Κλήθηκε, όμως, η Τουρκία που δεν έχει σύνορα με την Λιβύη αλλά έχει στρατιωτική ισχύ και αναίδεια. Η Τουρκία ήταν παρούσα γιατί απλά, τα τελευταία 70 χρόνια μεριμνά για στρατιωτική υπερίσχυση και για πολύπλευρη πολιτική. Και επειδή έχει στρατιωτική ισχύ την θέλουν και οι μεγάλοι σαν σύμμαχο στην Ανατολική Μεσόγειο (Α.Μ). Πως, όμως, εμείς φέραμε την Ελλάδα μέσα στα τελευταία εβδομήντα χρόνια σε αυτή την κατάσταση;

Πρόσφατα συνομιλούσα με ξένο Στρατηγό ε.α. καλό γνώστη των θεμάτων της Α.Μ., για το θέμα της συνομολόγησης συμμαχιών. Και οι δύο συμφωνήσαμε πως οι πρώτες συμμαχίες που πρέπει να επιδιώκει μια χώρα είναι με γειτονικά της κράτη κυρίως όταν έχουν κοινή απειλή. Οι γείτονες είναι οι πρώτοι που μπορούν να προστρέξουν προς βοήθεια όταν χρειαστεί. Συμμαχώντας με γείτονες κερδίσαμε δύο βαλκανικούς πολέμους το 1912-3.

Ακολουθώ, αρχίσαμε να μιλούμε για πιθανές στρατιωτικές συμμαχίες Ισραήλ-Ελλάδος/Κύπρου (The Greeks στην γλώσσα του) ενάντια στην επιθετικότητα της Τουρκίας. Αφού αναφέρθηκα στην επί μακρόν στενή φιλία Ισραήλ-Τουρκίας και τον ρόλο της

Αμερικής στην ανάπτυξη αυτής της φιλίας ρώτησα τον συνομιλητή μου κατά πόσο εμείς οι Έλληνες θα μπορούσαμε να στηριχθούμε στο Ισραήλ σαν σύμμαχο σε μια κρίση με την Τουρκία.

Μου απάντησε πως για να υπάρχει μια αξιόπιστη συμμαχία με το Ισραήλ θα πρέπει και οι δύο πλευρές να πιστεύουν: α.) στην ωφελιμότητα της συμμαχίας και β.) πως σε μια σύρραξη η κάθε πλευρά θα δώσει το άπαν των δυνάμεων της. «Μπορεί όμως το Ισραήλ» συνέχισε, «να σας έχει εμπιστοσύνη την στιγμή που για χρόνια παραμελείτε την άμυνα σας και στην Κύπρο ξοδεύετε τους φόρους της άμυνας για να συντηρείτε πλουσιοπάροχα μια υπεράριθμη κρατική υπηρεσία;»

Πρόσθεσε, ακολούθως, πως η Ελλάδα τρέχει, καταϊδρωμένη, για να εξοπλιστεί τώρα που η Τουρκία βρίσκεται προ των πυλών. «Τι κάνατε τόσο καιρό;» με ρώτησε. Οι Εβραίοι της διασποράς κάθε χρόνο δωρίζουν για την άμυνα του Ισραήλ \$1 δις και το Ισραήλ ξοδεύει σταθερά 5% του ΑΕΠ για άμυνα. Όταν κινδύνευσε στο πόλεμο του 1973 αμέσως αύξησε τους εξοπλισμούς του φθάνοντας στο εξωφρενικό 30.46% του ΑΕΠ (1975) χωρίς να ακουστεί τσιμουδιά από τον λαό.

Και συνέχισε, «εσείς πόσα παίρνετε, σαν προσφορά για την άμυνα σας, από τους Ελληνοαμερικανούς και άλλους Έλληνες της διασποράς; Τελικά ποιοι θα βάλουν τα όπλα, τα χρήματα, την τεχνολογία και την οργάνωση, εσείς ή οι Ισραηλινοί;». Παρόλο που ανέμενα όσα μου είχε πει ο συνομιλητής μου εντούτοις ξαφνιάστηκα από όσα άκουσα.

Πίσω τώρα στην διαχρονική αδυναμία της ηγεσίας των Ελλήνων να διαβάσει σωστά την συνολική εικόνα γύρω της και να προβεί σε σφαιρική ανάλυση των κινδύνων. Όμως, από πού να αρχίσουμε και που να τελειώσουμε; Κατά τον καθηγητή Beaton η Ελλάδα λειτουργούσε ως αποικία της Αμερικής από το 1947 μέχρι το 1974. Οι ηγεσίες της Ελλάδας όμως δεν κατάφεραν να διαβάσουν την συνολική εικόνα και ζούσαν, μέσα σε αυτά τα 27 χρόνια, με την ψευδαίσθηση πως η Ελλάδα είχε αφοσιωμένο σύμμαχο και προστάτη ενάντια στην Τουρκία.

Αποτέλεσμα: ο «προστάτης» φιλοδώρησε στην Ελλάδα και την τούρκικη εισβολή της Κύπρου και την συρρίκνωση του Ελληνισμού. «Ελλάς» στην

αρχαιότητα αποκαλούνταν κάθε τόπος που κατοικείτο από Έλληνες (ελληνική γλώσσα, ελληνικά ονόματα και κοινή λατρεία). Τώρα στο υπό κατοχή μέρος της Κύπρου δεν κατοικούν πλέον Έλληνες, ελέω του Κί-σινγκερ της «προστάτιδας» χώρας.

Ενώ για 70 χρόνια η Τουρκία διεκδικεί, οι ελ-ληνικές κυβερνήσεις μόλις τώρα αφυπνίστηκαν και αφού πρώτα άκουσαν για τα 462,000 τ.χιλ. τούρκικης Γαλάζιας Πατρίδας. Για δεκαετίες έβλεπαν μόνο την ψυχραιμία και τον κατευνασμό σαν όπλο άμυνας.

Στο Leadership Triumphs & Failures γράφω πως όσο καλός και να είναι αρχικά ένας ηγέτης σιγά-σιγά κινδυνεύει να πέσει θύμα των τεσσάρων δαιμό-νων που αναφέρω στο βιβλίο: της ύβρεως, της κολακείας της έπαρσης και της φιλαυτίας.

Οι κόλακες έπεισαν τον Κωνσταντίνο Καρα-μανλή πως ήταν ο «μεγάλος εθνάρχης», τον Αντρέα Παπαντρέου πως ήταν ο «μεγάλος ηγέτης» και τον Κώστα Σημίτη πως ήταν ο «μεγάλος εκσυγχρονη-στής». Μόλις οι τρεις πίστεψαν στους κόλακες, τους κτύπησε η κατάρα της έπαρσης. Νόμιζαν πως μόνο τα περιορισμένα που έβλεπαν οι ίδιοι ήταν πραγματικό-τητα. Όσα δεν έβλεπαν δεν υπήρχαν για αυτούς.

Με υψαυχενισμό ο Σημίτης το έπαιζε «Ευρω-παίος» και «ηγέτης» των Βαλκανίων και σνόμπαρα τους γείτονες Άραβες της Ανατολικής Μεσογείου που τώρα έχουμε ανάγκη. Ο Καραμανλής έβλεπε μόνο το «ανήκουμε στην Δύση» και της δόθηκε καθ' ολοκλη-ρία. Δεν κατάφερε να διαβάσει όσα ο ίδιος δεν έβλεπε και έτσι του διέφυγε πως για να υπάρξει Δύση θα πρέ-πει πρώτα να υπάρξει Ανατολή.

Παρόλο που ο Αντρέας ήταν παγκόσμιας εμ-βέλειας οικονομολόγος νόμιζε πως θα έμενε αθάνατος εάν εφάρμοζε το «Τσοβόλα δώστα όλα». Ξέχασε πως για να έχεις άμυνα χρειάζεται πρώτα να έχεις εύρωστη οικονομία και να είσαι κάπως οικονομικά ανεξάρτη-τος για να μπορείς να εξοπλίζεσαι. Έβλεπε μόνο τον [διεθνή] σοσιαλισμό και ξέφυγε της προσοχής του ο Τσοχατζόπουλος και άλλοι.

Ακολούθησαν και άλλοι την πορεία του λαϊ-κισμού με αποτέλεσμα την σημερινή χρεοκοπία και (το πιο επικίνδυνο) την κατάρρευση των εξοπλιστικών σχεδιασμών της χώρας ελλείνγει οικονομικών πόρων. Και αυτοί δεν μπόρεσαν να διαβάσουν συνολικά την εικόνα.

Τι κάνουμε τώρα που:

α.) κινδυνεύουμε άμεσα,

β.) χάσαμε μισό εκατομμύριο μορφωμένους Έλληνες οικονομικούς μετανάστες,

γ.) μειώσαμε τον ελληνικό πληθυσμό με την υπογεν-νητικότητα και τις ρεκόρ εκτρώσεις

δ.) βάλαμε στην φτώχεια την μισή Ελλάδα,

ε.) ανακαλύψαμε πως η ΕΕ είναι μόνο κούφια λόγια και χωρίς ιδεώδη,

στ.) πως η σύμμαχος (Αμερική) νίπτει τας χείρας της με τον Νίκο Μπερνς, πρώην Αμερικανό πρέσβη στην Αθήνα, να μας λέει ξεκάθαρα, «Να μην περιμέ-νει η Ελλάδα βοήθεια από τον Τράμπ (ΗΠΑ) σε ένα θερμό επεισόδιο με την Τουρκία» και

ζ.) χαλάσαμε τις σχέσεις μας με την Ρωσία και εκδιώ-ξαμε τους διπλωμάτες της γιατί απέτυχαν οι πολιτικοί να διαβάσουν πως οι καλές σχέσεις Τουρκίας-Ρωσίας είναι εφήμερες και πως οι δύο δεν είναι φυσικοί σύμ-μαχοι (τους χωρίζουν 12 μεταξύ τους πόλεμοι!).

Έχουμε και τον μπαμπούλα του εσωτερικού μετώπου, τους «διεθνιστές» και «εκσυγχρονιστές» στην Ελλάδα και τους, λίγους ευτυχώς, κατά φαντασία κομμουνιστές και τους εθνικόφρονες της πλάκας στην Κύπρο που μας καλούν να παραδοθούμε και που μι-λούν για θωράκιση νοουμένου πως αυτή δεν θα υπα-κούει σε εξοπλισμούς που θα «θορυβήσουν την Τουρκία» που με μανία εξοπλίζεται, μας απειλεί και μεθοδικά μας περικυκλώνει;

Άμεσες λύσεις δεν υπάρχουν γιατί όταν για δε-καετίες φθείρεις ένα σύστημα δεν μπορείς να το επα-ναφέρεις μέσα σε ένα έτος. Όμως, με κατάλληλες και θαρραλέες κινήσεις μπορούμε να κάνουμε θαύματα. Ήδη άρχισαν κάποιες ενέργειες ιδιαίτερα από κυπρια-κής πλευράς. Δυστυχώς ο χώρος δεν μου επιτρέπει να γράψω το τι νομίζω θα πρέπει να κάνουμε αλλά ελ-πίζω να μπορέσω σύντομα.

Προϊδεάζω όμως πως η πρώτη μου εισήγηση θα στηριχθεί στην ρήση του Ξενοφώντος όπως την καταγράφει στο μνημειώδες έργο του, «Κύρου Ανά-βασις», «Όστις ζῆν ἐπιθυμεῖ, πειρασθῶ νικᾶν». Μπο-ρούμε, πιστεύω, και για μεγάλα πράγματα όπως μπόρεσαν και οι περικλεείς πρόγονοι μας.

ΠΗΓΗ: HELLAS JOURNAL, defence-point.gr

Trust is built slowly. Trust is destroyed quickly.

Trust can make complex things possible.

The absence of trust can make simple things impossible.

Trust powers relationships, businesses, nations.

Trust is as precious as it is fragile.

The Stoic Emperor

Οι συνέπειες της δημογραφικής κρίσης στις Ένοπλες Δυνάμεις

Του υποστρατήγου ε.α. Ιπποκράτους Δασκαλάκη

Προ ημερών, στην εκδήλωση του Economist στην Αθήνα και με θέμα την «Δημογραφική Κρίση στην Ελλάδα» κλήθηκα να παρουσιάσω μια σύντομη εισήγηση για την αντιμετώπιση των γεωπολιτικών προκλήσεων ασφαλείας που δημιουργούν -σε συνδυασμό και με άλλους παράγοντες- οι δραματικές τάσεις μείωσης του πληθυσμού μας, βασικά σημεία της οποίας πα-
ρατίθενται εν συνεχεία.

Διαχρονικά, μια χώρα αντιμετωπίζει τις γεωπολιτικές προκλήσεις με την κοινωνική συνοχή, την εύρυθμο λειτουργία των θεσμών, την ευημερούσα οικονομία, την επιδέξια διπλω-
ματία και τις ισχυρές ένοπλες δυνάμεις. Όλες οι παραπάνω προϋποθέσεις είναι αλληλένδετες και εξαρτώνται, από τις δη-
μογραφικές εξελίξεις. Αναμφίβολα οι πολύπλευρες αρνητικές συνέπειες της δημογραφικής κρίσης επεκτείνονται και στα θέ-
ματα άμυνας και ασφάλειας της χώρας. Οι έννοιες, άμυνα και ασφάλεια, εμφανίζονται πλέον αλληλένδετες και πρέπει να αν-
τιμετωπίζονται ως ένα ενιαίο σύνολο.

Η δημογραφική κρίση, εδώ και χρόνια και ίσως πριν γίνει αντιληπτή σε άλλους τομείς, είχε κτυπήσει απειλητικά την πόρτα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων. Οι πίνακες επανδρώσεως των στρατιωτικών μονάδων, την τελευταία δε-
καεπενταετία, παρουσιάζουν χαμηλά -ίσως και μη αποδεκτά- ποσοστά. Φυσικά και δεν προτίθεται να παραθέσω επίσημα στοιχεία τα οποία και είναι διαβαθμισμένα αλλά η χαμηλή επάνδρωση των μονάδων, κυρίως του Στρατού Ξηράς, είναι κοινό μυστικό.

Ενδεχομένως η δραστική μείωση του μεγέθους των ενόπλων δυνάμεων, η πρόσληψη «επαγγελματιών οπλιτών» και η εισαγωγή σύγχρονων οπλικών συστημάτων να αποτε-
λούσαν τις βέλτιστες λύσεις εάν, τα οικονομικά μεγέθη το επέ-
τρεπαν και η τουρκική αναθεωρητική και επεκτατική πολιτική έδειχνε σημάδια υποχώρησης και συμμόρφωσης με τις αρχές που διέπουν το διεθνές δίκαιο και την καλή γειτονία «συμμά-
χων» κρατών. Δυστυχώς η Άγκυρα θα συνεχίσει με εντεινό-
μενο ρυθμό την εναντίον μας ενάσκηση πολιτικής πειθαναγ-
κασμού και τα επόμενα χρόνια ενώ η αρχή της «αυτοβοή-
θειας» θα εξακολουθήσει να αποτελεί το βασικό άξονα υπε-
ράσπισης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Εδώ να επισημάνω ότι ουδεμία εγγύηση υπάρχει ότι μια μελλοντική σύγκρουση θα είναι ολιγόωρη και αποκλει-
στικά αεροναυτική. Απεναντίας οι νέες απειλές που εμφανί-
ζονται και συνδυάζουν συμβατικές και μη συμβατικές απειλές, δηλαδή ο ευρέως διαδεδομένος σήμερα υβριδικός πόλεμος ή το ορθότερο, «FullSpectrumWar» (πόλεμος ευρέος φάσμα-
τος), μάλλον απαιτούν για την αντιμετώπιση τους μια πολυάν-
θρωπη και πολυεπίπεδη κινητοποίηση.

Σήμερα, οι αποδόσεις των κλάσεων των στρατευμέ-
νων λόγω της υπογεννητικότητας, της αποφυγής στρατεύσεως αλλά και της αυξήσεως των νομίμων απαλλαγών για λόγους υγείας έχουν σημαντικά μειωθεί. Η χαμηλή απόδοση, σε συν-
δυασμό με τη σημερινή διάρκεια της θητείας και τον υψηλό αριθμό των μονάδων έχει οδηγήσει σε χαμηλά ποσοστά στε-
λέχωσης. Δεν είναι όμως μόνο η χαμηλή επάνδρωση το πρό-
βλημα. Συνέπεια της χαμηλής στελέχωσης είναι η υποβάθμιση της στρατιωτικής εκπαίδευσης των κληρωτών οπλιτών, αυτών

δηλαδή που αύριο θα αποτελέσουν την εφεδρεία που σε περί-
πτωση κρίσεως ή πολέμου θα συμπληρώσει τη δύναμη των μαχίμων δυνάμεων. Αναπόφευκτα, σήμερα οι στρατευμένοι νέοι μας, ξοδεύουν μεγάλο μέρος της θητείας τους σε καθή-
κοντα φύλαξης εγκαταστάσεων και διάφορα άλλα αναγκαία πάρεργα, σε βάρος της στρατιωτικής εκπαίδευσής τους. Η κατά-
σταση αυτή δημιουργεί μια απαξίωση του θεσμού της στρά-
τευσης που είναι πολύ πιο επικίνδυνη ακόμη και από αυτή την ίδια την χαμηλή επάνδρωση των Μονάδων.

Εύκολη πάντα η κριτική και η επισήμανση των προ-
βλημάτων αλλά το ζητούμενο είναι η παρουσίαση ρεαλιστι-
κών προτάσεων. Σίγουρα, η δημογραφική κρίση αντιμετωπί-
ζεται -σε όσο βαθμό είναι αυτό δυνατόν- μακροχρόνια. Τα γε-
ωπολιτικά όμως ρίσκα είναι σήμερα υπαρκτά και οι αμυντικές ανάγκες είναι άμεσες και δεν μπορούν να περιμένουν την από-
δοση μελλοντικών μέτρων που ελπίζουμε -έστω και καθυστε-
ρημένα- να υιοθετηθούν και κυρίως να εφαρμοστούν με συνέ-
πεια. Λύσεις έχουν προταθεί κατά καιρούς από τις στρατιωτι-
κές ηγεσίες, λαμβάνοντας υπόψη και τις οικονομικές δυνατό-
τητες της χώρας και οι οποίες λύσεις δεν εμπεριέχουν απαγο-
ρευτικό οικονομικό κόστος. Εμπεριέχουν όμως πολιτικό κό-
στος, όχι τραγικό, με την προϋπόθεση της κατάλληλης σχε-
δίασης, εφαρμογής και της στρατηγικής επικοινωνίας.

Κατά την προσωπική μου εκτίμηση και για την αντι-
μετώπιση της χαμηλής επάνδρωσης, ενέργειες θα πρέπει να αναληφθούν άμεσα στις παρακάτω κατευθύνσεις:

Επαναφορά της θητείας στο Στρατό Ξηράς στους 12 μήνες. Ενδεχόμενα ο 12ος μήνας θα μπορούσε να είναι μήνας «αδείας» και στους 2 προηγούμενους να δίδεται επίδομα ίσο με αυτό του ταμείου ανεργίας. Τα πολυδιαφημιζόμενα πλεο-
νάσματα πρέπει κάποια στιγμή να κατευθυνθούν και στην άμυνα της χώρας!

Στράτευση γυναικών, για μικρότερο αρχικά χρονικό διάστημα από των ανδρών και στελέχωση εγκαταστάσεων και μη μάχιμων μονάδων με πρόνοια υπηρετήσης ακόμη και σε βάρδιες και ει δυνατόν εγγύς του τόπου διαμονής τους. Με τον τρόπο αυτό το μέγιστο των αρρένων θα παραμένει στις μονάδες εκστρατείας.

Υποχρεωτική στράτευση όλων των νέων στην ηλικία των 19 ή 20 ετών, με συνέπεια τη σημαντική μείωση των «φυ-
γόστρατων».

Καλύτερη αξιοποίηση των εφέδρων, με ριζοσπαστι-
κές αλλαγές στην απονομή ειδικοτήτων, στη μετεκπαίδευση και στην επιστρατευτική τοποθέτηση.

Η εφαρμογή των παραπάνω προτάσεων -συνολικά, μερικά, τμηματικά ή συνδυαστικά- εκτιμώ θα αμβλύνει το πρόβλημα και θα επιτρέψει σταδιακά τη μείωση της θητείας των αρρένων ειδικά εάν πλαισιωθεί και με μια ριζοσπαστική αναδιοργάνωση του στρατεύματος.

Αναμφίβολα, όλες οι προτάσεις έχουν παρενέργειες, οικονομικό κόστος, απαιτούν νομοθετικές ρυθμίσεις και κυ-
ρίως την αποδοχή τους εκ μέρους της κοινωνίας, η οποία σή-
μερα, κατά γενική ομολογία, παρουσιάζει αξιοσημείωτα ση-
μάδια ωρίμανσης που ξεπερνούν τις εκλογικές και πελατει-
ακές ανησυχίες και σκοπιμότητες του πολιτικού κόσμου.

Η απόλυτη ακυρότητα της Συμφωνίας Τουρκίας-Λιβύης περί θαλασσιών συνόρων

Του Ευάγγελου Γριβάκου, Αντιστρατήγου ε.α- Νομικού

Η Λιβύη είναι παράκτιο κράτος της Βορ. Αφρικής με ευρύτατη στρατηγική σημασία λόγω των τεραστίων πετρελαϊκών κοιτασμάτων της. Αποτέλεσμα του εμφύλιου σπαραγμού που μαστιάζει την Χώρα από το 2011 και ξεκίνησε με την ανατροπή και δολοφονία του Μουαμάρ Καντάφι, ήταν ο σχηματισμός διττής «διακυβέρνησης» στην Χώρα. Η πρώτη εξ αυτών, το εκλεγμένο Κοινοβούλιο (Συμβούλιο των Αντιπροσώπων) της Λιβύης στο Ανατολικό τμήμα με έδρα το Τομπρούκ και Πρόεδρο τον Αγκίλα Σάλεχ Ίσα (Aguila Saleh Eissa), υποστηρίζεται από τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, την Αίγυπτο, την Γαλλία και την Ρωσία. Ηγετική μορφή του, ο 75χρονος Στρατάρχης Χαλίφα Χαφτάρ, ο οποίος, το 2016, επέστρεψε στη Λιβύη από τις ΗΠΑ όπου διέμενε επί εικοσαετία και τώρα διοικεί τις δυνάμεις του αυτοαποκαλούμενου Λιβυκού Εθνικού Στρατού (LNA)

Στον αντίποδα, το δυτικό τμήμα ελέγχεται από την Κυβέρνηση Εθνικής Ενότητας (GNA), με έδρα την Τρίπολη, αναγνωρισμένη από τα Ηνωμένα Έθνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση, όχι, όμως και από το Λιβυκό Κοινοβούλιο που έχει καταφύγει στα ανατολικά, ως προελέχθη. Πρωθυπουργός της ο Φαγιέζ αλ-Σάρατζ (Fayez al-Sarrai), υποστηριζόμενος από Τουρκία, Κατάρ, Ιταλία και Γερμανία.

Ο Χαφτάρ ελέγχει το μεγαλύτερο μέρος της Χώρας συνεχίζοντας την προέλαση του προς κατάληψη της Τρίπολης. Αντίθετα, ο Σάρατζ ελέγχει μικρό μόνο μέρος της επικράτειας περί την πρωτεύουσα. Στις 27 Νοε. 2019, φοβούμενος ανατροπή του από τον Χαφτάρ, υπέγραψε στην Κων/πολη με την Τουρκία Μνημόνιο Συνεργασίας/ Κατανόησης (MOU), για την οριοθέτηση/κατανομή των θαλασσιών συνόρων/ ζωνών δικαιοδοσίας μεταξύ των δύο Χωρών,

Κατά την άποψη του Διεθνολόγου καθηγητού Αγγέλου Συρίγου που δημοσιεύτηκε σε άρθρο του με τίτλο «Τι προβλέπει και που θίγει την Ελλάδα η συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης» όπως αυτό αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα SLpress.GR, ο χαρακτηρισμός « Μνημόνιο» για τα θαλάσσια σύνορα είναι λανθασμένος. Με βάση το Διεθνές Δίκαιο, ορθότερος θα ήταν ο χαρακτηρισμός του ως «δεσμευτική νομική Συμφωνία», αφού στο δημοσιευθέν κείμενό του φαίνεται ρητώς εκπνευσμένη η πρόθεση των ενδιαφερομένων μερών να περιέχονται σε αυτό « καθ' όλα δεσμευτικές διατάξεις παράγουσες (νομικά) αποτελέσματα». Εξ άλλου, πάντοτε κατά το ανωτέρω άρθρο, το ίδιο το κείμενο «παραπέμπει σε εσωτερικές διαδικασίες επικυρώσεως, κάτι που προβλέπεται μόνο για τις Συμφωνίες.

Την 4η Δεκ. 2019, η τουρκική κυβέρνηση έστειλε προς επικύρωση στην Εθνοσυνέλευση το κείμενο της Συμφωνίας το οποίο, συνοδευόμενο από χάρτη με ακριβείς

συντεταγμένες, θεωρείται από την Τουρκία ότι αποτελεί «νομομοποίηση» των προς Δυσμάς διεκδικήσεων της «Γαλάζιας Πατρίδας». Ειδικότερα, «εξαφανίζει» το Καστελόριζο και αφαιρεί επήρεια και υφαλοκρηπίδα όχι μόνο από το θαλάσσιο τόξο της Ρόδου, Κάσου και Καρπάθου αλλά και της Κρήτης, με τα δύο σημεία συνάντησης των (υποτιθεμένων) ΑΟΖ Τουρκίας-Λιβύης σε απόσταση 100 περίπου χλμ. νότιο-ανατολικά αυτής. Ένα επί πλέον δυσμενές στοιχείο που προκύπτει από την Συμφωνία είναι ότι ανατρέπεται πλήρως η ελληνική και κυπριακή σχεδίαση αναφορικά με την περί συναντήσεως και τομής των υφαλοκρηπίδων των δύο κρατών.

Κατ' ακολουθίαν του Σκεπτικού του νομοσχεδίου, η θαλάσσια οριοθέτηση με την Λιβύη χαράχτηκε επί τη βάσει την Αρχής «της ίσης κατανομής/μέσης απόστασης» και της-ανυπόστατης, κατά το Διεθνές Δίκαιο- «θεωρίας» ότι τα ελληνικά νησιά, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής θέσης τους, του μήκους των ακτών τους και της περιοχής που βρίσκονται, αυτοδικαίως δεν έχουν δικαιώματα σε υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ και, επομένως, δεν είναι ικανά να διακώσουν την προβολή και την έκταση της τουρκικής υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ στο Αιγαίο και την Ανατ. Μεσόγειο (!!).

Αγνοεί, δηλαδή, η Τουρκία και παραβιάζει την βασική Αρχή που έχει καθιερωθεί με την Διεθνή Σύμβαση για το Δίκαιο της Θαλάσσης (την οποία, σημειωτέον, δεν έχει υπογράψει, σε αντίθεση με την Ελλάδα) ότι τα νησιά έχουν αυτοτελή και δική τους υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Εξειδικεύει, μάλιστα, τους ισχυρισμούς της, για τα ελληνικά νησιά του Ανατ. Αιγαίου λέγοντας ότι τα νησιά που βρίσκονται έμπροσθεν μεγάλων ηπειρωτικών όγκων (εν προκειμένω της Μ. Ασίας) επίσης δεν έχουν υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ, ιδίως όταν κείνται στην «λάθος πλευρά της μέσης γραμμής», ήγουν προς την δική της πλευρά. Και αποπειράται να τεκμηριώσει το τελευταίο τούτο επιχείρημα σε παλαιότερη Απόφαση του ΔΔΧ για τον καθορισμό της υφαλοκρηπίδας ορισμένων νησιών της Μάγχης που ανήκουν στην Βρετανία αλλά κείνται πολύ κοντά στις γαλλικές ακτές, πλην, όμως, η συγκεκριμένη αλλά την εξαίρεσή του.

Ιδιαίτερη μνεία μέσα στην Συμφωνία γίνεται στην περίπτωση ανακάλυψης φυσικού αερίου. Ενδεικτικά, σε ένα από τα άρθρα της αναγράφεται : «Σε περίπτωση υπάρξεως φυσικών πόρων που εκτείνονται από την ΑΟΖ της μιας πλευράς στην ΑΟΖ της άλλης, οι δύο πλευρές θα μπορούσαν να συνεργαστούν προκειμένου να συμφωνήσουν στις λεπτομέρειες αξιοποίησης των πόρων αυτών. Αν κάποιο από τα δύο μέρη εμπλακεί σε διαπραγματεύσεις που στοχεύουν στη οριοθέτηση της ΑΟΖ με κάποιου άλλου

κράτους, αυτό το μέρος, πριν καταλήξει σε οριστική συμφωνία με το τρίτο κράτος θα πρέπει να ειδοποιηθεί και συμβουλευτεί το άλλο μέρος». Αυτό σημαίνει ότι αν η Ελλάδα θελήσει να έλθει σε διαπραγματεύσεις με την Λιβύη για τα θαλάσσια σύνορα, η τελευταία ουσιαστικά θα πρέπει να πάρει την έγκριση της Τουρκίας (!!).

Μετά την επικύρωση της Συμφωνίας, στις 12 Δεκεμβρίου 2019, η Τουρκία κατέθεσε την Συμφωνία στην Γραμματεία του ΟΗΕ. Η Ελλάδα αντέδρασε διπλωματικά με την αποστολή δύο Επιστολών, ανά μια προς την προεδρεύουσα του Συμβουλίου Ασφαλείας και προς τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ. Με την πρώτη υποστήριξε ότι η Συμφωνία συνήφθη κακόπιστα και άκυρα, καθώς οι θαλάσσιες ζώνες Τουρκίας και Λιβύης ουδόλως γειτνιάζουν (σ.σ. καθ'όσον γεωγραφικά παρεμβάλλονται τα ελληνικά νησιά με τα θαλάσσια δικαιώματά τους). Με την δεύτερη, αφού επεσήμανε ότι με την Συμφωνία διαταράσσεται η ειρήνη και η ασφάλεια στην περιοχή, ζήτησε την ρητή καταδίκη της, την δημιουργία πλαισίου κυρώσεων σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των Τουρκίας και Λιβύης και, ασφαλώς, την στήριξη Ελλάδος και Κύπρου. Βεβαίως, η δίκην «Ποντίου Πιλάτου» απάντηση του Γ.Γ. ήταν η αναμενόμενη : «Ο Οργανισμός δεν παίρνει θέση ούτε σχολιάζει θέματα που αφορούν την κυριαρχία, τα δικαιώματα και τις δικαιοδοσίες των Χωρών στις θαλάσσιες ζώνες τους [...], εν τούτοις, σε ορισμένες περιοχές, όπως σε κλειστές ή ημίκλειστες θάλασσες, πρέπει να δοθεί προσοχή στα συμφέροντα τρίτων μερών».

Μετά το τουρκικό Κοινοβούλιο, στις 8 Δεκ. 2019, η GNA του Σάραζ ανακοίνωσε ότι επικύρωσε και αυτή την Συμφωνία με την Τουρκία. Άμεση ήταν η αντίδραση του Προέδρου του λιβυκού Κοινοβουλίου Σάλεχ Ίσα ο οποίος, με Επιστολή του προς τον Γ.Γ. του ΟΗΕ που έδωσε στην δημοσιότητα μεταφρασμένη η ελληνική Βουλή, κατήγγειλε την Συμφωνία απαιτώντας, μεταξύ άλλων, την κήρυξή της ως ανυπόστατης, την υποβολή της υπόθεσης στο ΣΑ και την ανάκληση της αναγνώρισης της κυβέρνησης της Τρίπολης, που την χαρακτήρισε ως «παράνομη οντότητα».

Ενδιαφέροντα την Ελλάδα σημεία της Επιστολής είναι : α) Παράνομα η GNA έδωσε στο κείμενο που υπέγραψε με την Τουρκία τον χαρακτηρισμό «Μνημόνιο», με σκοπό να παρακαμφθεί η διαδικασία κύρωσής του από το Συμβούλιο των Αντιπροσώπων, ως μη απαιτούμενη. Διότι χαρακτηριστικό των Μνημονίων είναι ότι κινούνται εντός των ορίων της απλής συνεργασίας μεταξύ των κρατών που τα υπογράφουν και δεν συνεπάγονται υποχρεώσεις που επιδρούν στην οικονομία τους ή θέτουν υπό αμφισβήτηση την εθνική κυριαρχία τους, όπως συμβαίνει με το υπό κρίση κείμενο το οποίο, ως εκ τούτου, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει τον τύπο και τις συνέπειες της «Συμφωνίας», καθώς και την έγκριση της από τον λιβυκό λαό εκλεγμένης νομοθετικής εξουσίας (σ.σ. Η άποψη αυτή συμπίπτει με την προαναφερθείσα του καθηγητού Α. Συρίγου). β) Το λιβυκό Κοινοβούλιο που αποτελεί την διεθνώς αναγνωρισμένη νομοθετική Αρχή της Χώρας, δεν

αναγνωρίζει την Συμφωνία και, ως εκ τούτου, το κράτος της Λιβύης απαλλάσσεται πλήρως από κάθε είδους υποχρεώσεις απορρέουσες από αυτήν. γ) Η οριοθέτηση των θαλασσιών συνόρων/ζωνών δικαιοδοσίας μεταξύ των δύο κρατών είναι άκυρη και παράνομη διότι Λιβύη και Τουρκία δεν έχουν κοινά θαλάσσια σύνορα καθόσον μεταξύ αυτών παρεμβάλλονται αρκετές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας και της Κύπρου, ενώ σε άλλες περιπτώσεις (Αίγυπτο, Λίβανο, Συρία), τα θαλάσσια σύνορα είναι αλληλεπικαλυπτόμενα. δ) Το δικαίωμα της ΑΟΖ για την Λιβύη εκτείνεται σε απόσταση 200 ναυτικών μιλίων από τις ακτές της. Μέσα σε αυτόν τον τεραστίων διαστάσεων θαλάσσιο χώρο, τα δικαιώματα εξερεύνησης και εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων ανήκουν αποκλειστικά στο λιβυκό κράτος. Όμως η οριοθέτηση των θαλασσιών συνόρων/ζωνών δικαιοδοσίας, θα δώσει στην Τουρκία την νομική δυνατότητα κατάχρησης των δικαιωμάτων αυτών προς βλάβη του λιβυκού λαού. ε) Η υπογραφή της Συμφωνίας χωρίς επικύρωση από την Βουλή των Αντιπροσώπων έχει ως στόχο την εκχώρηση της κυριαρχίας του κράτους της Λιβύης στην Τουρκία και απαράδεκτα θα επιτρέψει σε αυτήν να επενδύσει στην περιοχή.

Αποδοκιμασία για την Συμφωνία έχουν εκδηλώσει και άλλες χώρες όπως το Ισραήλ και η Αίγυπτος για γεωπολιτικούς λόγους σχετιζόμενους με τον κίνδυνο ενίσχυσης της επιρροής των «Αδελφών Μουσουλμάνων» που συμμετέχουν στην κυβέρνηση της Λιβύης, την κατασκευή του αγωγού eastmed κλπ. Θετική, ομοίως είναι και η είδηση ότι πρόσφατα και το γερμανικό υπουργείο Εξωτερικών προσέγγισε τις ελληνικές θέσεις. Εκπρόσωπός του δήλωσε ότι, σύμφωνα με γνωμοδοτική Έκθεση της νομικής υπηρεσίας της Μπούτεστανγκ, «η Συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης για τον ορισμό των θαλασσιών συνόρων παραβιάζει δικαιώματα τρίτων χωρών, δεν είναι σύμφωνη με το Δίκαιο της Θαλάσσης και δεν παράγει νομικά αποτελέσματα για τρίτες χώρες, αυτή δε είναι και η επίσημη θέση της ΕΕ στην οποία συνέβαλε και η Γερμανία».

Εν κατακλείδι, η κίνηση της Τουρκίας να προχωρήσει στην σύναψη της Συμφωνίας με την Λιβύη εντάσσεται στην συνολικότερη στρατηγική προβολής των διεκδικησών της σε Αιγαίο και Ανατολική Μεσόγειο, ιδίως μετά την διαπίστωση ενδεχόμενων υποθαλασσιών κοιτασμάτων. Στόχος της ήταν, στα πλαίσια μιας «αναθεωρητικής δύναμης» και μεταφέροντας τα σημεία αντιπαράθεσης από την υφαλοκρηπίδα του Καστελόριζου στην υφαλοκρηπίδα της Κρήτης, να χαράξει τα όρια της ΑΟΖ με άλλη μεσογειακή χώρα που να αποδέχεται την τουρκική θέση ότι τα νησιά δεν έχουν αυτοτελή ΑΟΖ. Αρνηθείσης, δε της Αιγύπτου, επιλέχθηκε η Λιβύη.

Η ελληνική πλευρά, αντιμέτωπη με αυτό το σύμπλεγμα των τουρκικών διεκδικήσεων, οφείλει να αντιδράσει δυναμικά προς υπεράσπιση των κυριαρχικών της δικαιωμάτων με ένα από τους κύριους στόχους στον διπλωματικό πεδίο την καταγγελία και ακύρωση της επαίσχυντης Συμφωνίας.

Ερντογάν, ικέτης στην αυλή του Πούτιν

Του Αντιστρατήγου ε.α. Ιωάννου Αθ. Μπαλτζώη

Η εικόνα είναι αμείλικτη και αδυσώπητη. Λέει πάντα την αλήθεια. Όπως και η στάση του σώματος. Όσοι είδαμε τις εικόνες από την συνάντηση Πούτιν – Ερντογάν στην Μόσχα (5/3) καταλάβαμε πολλά. Και οι πληροφορίες από την Μέση Ανατολή επιβεβαιώνουν μια κατάσταση που είναι άκρως δυσμενής έως τραγική για τα μεγαλοπρεπή σχέδια του Ερντογάν και την αναθεωρητική τουρκική στρατηγική της Τουρκίας και παρουσιάζουν τον αλαζόνα Ερντογάν να προσέρχεται στην Μόσχα ως ικέτης για βοήθεια και έλεος από τον κυρίαρχο στην Συρία Πούτιν. Ας δούμε τι έγινε στην Μόσχα και ποιες οι αναμενόμενες εξελίξεις.

Ο Σουλτάνος προσήλθε αυτή την φορά στην Μόσχα, όχι ως ισότιμος συνομιλητής και σημαντικός σύμμαχος, αλλά ως ικέτης, ζητώντας την βοήθεια του Πούτιν για την αντιμετώπιση της δυσμενέστερης μέχρι τώρα κατάστασης, που αντιμετώπισε ο τουρκικός στρατός, αφού οι δεκάδες νεκροί και τραυματίες σηματοδότησαν μια νέα οδυνηρή κατάσταση που θα έπρεπε να δικαιολογηθεί στον τουρκικό λαό, με κάθε τρόπο. Εκεί στην Μόσχα, ο παγερός και άριστος τακτικιστής στα γεωπολιτικά παίγνια Βλαδίμηρος Πούτιν, μαζί με την αλεπού της διεθνούς διπλωματίας σε μια συνομιλία έξι (6) ωρών επέβαλε τους όρους του στον «σύμμαχό» του Ερντογάν, που στην πραγματικότητα, του ακύρωνε όχι μόνο τις νέες του φιλοδοξίες στην επαρχία Ιντλίμπ της Συρίας, αλλά και στις φανερές ή και μύχιες γεωστρατηγικές του επιδιώξεις στην περιοχή.

Η Συμφωνία Ρωσίας- Τουρκίας

Στην συνάντηση της Μόσχας Πούτιν και Ερντογάν συμφώνησαν τα παρακάτω:

Α. Κατάπαυση πυρός από τα μεσάνυχτα της Πέμπτης 5/4/20.

Β. Η Ρωσία και η Τουρκία θα διεξάγουν κοινές περιπολίες στον αυτοκινητόδρομο M4, που διέρχεται διαγωνίως στο Νότιο Ιντλίμπ, από την πόλη Σαρακίμπ προς την Λατάκεια. Αποφασίστηκε μια ζώνη ασφαλείας 6 ΚΜ εκατέρωθεν του αυτοκινητοδρόμου, που θα υλοποιηθεί μέχρι την 15η Μαρτίου 2020. (Όπως στον χάρτη της southfront.org). (Σημείωση: Ο δε αυτοκινητόδρομος από Βορρά προς Νότο, ο M5, κατέχεται πλέον από τον Συριακό Αραβικό Στρατό, με

μεγάλη Ζώνη Ασφαλείας προς τα Δυτικά του. Μάλιστα μέσα στα εδάφη που απελευθέρωσε ο Συριακός στρατός έχουν εγκλωβιστεί και 7 από τα 12 τουρκικά παρατηρητήρια!)

Γ. Και τα δύο μέρη επιβεβαίωσαν τη δέσμευσή τους να δημιουργήσουν τις συνθήκες για την επιστροφή των προσφύγων.

Δ. Και τα δύο μέρη επιβεβαίωσαν ότι η σύγκρουση αυτή δεν αποτελεί στρατιωτική λύση.

Αναλύοντας την συμφωνία Ρωσίας-Τουρκίας διαπιστώνονται πολλά και ενδιαφέροντα, που αλλάζουν δραστικά το γεωπολιτικό περιβάλλον. Συγκεκριμένα έχουμε:

Α. Τα πρόσφατα στρατιωτικά κέρδη του Συριακού Αραβικού στρατού δεν αμφισβητούνται πλέον και παγιώνονται οριστικά, αφού η νέα γραμμή επαφής έχει πλέον γίνει επίσημη. Στον παρακάτω χάρτη (southfront.org), βλέπουμε αριστερά τι επεδίωκε και τι δεν πήρε δεξιά. Συν την απώλεια του M4.

Β. Η Ρωσία και η Συρία θα συνεχίσουν να πολεμούν όλες τις εξτρεμιστικές ισλαμιστικές τζιχαντιστικές οργανώσεις που αναγνωρίζονται διεθνώς ως τρομοκρατικές, όπως η Αλ Κάιντα, το Ισλαμικό κράτος, η Αλ Νούσρα, καθώς και όλες οι λοιπές τρομοκρατικές οργανώσεις-παρακλάδια τους, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αλλαγή του ονόματός τους.

Γ. Η Ρωσία συνεχίζει και παραμένει αφοσιωμένη προστάτης της νόμιμης Συριακής κυβέρνησης υπό τον πρόεδρο Άσαντ και δεν δέχεται καμιά αμφισβήτηση επί αυτού.

Έτσι λοιπόν από όλα τα παραπάνω εξάγονται τα εξής συμπεράσματα.

- Το Blitzkrieg, ο αστραπιαίος πόλεμος και η νίκη που ονειρευόταν ο Ερντογάν απέτυχε παταγωδώς και κατέληξε σε τραγωδία με δεκάδες νεκρούς τούρκους στρατιώτες.
- Ο Ερντογάν κατάλαβε ότι έπρεπε να αυξήσει την στρατιωτική του παρουσία ή να δηλώσει νίκη και να φύγει. Αυτός επέλεξε με σύνεση το τελευταίο, τουλάχιστον ως προσωρινό μέτρο.
- Ούτε το NATO ούτε η ΕΕ έδειξαν κάποια διάθεση ή ένδειξη ότι επιθυμούν να ενταχθούν στον πόλεμο της Τουρκίας στη Συρία, ούτε φυσικά και οι ΗΠΑ του φίλου Τραμπ. Και για αυτό ο Σουλτάνος

έτρεξε στον φίλο και σύμμαχο πρόεδρο της Ρωσίας, για συμπαράσταση και βοήθεια, κάτι που δεν πέτυχε.

- Το Ιράν, η Χεζμπολάχ και η Λιβύη (του στρατάρχη Χαφτάρ) δήλωσαν ότι επιθυμούν να πολεμήσουν τους Τούρκους για όσο διάστημα χρειάζονται και οπουδήποτε χρειάζεται.

- Η αντίδρασή του, από την ήττα στην Ιντλίμπ ήταν η μετάθεση του θέματος σε άλλο πεδίο και με άλλα γεγονότα. Η σχεδιασμένη από το Υπουργείο Εσωτερικών (Σουλεϊμάν Σουλού) και την Μ.Ι.Τ. (Χακάν Φιντάν) επιχείρηση εισβολής στην Ελλάδα, η επιτομή του Υβριδικού πολέμου, με «οπλοποίηση» του μεταναστευτικού ζητήματος, από καιρό έτοιμο για χρήση του, όποτε απαιτηθεί. Και το πέτυχε, αφού στην Τουρκία το ελεγχόμενο «μιντιακό» σύστημα δεν ασχολείται, ούτε με την ήττα στο Ιντλίμπ, ούτε με την «ταπεινωτική συμφωνία» Ρωσίας –Τουρκίας, αλλά με τούς «κακούς Έλληνες που δεν ανοίγουν τα σύνορα και πυροβολούν τους απελπισμένους «πρόσφυγες».

Εκτιμήσεις

Ο Υβριδικός πόλεμος στην κυριολεξία που σχεδίασε κατά της Ελλάδος, με την «οπλοποίηση» του ανθρωπίνου μεταναστευτικού ρεύματος, απέτυχε παταγωδώς, αφού δεν ανέμενε την συνολική Ελληνική αντίδραση. Επεδίωκε με τις απειλές του να πλημμυρίσει την Ευρώπη με μετανάστες, αφού θα άνοιγε την στρόφιγγα, αφού πρώτα αποσταθεροποιούσε την Ελλάδα, δεν πέτυχε. Επεδίωκε ακόμη με την απειλή και τον εκβιασμό της Ευρώπης να λάβει περισσότερα χρήματα, ανοχή και βοήθεια στους σχεδιασμούς του στην Συρία, με κατοχή εδάφους, δημιουργία «Ζωνών Ασφαλείας», στη Βόρεια Συρία, καθώς και το μεγαλύτερο όλων, την χορήγηση βίζας από την Ευρώπη στους Τούρκους πολίτες και πάλι απέτυχε παταγωδώς σε όλα. Η Ευρώπη, ακόμη και οι ΗΠΑ σταθήκαν στο πλευρό της Ελλάδος, δικαιολόγησαν την σθεναρή στάση της για κλειστά σύνορα και δεν αποδέχθηκαν τις ψευτιές και τα fake news που κατασκεύασε το καθεστώς της Τουρκίας με την ΜΙΤ.

Ο Ερντογάν έχει ξεπεράσει σε μεγάλο βαθμό

τη χρησιμότητά του για τη Ρωσία. Ο Πούτιν έχει και την Λιβύη, με τον στρατάρχη Χαλίφα Χαφτάρ του οποίου οι επιχειρήσεις φαίνεται να ήταν εξαιρετικά επιτυχημένες εναντίον των αποσταλμένων από την Τουρκία τουρκικών δυνάμεων και τζιχαντιστών στη Λιβύη. Οι Ρώσοι, αθόρυβα, αλλά αποτελεσματικά, υποστηρίζουν τον Χαφτάρ, ο οποίος, αν και δεν είναι ακριβώς ο ιδανικός σύμμαχος της Ρωσίας, μπορεί να αποδειχθεί πολλαπλά χρήσιμος στις γεωστρατηγικές επιδιώξεις της Ρωσίας στην Ανατολική Μεσόγειο. Ήδη η προβολή ισχύος της Ρωσίας τόσο στην Συρία, όσο και στην Λιβύη, σε συνδυασμό με την «άφρονη» πολιτική των Αμερικανών στην Μέση Ανατολή (φεύγω, εγκαταλείπω τους συμμάχους Κούρδους στο έλεος των Τούρκων, επιστρέφουμε ξανά για να προστατέψουμε τα πετρέλαια κλπ), είναι τόσο ισχυρή και καταλυτική για τις εξελίξεις, που καθίσταται κυρίαρχος των εξελίξεων στην περιοχή.

Ο Ερντογάν μπροστά σε αυτές τις δυσμενείς εξελίξεις και τις απανωτές ήττες του (Συρία, Έβρος), έτρεξε ως ικέτης στην Ρωσία για βοήθεια. Αλλά, αυτό που έκανε ο Πούτιν στην συνάντησή του με τον Ερντογάν, ήταν αφενός να τον υποβάλλει σε πρωτοφανές διπλωματικό καψόνι, αναγκάζοντάς τον να τον περιμένει δύο ολόκληρα λεπτά και να τον αναγκάσει να υπογράψει υπό το βλέμμα του αγάλματος της Μεγάλης Αικατερίνης (θυμήσου την συνθήκη του Κιουτσούκ Κайнаρτζή, 1774) μια ταπεινωτική συμφωνία και του ξεκαθάρισε δύο πράγματα με απόλυτα σαφήνεια.

□ Εάν επιτεθείτε ξανά στη Συρία, θα ηττηθείτε, σαφώς χειρότερα από την πρώτη φορά.

□ Αν συγκρουστείτε στο μέλλον με τα γεωστρατηγικά μας συμφέροντα, τότε θα χτυπήσουμε αμείλικτα τα δικά σας.

Έτσι ο ικέτης της Μόσχας, στράφηκε προς την Ευρώπη για στήριξη, αλλά και εκεί γύρισε εσπευσμένως και απογοητευμένος με άδεια χέρια. Είναι πλέον φανερό. Έχει αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τον «μεγάλο Τούρκο ηγέτη». Αρκεί να το καταλάβουμε και εμείς εδώ και να αντισταθούμε με όλα τα μέσα. Όπως έγινε στον Έβρο. Μπορούμε.

*I had my moments of being humiliated,
and then I had moments of doing something humiliating.
I'm glad I lived out both roles.*

Adam Sandler
actor

Το εμπορικό παιχνίδι της Τουρκίας στο προσφυγικό ζήτημα

Του κ. Δημητρίου Α. Ζακοντίνου

Οικονομολόγου - MSc strategic & Defense analyst

π. Αντιπροέδρου ΕΛΙΣΜΕ

Τα πράγματα αρχίζουν να ξεκαθαρίζουν για τις αιτίες της προσφυγικής κρίσης. Μία αδύναμη Ευρώπη θέλησε πριν μερικά χρόνια να πάρει μέρος στην "αναστάτωση" της Μέσης Ανατολής με το όνομα "Αραβική άνοιξη" για να επιβάλλει καθεστώτα της αρεσκείας της.

Στην επιλογή της αυτή βρήκε λαμπρό συνεργάτη στο πρόσωπο του Προέδρου της Τουρκίας κου Erdogan που ειρήσθω εν παρόδω στο έδαφος της χώρας του δραστηριοποιούνται χιλιάδες Ευρωπαϊκές επιχειρήσεις εκ των οποίων μόνο οι Γερμανικές αγγίζουν τον αριθμό των 4.000. Αναμφίβολα η ανάμιξη της Τουρκίας στον δετή εμφύλιο πόλεμο της Συρίας είναι αδιαμφισβήτητη, πράγμα που σε συνδυασμό με κάποιες συμφωνίες με την ΕΕ πέραν των δυνητικών ωφελειών, την φιλοδότησαν & με εκατομμύρια πρόσφυγων..

Ωστόσο η εξέλιξη των πραγμάτων δεν ήταν ευνοϊκή για τον κο Ertogan καθόσον οι χώρες της Δύσης αποχώρησαν από τον "Συριακό σχεδιασμό" ενώ ο ίδιος σε μία απέλπιδα προσπάθειά του να αποτρέψει τους Κούρδους να εγκαθιδρύσουν Αυτόνομη περιοχή, επιμένει να ασκεί μία εν πολλοίς ανεξήγητη για τα σημερινά στρατιωτικά δεδομένα επιθετική πολιτική, βυθιζόμενος συνεχώς σε ένα φαύλο και αδιέξοδο αιματηρό κύκλο για τις δυνάμεις του, αλλά και για τους κατοίκους της περιοχής προκαλώντας εκ νέου κύματα προσφύγων. Σήμερα ο Πρόεδρος της Τουρκίας θα πρέπει να έχει συνειδητοποιήσει πλέον ότι δεν μπορεί από μόνος του, να νικήσει τον Assad εφόσον αυτός απολαμβάνει την υποστήριξη της Ρωσίας.

Εξάλλου η απόσυρση των δυνάμεων της Δύσης σηματοδοτεί και το γεγονός ότι η ΕΕ & οι ΗΠΑ δεν έχουν καμία διάθεση να βοηθήσουν τον κο Ertogan στην επίτευξη μιάς πολιτικής Τουρκικής εισβολής στη Συρία που έγινε παρά τις αντίθετες γνωματεύσεις ειδικών του ΝΑΤΟ και καταλογίζοντάς του παράλληλα και την περίεργη συμμαχία του με τη Ρωσία και την αγορά των πυράλων S 400.

Η συνέχεια είναι γνωστή, ο κος Erdogan μη έχοντας άλλο τρόπο να προσελκύσει την ΕΕ στις απόψεις του, πραγματοποίησε τις εδώ και καιρό εκτοξευόμενες απειλές του, για μεταστροφή του προσφυγικού ρεύματος, ενθαρρύνοντας χιλιάδες να

κατευθυνθούν προς τα σύνορα με την Ελλάδα με σκοπό να περάσουν στην Ευρώπη.

Η χώρα μας σε πλήρη αρμονία με την ΕΕ, αντέδρασε, εντείνοντας τη στρατιωτική παρουσία στα σύνορά της σε στεριά και θάλασσα προκειμένου να αποτρέψει τους πρόσφυγες που κατά χιλιάδες συγκεντρώνονται στα σύνορα βοηθούμενοι από τις Τουρκικές αρχές και αναστέλλοντας τη διαδικασία παροχής ασύλου.

Παράλληλα εξελίσσεται & ένας άλλος «πόλεμος»: μεταξύ Ε.Ε. και Ertogan, που αλληλοκατηγορούνται για παραβίαση της συμφωνίας του Μαρτίου του 2016, η οποία είχε ακριβώς στόχο να εμποδίσει κρίσεις σαν αυτή που εκτυλίσσεται σήμερα στα ελληνοτουρκικά σύνορα.

Αν και η Τουρκία κατηγορεί την Ε.Ε. ότι μεταξύ άλλων δεν έχει αναθεωρήσει τελωνειακές ρυθμίσεις όσον αφορά την Τουρκία, όπως προβλεπόταν στη συμφωνία, η βασική διένεξη αφορά τη διάθεση των 6 δισ. ευρώ για την αντιμετώπιση του προσφυγικού.

Όμως η επίτροπος για τη μετανάστευση Ylva Johansson δηλώνει απερίφραστα ότι: «Συνεχίζουμε να πληρώνουμε για 1,7 εκ πρόσφυγες κάθε μήνα. Και συνεχίζουμε να πληρώνουμε για δασκάλους, για 500.000 παιδιά μεταναστών. Συνεχίζουμε να πληρώνουμε για ιατρική φροντίδα. Επομένως, τηρούμε από την πλευρά μας τη συμφωνία με την Τουρκία», ενώ σχολιάζεται δηκτικά, ότι η αντίδραση του Τούρκου Προέδρου εκδηλώνεται γιατί τα χρήματα δεν καταβάλλονται απευθείας στην Άγκυρα, αλλά διατίθενται σε εταιρίες που αναλαμβάνουν έργα για πρόσφυγες.

Σε κάθε περίπτωση πάντως είναι γεγονός ότι η απόφαση του Τούρκου Προέδρου να στείλει νέα κύματα μεταναστών στην Ευρώπη κινητοποίησε τις Βρυξέλλες, οι οποίες είναι σίγουρο ότι θα διαθέσουν στην Τουρκία περισσότερα χρήματα, εξ ου και η επίσκεψη του κου Ertogan σήμερα 9/3/2020 στις ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ.

Αθήνα 9/3/2020

Παραπομπή στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο

Του Γεωργίου Τσακίρη αξιωματικού ε.α.

Τα τελευταία χρόνια οι πολίτες των χωρών της Ανατολικής Λεκάνης της Μεσογείου, των Χωρών της Μέσης Ανατολής, των Βαλκανίων, αλλά και ολόκληρη η ανθρωπότητα γίνονται μάρτυρες μιας επιθετικής, εκβιαστικής και παρανοϊκής συμπεριφοράς από την ηγεσία της γειτονικής και συμμάχου Χώρας.

Επιδίδεται σε πολεμικές επιχειρήσεις εναντίον γειτονικών χωρών κατά τη δική της πάντα περί δικαίου αντίληψη. Απελευθέρωσε εγκληματίες του isis(ισλαμικό κράτος) επικίνδυνους για την ανθρωπότητα, κατέλαβε και διατηρεί εδάφη εισβάλλοντας σε γειτονικές χώρες χαρακτηρίζοντας τις πολεμικές επιχειρήσεις του ειρηνικές και αποκατάσταση της δικαιοσύνης. Δολοφονεί αμάχους βομβαρδίζοντας κατοικημένες περιοχές. Θα διερωτηθούν πολλοί, ζούμε σε ένα πλανήτη όπου η ηθική και το δίκαιο επικρατούν ή στη ζούγκλα που δεν υπάρχουν νόμοι και ο καθένας παίρνει το νόμο στα χέρια του ;

Την τελευταία διετία προβαίνει όχι μόνο σε έρευνες, αλλά και γεωτρήσεις στην Κυπριακή ΑΟΖ. Αγνοεί την ΑΟΖ γειτονικών χωρών. Οριοθετεί τη δική της ΑΟΖ κατά τη δική της κρίση, αρνούμενη να σεβαστεί Διεθνείς Συνθήκες και Συμφωνίες. Παραβιάζει σε μόνιμη βάση τα κυριαρχικά δικαιώματα γειτονικών χωρών, απειλώντας ακόμη και με πόλεμο αν οι χώρες αυτές ασκήσουν τα δικαιώματά τους που απορρέουν από τις Διεθνείς Συνθήκες. Θεωρεί τα όρια της επικράτειάς της ως ανεπαρκή και οραματίζεται τα σύνορα της “καρδιάς” της απειλώντας με άμεσο ή και έμμεσο τρόπο χώρες της Βαλκανικής Χερσονήσου, της Μαύρης Θάλασσας, της Ανατ. Λεκάνης της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής, αλλά και της ίδιας της Ευρώπης. Με απλά λόγια αποτελεί μία μόνιμη και επικίνδυνη απειλή για την ειρήνη, έναν ανήθικο τρομοκράτη διεθνούς εμβέλειας.

Εκβιάζει την Ευρώπη και την Ελλάδα στέλνοντας κυρίως μετανάστες και σε ποσοστό χαμηλότερο του 30% πρόσφυγες, απειλώντας με ισλαμοποίηση. Υλοποιώντας το στόχο αυτό(ισλαμοποίηση) τις τελευταίες εβδομάδες τους άφησε ελεύθερους από τα κέντρα που ζούσαν και τους προωθεί με ναυλωμένα από το τουρκικό κράτος οχήματα στην Ελληνική μεθόριο στον Έβρο και στα Νησιά και συνδράμει ποικιλοτρόπως στην παράνομη διέλευσή τους στην Ελλάδα, ψευδόμενη ως συνήθως ότι η Ελλάδα άνοιξε τα σύνορα της, χρησιμοποιώντας πονεμένες ανθρώπινες ψυχές ως όπλο των διαβολικών σκοπών της. Είναι γνωστό πλέον ότι το τουρκικό κράτος είναι επίσημος διακινητής μεταναστών.

Χρησιμοποιεί το ακραίο ψεύδος ως μόνιμο όπλο προπαγάνδας παραχαράσσοντας την ιστορία, τον πολιτισμό τα επιτεύγματα των γειτόνων αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας. Μεταστρέφει τα κεκτημένα και το δίκαιο των γειτονικών λαών σε δικά της παραπλανώντας τη διεθνή κοινότητα. Αποτελεί μόνιμη απειλή για την ειρήνη. Αυτή η απειλή όμως πρέπει κάποτε να τελειώσει. Μήπως

ήρθε η ώρα ; Τώρα που όλοι οι λαοί της γης βλέπουν - γνωρίζουν το παρανοϊκό φαινόμενο. Μήπως μια ορθολογική συνεργασία και συνεννόηση των απειλούμενων κρατών θα φέρει το ποθούμενο αποτέλεσμα ;

Τέτοια αβεβαιότητα, ανησυχία και εκβιασμός δεν εκδηλώθηκε για τις Χώρες και τους λαούς της περιοχής αυτής ούτε την περίοδο του Ψυχρού Πολέμου που ακολούθησε εκείνη του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου. Όλοι θα θυμόμαστε τι προηγήθηκε του 2ου παγκοσμίου πολέμου, ποια ήταν η συμπεριφορά του Χίτλερ και των κυβερνώντων της Χιτλερικής Γερμανίας έναντι γειτονικών χωρών. Θα γνωρίζουμε επίσης την ανεκτικότητα της Διεθνούς Κοινότητας η οποία αντέδρασε ήπια ανεχόμενη ακόμη και την κατάληψη της Τσεχοσλοβακίας(Σουδητίας). Η εμμονική τότε ανοχή και η πολιτική κατευνασμού οδήγησε στον καταστροφικό για την ανθρωπότητα παγκόσμιο πόλεμο.

Η ίδια όμως εμμονική ανοχή και πολιτική κατευνασμού επιδεικνύεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις και τη Διεθνή Κοινότητα στην προκλητικότητα της Τουρκίας χρόνια τώρα, ελπίζοντας πως θα καταλάβει το λάθος και θα συνετισθεί, όπως τότε με την Γερμανία και το Χίτλερ.

Θα διατηρήσει λοιπόν η ανθρωπότητα τον παραλογισμό ή θα δράσει ; Μα και τι να κάνουμε θα διερωτώνται πολλοί ; Να προλάβουμε ένα νέο μεγάλο και καταστροφικό πόλεμο είναι η απάντηση. Μα πως ; Στις δημοκρατίες και σε μια δημοκρατική ανθρωπότητα ποτέ δεν υπάρχουν αδιέξοδα Στην αρχαία Αθήνα υπήρχε ο εξοστρακισμός.

Ας δούμε όμως την εσωτερική κατάσταση της Τουρκίας. Ο Ερντογάν είναι ο απόλυτος άρχων, που τηρεί, καλλιεργεί και ανατροφοδοτεί τη σημερινή προκλητικότητα έναντι της ανθρωπότητας. Οι αρχηγοί των αντιπολιτευόμενων κομμάτων τον κατηγορούν για συντηρητισμό και ήπια στάση στα εθνικά θέματα. Επομένως αυτοί θα είναι πιο επιθετικοί και ακραίοι. Συμπέρασμα η επιθετική πρακτική της Τουρκίας θα συνεχιστεί με πιο σκληρή εφαρμογή. Επομένως για να ηρεμήσουν οι λαοί της περιοχής, να επικρατήσει η ειρήνη στην ευαίσθητη αυτή περιοχή, να συνετιστούν και οι επόμενοι ηγέτες της Τουρκίας θα πρέπει ο εξοστρακισμός να είναι πιο αποτελεσματικός. Αυτός δεν μπορεί να είναι άλλος από την παραπομπή του Ερντογάν στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας.

Η ειρηνική συμβίωση των λαών και ειδικά των γειτονικών, η αρμονική συνεργασία τους στον εμπορικό, πολιτιστικό, τουριστικό τομέα, στην έρευνα και στην τεχνολογία και άλλους τομείς αποτελούν παράγοντα ανάπτυξης και ευημερίας των λαών αυτών και όχι μόνο. Η ειρήνη είναι το ζητούμενο από όλους και για όλους, όχι μόνο στην υπόψη περιοχή, αλλά σε όλο τον πλανήτη μας. Οι μέχρι τώρα προσπάθειες αποδείχθηκαν ανεπαρκείς, ας λάβουμε πιο δραστικά και αποτελεσματικότερα μέτρα.

Πόσες βάσεις έχει η Τουρκία στο εξωτερικό – Πόσο απειλούν την Ελλάδα

Του κ. Βαγγέλη Γεωργίου

Όταν ανέλαβε το 2001 την εξουσία ο Ερντογάν, η Τουρκία διέθετε 10 πρεσβείες στην Αφρική. Σήμερα έχει 42. Τα τελευταία 17 χρόνια οι εμπορικές συναλλαγές Αφρικής-Τουρκίας έχουν αυξηθεί κατά 381%. Ο δε Τουρκικός Στρατός έχει αυξήσει θεαματικά τη συμμετοχή και την επέμβασή του στο εξωτερικό. Η Τουρκία διατηρεί το στρατιωτικό της αποτύπωμα σε εννέα κράτη στο εξωτερικό ενώ –σύμφωνα με το Global Fire Power– διαθέτει τον 11ο ισχυρότερο στρατό ανάμεσα σε 138 κράτη παγκοσμίως. Οι αριθμοί είναι ανησυχητικοί, αλλά η προσπάθεια διατήρησής τους μάλλον καθισχυαστική για την Αθήνα.

Ας δούμε το στρατιωτικό περίγραμμα της Τουρκίας. Ανεξαρτήτως των εξελίξεων στη βόρεια Συρία, η Τουρκία, όπως σημείωσε πρόσφατα ο Ρουμάνος ε.α. στρατηγός των μυστικών υπηρεσιών Corneliu Pivariu έχει δημιουργήσει στρατιωτικές βάσεις στο εξωτερικό «εκμεταλλεζόμενη επιδέξια τις περιφερειακές πολιτικές και στρατιωτικές εξελίξεις». Εκτός της Λιβύης, είναι πολύ σημαντική η Βάση Tariq Ibn Ziyad στο Κατάρ η οποία ολοκληρώθηκε το 2019. Στο δε Ιράκ, η Τουρκία διαθέτει περίπου 20 μικρές στρατιωτικές βάσεις κυρίως για συλλογή πληροφοριών ενώ στη βόρεια Συρία έχει δημιουργήσει έξι βάσεις με άγνωστο αριθμό στρατευμάτων.

Στην εξοπλιστική της διπλωματία η Τουρκία, σύμφωνα το SIPRI, έχει εκτοξεύσει μεν τις εξαγωγές οπλικών συστημάτων, αν και η αξία των δεν είναι τόσο εντυπωσιακή όσο διατυμπανίζεται. Ωστόσο, η αλήθεια είναι ότι από 3 εκατ. δολ. που ήταν το 1995 ανήλθε στα 364 εκατ. δολ. το 2018. Γίνεται, συνεπώς, κατανοητό ότι οι Τούρκοι αναπτύσσουν θεαματικά την αμυντική τους βιομηχανία καλύπτοντας τόσο δικές τους όσο και άλλων ανάγκες.

Σε πολιτικό-διπλωματικό επίπεδο, ο άξονας Τουρκία-Ιράν-Κατάρ-Μαλαισία καθιστά την Τουρκία επίφοβη στη Μέση Ανατολή, ενώ στην Αφρική, οι τοπικοί ηγέτες δίνουν όλο και περισσότερα κλειδιά στην Άγκυρα. Σε οικονομικό επίπεδο, ο όγκος των εμπορικών συναλλαγών Τουρκίας-Αφρικής κυμαίνεται μεταξύ 21,5 και 26 δισ. δολ ενώ η Άγκυρα φιλοδοξεί να το φτάσει στα 50 δισ. δολάρια. Οι δε τουρκικές επενδύσεις στην Αφρική ξεπερνούν ήδη τα 6,2 δολ.

Μπορεί αυτοί οι οικονομικοί αριθμοί να είναι σαφώς μικρότεροι από χώρες, όπως της Γαλλίας και Κίνας, αλλά μαρτυράνε μια ασυγκράτητη δυναμική. Αντίθετα, οι ελληνικές εμπορικές δραστηριότητες μετά βίας φαίνονται καθώς οι εξαγωγές της Ελλάδας στην Αφρική αγγίζουν τα 80 εκατ. ευρώ ετησίως! Η Ελλάδα λοιπόν έχει να αντιμετωπίσει την κύκλωση από μια αναθεωρητική δύναμη που μεγεθύνεται στρατιωτικά, διπλωματικά και οικονομικά.

Η συμβουλή του συνταγματάρχη

Συνεπώς, υπάρχει μια αναλογία της σημερινής κατάστασης με τα προεόρτια του ελληνοϊταλικού πολέμου το 1939. Τότε ο ικανότατος επιτελικός συνταγματάρχης Δημήτρης Μαχάς, προσπαθώντας να καθισχυράσει —σύμφωνα με τα λεγόμενά του— τον φοβισμένο Ιωάννη Μεταξά ενόψει της καταθλιπτικής ιταλικής υπεροχής του είπε: «Όταν μιλάμε για ελληνοϊταλικό πόλεμο στα Βαλκάνια μιλάμε για πόλεμο μεταξύ εν του Αλβανία ιταλικού εκστρατευτικού Σώματος και ολόκληρου του Ελληνικού Στρατού. Η Ιταλία έχει και άλλα μέτωπα...».

Προφανώς, οι στρατιωτικές αποστολές της Τουρκίας στο εξω-

τερικό δεν μπορούν να ταυτίζονται με τα εκατομμύρια των στρατευμάτων που διατηρούσε η Ιταλία εκτός συνόρων τη δεκαετία του 1930. Εφόσον η Τουρκία, δεν έχει στείλει εκατοντάδες χιλιάδες στρατεύματα στο εξωτερικό, σημαίνει ότι διαθέτει πολύ "λίπος" προς διάθεση εντός των συνόρων. Ωστόσο, η παρομοίωση διατηρεί τα ωφέλιμα χαρακτηριστικά της καθώς τα στρατιωτικά ανοίγματα της Τουρκίας συνοδεύονται από οικονομικές/πολιτικές διακυβεύσεις και δεσμεύσεις.

Σε περίπτωση ελληνοτουρκικής σύρραξης, η Άγκυρα θα είναι υποχρεωμένη να διατηρήσει την εμπλοκή της σε Συρία, Λιβύη, την ώρα που ενδεχομένως θα αντιμετωπίσει τον όγκο του ελληνικού Στόλου, της πανίσχυρης ελληνικής αεροπορίας και του ασύγκριτα πιο δυνατού ελληνικού πυροβολικού. Οι τουρκικές πιτσιλιές θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τις ελληνικές κουβαδιές. Οι πολιτικές εξόδου δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση, ειδικά αν έχεις αναλάβει να οικοδομήσεις στρατιωτικές δομές σε μια μακρινή περιοχή (πχ. Σομαλία) ή να διατηρήσεις εδάφη έναντι αποφασισμένου αντιπάλου (Συρία).

Οι προτεραιότητες της Τουρκίας

Παρακολουθώντας την ατζέντα και τις σχετικές αποφάσεις του Συμβουλίου Εθνικής Ασφαλείας της Τουρκίας τα τελευταία 30 χρόνια, θα δει κανείς κάτι το ενδιαφέρον. Από τις 168 αποφάσεις αυτού του –μυθικών διαστάσεων– οργάνου, ούτε σε 10 δεν περιλαμβάνεται η Ελλάδα! Ειδικά την τελευταία δεκαετία 2011-2020, οι ελληνοτουρκικές σχέσεις βρίσκονται στα αζήτητα, καθώς οι Τούρκοι ασχολούνται περισσότερο με Ιράκ, Συρία, Λιβύη και Κύπρο (λόγω ΑΟΖ). Το ελληνικό μέτωπο για την Τουρκία παραμένει στο επίπεδο "ουδέν νεώτερον" και έτσι θέλει να μείνει.

Ενδεικτικά, μετά το 2005, όπως έγραφε η Τουρκάλα δημοσιογράφος Asli Aydintasbas, η Ελλάδα είχε βρεθεί στον «πάτο της λίστας με τα κράτη που η Τουρκία θεωρούσε απειλητικά». Αυτό, όμως, δεν κατέστησε την Τουρκία λιγότερο διεκδικητική έναντι της Ελλάδας.

Το δε στρατιωτικό προσωπικό της Τουρκίας δεν αγγίζει πλέον παλαιότερους αριθμούς. Ενώ το 1999 ξεπερνούσε τους 841.000, το 2017 έπεσε στους 512.000, σύμφωνα με στοιχεία του Διεθνούς Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών. Είναι προφανές ότι το στελεχικό δυναμικό της Τουρκίας έχει μειωθεί σημαντικά και ειδικά μετά τις εκκαθαρίσεις του 2016 η κατάσταση έχει γίνει πιο δύσκολη. Το 45% των ανώτατων αξιωματικών (στρατηγοί-ναύαρχοι) έχουν εκδιωχθεί από το στράτευμα.

Η Τουρκία μπορεί να έχει αυξήσει σημαντικά τις αμυντικές δαπάνες της από 1,8% το 2015 σε πάνω από 2,5% το 2018 (ίδια επίπεδα με Ελλάδα), αλλά η συνολική εικόνα είναι διαφορετική. Η Τουρκία, για πρώτη φορά τα τελευταία 60 χρόνια, αδυνατεί να κόψει σημαντικά από το ΑΕΠ της για την άμυνά της. Ενδεικτικά, την εποχή που η κυβέρνηση Σημίτη έδινε τα κλειδιά των Ιμίων στην Τουρκία, οι τουρκικές Ένοπλες Δυνάμεις απορροφούσαν περίπου το 4,5% του ΑΕΠ.

Προφανώς, η Τουρκία ζορίζεται και οπωσδήποτε δεν θα ήθελε να μπει στη διαδικασία να μάθει αν θα άντεχε μια σύγκρουση με τον Ελληνικό Στρατό. Η μείωση των αμυντικών δαπανών είναι μια γενικότερη τάση παγκοσμίως, αλλά για ένα επιθετικό κράτος σημαίνει ότι απλά "δεν του βγαίνει".

Η μαζική μετανάστευση ως εργαλείο υβριδικού πολέμου

Του Δρος Λάμπρου Γ. Κασούλλα

Τον τελευταίο μήνα το μεταναστευτικό έχει κυριαρχήσει και πάλι στον δημόσιο διάλογο στην πατρίδα μας. Ως θέμα, όμως, απασχολεί τις ευρωπαϊκές κοινωνίες και κυρίως την Ελλάδα και άλλες «χώρες πρώτης γραμμής», εδώ και αρκετό καιρό, καθώς η κρίση στη Συρία και στη Λιβύη επιτάχυναν τις διαδικασίες.

Τουρκική δημογραφική μηχανική

Σε αυτήν τη σύγχρονη φάση του μεταναστευτικού ζητήματος, η Τουρκία παίζει κεντρικό ρόλο ως κλειδοκράτορας, τόσο στα ανατολικά της σύνορα απ' όπου εισέρχονται τα κύματα προσφύγων, όσο και στα δυτικά απ' όπου εξέρχονται για να κατακλύσουν πρωτίστως την Ελλάδα και μετέπειτα την Ευρώπη. Τον ρόλο που έπαιξε και παίζει η Τουρκία στη συριακή κρίση από το 2011 τον έχουμε αναλύσει εδώ και καιρό (π.χ., «Σημερινή», 02/01/2016, «Από την TMT στην ISIS»), όπου χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί τους ομογενείς της Τουρκομάνους, τον Ελεύθερο Συριακό Στρατό (FSA) και διάφορες ισλαμιστικές ομάδες, συμπεριλαμβανομένης και της ISIS, για να αποσταθεροποιήσει τη χώρα. Τα θύματα αυτής της πολιτικής της τα χρησιμοποιεί μετά είτε για επανα-εποικισμό κατακτηθεισών κουρδικών περιοχών της βόρειας Συρία, είτε τα αφήνει να διοχετεύονται προς την Ελλάδα, την Κύπρο και την Ευρώπη.

Η χρήση των πληθυσμών για «δημογραφική μηχανική» είναι τακτική που χρησιμοποιεί διαχρονικά η Τουρκία. Η εισβολή του 1974 προκάλεσε εθνοκάθαρση μέσα από την αφύσικη ανταλλαγή πληθυσμών στον νησί. Στα χρόνια μέχρι σήμερα εποίκισε τον βορρά και τώρα επιχειρεί να εποικίσει και την περίκλειστη περιοχή της Αμμοχώστου. Όπως ανέφερε στις 21/02/2020 στο «Σίγμα» ο τέως Διοικητής της ΚΥΠ, Αντιστράτηγος ε.α. Ανδρέας Πενταράς, «η ισλαμοποίηση έχει ήδη γίνει». Είναι κάτι που πλέον επιβεβαιώνουν και οι ίδιοι οι Τουρκοκύπριοι, ακόμα και μερίδα της δικής τους δεξιάς και κεμαλικής αριστεράς που το 1974 καλωσόριζαν τα τουρκικά άρματα και το 1984 ενθουσιωδώς «ενέκριναν» το «σύνταγμα» τους σε παράνομο, αποσχιστικό «δημοψήφισμα».

Τώρα, όπως δείχνουν οι αριθμοί εισόδου παράτυπων μεταναστών μέσω της γραμμής κατάπαυσης του πυρός, η Τουρκία φαίνεται να στοχεύει και στη δημογραφική υπερχείλιση των ελεύθερων περιοχών. Το επιβεβαιώνουν πλέον και το Υπουργείο Εσωτερικών και άλλοι πρώην και νυν αξιωματούχοι του Κυπριακού Κράτους.

Λέσβος, Χίος, Σάμος

Η συμβολική σημασία για το ελληνικό έθνος των νήσων αυτών χάνεται στην αχλή των αιώνων. Σήμερα, αυτά αποτελούν το πρώτο σημείο επαφής των μεταναστευτικών ροών από την Τουρκία, όπου η δημογραφική υπερχείλιση είναι πλέον γεγονός.

Όπως δήλωσε γλαφυρά στο «Σίγμα» (27/02/2020) ο Αντιπεριφερειάρχης Χίου, Παντελής Μπουγδάνος: «Η δημιουργία δομών στα νησιά μας, τα νησιά τα οποία είναι μια αγκαλιά με την Τουρκία, και εσείς γνωρίζετε πάρα πολύ καλά τον γείτονα, ο οποίος συνέχεια έχει επεκτατικές βλέψεις, αποτελεί εθνικό θέμα. Είναι μείζον εθνικός κίνδυνος η δημιουργία δομών οι οποίες θα ξεπεράσουν τους 15 και 20 χιλιάδες ανθρώπους. Αυτήν τη στιγμή στη Χίο είναι περισσότεροι από 8 χιλιάδες, στη Μυτιλήνη είναι περισσότεροι από 28 χιλιάδες, και στη Σάμο είναι περίπου το 45% του πληθυσμού».

Εκφράζοντας τη λαϊκή ανησυχία, ο κ. Μπουγδάνος ανέφερε ότι το μεταναστευτικό, σε συνδυασμό με τις συνεχείς παραβιάσεις του εναέριου και θαλάσσιου χώρου από την Τουρκία, έχουν αναγάγει το μεταναστευτικό/προσφυγικό σε μείζον ζήτημα εθνικής ασφάλειας.

Γκρίζοποίηση Χερσαίου Αιγαίου

Ουσιαστικά, η «γκρίζοποίηση» του θαλάσσιου Αιγαίου, που ξεκίνησε εδώ και δεκαετίες, κορυφώθηκε στα Ίμια το 1996 και συνεχίζει με το δόγμα της «Γαλάζιας Πατρίδας», εξελίσσεται για να συμπεριλάβει και την ίδια την ξηρά των νησιών.

«Αντιλαμβάνεστε», συνέχισε ο κ. Μπουγδάνος, «όταν υπάρχει ένας τέτοιος αριθμός ανθρώπων οι οποίοι θρησκευτικά και πολιτισμικά δεν είναι συγγενείς μ' εμάς, είναι απέναντι με τη γείτονα, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις μιας ανισορροπίας και μιας αστάθειας, ανά πάσα ώρα και στιγμή, που εσείς έχετε πολύ καλά εικόνα, τι μπορεί και πώς μπορεί να αντιδράσει ο γείτονας».

Ο Ελλαδίτης Αντιπεριφερειάρχης είπε πως δημιουργήθηκαν πλέον προϋποθέσεις «μόνιμης εγκατάστασης, αφού δεν μπορείς να τους επιστρέψεις, που σημαίνει όλες εκείνες τις προϋποθέσεις για να γίνει μια γκρίζα ζώνη, να γίνει μια μειονότητα και απ' εκεί και πέρα καταλαβαίνετε τα προβλήματα τα εθνικά, τα οποία προκύπτουν».

Τρωτότητες «ανοιχτής κοινωνίας»

Στον βωμό μεταμοντέρνων ιδεολογημάτων,

δηλαδή των «ανοιχτών συνόρων», του «πολυπολιτισμού» και της «πολιτικής ορθότητας» (που έχει συγκεκριμένο, καθ'όλα πολιτικό, περιεχόμενο), έχει θυσιαστεί η συνοχή του κράτους και κατ' επέκτασιν η ανθεκτικότητα (resilience) της εθνικής κοινωνίας. Κράτη και μη-κρατικές ομάδες εκμεταλλεύονται αυτές τις προκλήσεις και τρωτότητες ασφαλείας που επιφέρει η παγκοσμιοποίηση, εφαρμόζει ένα παράτολμο πείραμα κοινωνικής μηχανικής (social engineering), αφού το πεδίο είναι πρόσφορο για υβριδικό πόλεμο. Αυτό το πείραμα γίνεται με πειραματόζωα τους ντόπιους πληθυσμούς από τη μια και τους πρόσφυγες και τους μετανάστες που χειραγωγούνται από την άλλη.

Ποδηλάοντας στη Φινλανδία

Η σημασία της μετανάστευσης ως πολιτικού όπλου αναδείχθηκε πριν από λίγα χρόνια, όταν η Φινλανδία και η Νορβηγία αντιμετώπισαν ένα απρόβλεπτο ζήτημα. Στα μέσα του σκληρού υπερβόρειου χειμώνα, οι δύο σκανδιναβικές χώρες ήρθαν αντιμέτωπες με τεράστιους αριθμούς αιτούντων άσυλο ασιατικής και μεσανατολικής καταγωγής. Προσπάθησαν να περάσουν με ποδήλατα στις χώρες τους από την περιοχή της Λαπωνίας, μια αρκτική περιοχή όπου τα ελάφια είναι περισσότερα από τους ανθρώπους. Τι είχε γίνει;

Όπως περιγράφει ο πρώην Πρέσβης της Φινλανδίας στη Ρωσία René Nyberg σε άρθρο του για το «Carnegie Endowment for International Peace» (08/02/2018), το 2015 υπήκοοι τρίτων χωρών προσπάθησαν να περάσουν τα σύνορά τους, χωρίς τα απαραίτητα έγγραφα. Καθώς απαγορεύεται η είσοδος πεζών μέσα από τα σύνορα, αυτοί οι άνθρωποι ήρθαν καβάλα σε ποδήλατα. 5.000 άνθρωποι πέρασαν στη Νορβηγία και 1.000 στην Φινλανδία, αφού τους επιτράπηκε η είσοδος από τη ρωσική Συνοριοφυλακή, πιάνοντας τους αποσβολωμένους Σκανδιναβούς στον ύπνο. Στην πορεία, όπως αναφέρει ο Nyberg, ανακάλυψαν ότι οι ρωσικές μυστικές υπηρεσίες, η FSB, επέτρεψαν σε εγκληματικά κυκλώματα να μεταφέρουν Αφγανούς (συμπεριλαμβανομένων οικογενειών με παιδιά) που διέμεναν χρόνια στη Ρωσία και, έναντι αδράς ταρίφας, να μεταφερθούν σε ξενοδοχεία στα σύνορα. Ύστερα, τους καθοδήγησαν νύχτα μέσα από τα ακατοίκητα δάση, μακριά από τα παρατηρητήρια της ρωσικής Συνοριοφυλακής, στα φινλανδικά σύνορα. «Γιατί έγινε αυτό;» Ο Φινλανδός Πρέσβης απάντησε πως η Ρωσία «δεν μπορούσε να αντισταθεί στην εκμετάλλευση της προσφυγικής κρίσης στην Ευρώπη» και ήταν μια «κλασική υβριδική επιχείρηση για τη δημιουργία σκανδάλου, αλλά και για να στείλει το καθαρό μήνυμα πως η Μόσχα δύναται να δημιουργή-

σει πρόβλημα».

Γι' αυτό και ο Φινλανδός Υπουργός Άμυνας είπε το 2017 πως «ο πόλεμος σήμερα είναι πολυποικίλος». Δεν είναι τυχαίο πως τον ίδιο χρόνο ιδρύθηκε στο Ελσίνκι και τον Οκτώβριο του 2017 το «European Centre of Excellence for Countering Hybrid Threats», ένα πρόγραμμα που έχει τη στήριξη της ΕΕ και του ΝΑΤΟ για την αντιμετώπιση των υβριδικών απειλών, στο οποίο συμμετέχει και η Κυπριακή Δημοκρατία.

Υβριδικός Πόλεμος

Ο Λοχαγός Robert A. Newson του Αμερικανικού Στρατού, σε κείμενό του στο «Defense One» (23/10/2014), έδωσε τον εξής ορισμό στον υβριδικό πόλεμο: «Είναι ένας συνδυασμός συμβατικών, άτακτων και ασύμμετρων μέσων, συμπεριλαμβανομένης και της συνεχούς χειραγώγησης της πολιτικής και ιδεολογικής σύγκρουσης και μπορεί να συμπεριλαμβάνει συνδυασμό ειδικών επιχειρήσεων και συμβατικών στρατιωτικών δυνάμεων, πρακτόρων υπηρεσιών πληροφοριών, πολιτικών προβοκατόρων, εκπροσώπων των ΜΜΕ, οικονομικό εκφοβισμό, κυβερνο-επιθέσεις, και πληρεξούσιων και αντιπροσώπων, συμπεριλαμβανομένων παραστρατιωτικών, τρομοκρατικών και εγκληματικών στοιχείων».

- Η χρήση της μετανάστευσης ως εργαλείου στην εργαλειοθήκη του υβριδικού πολέμου έχει επισημανθεί από πολλούς ερευνητές και ακαδημαϊκούς, όπως για παράδειγμα η «RAND Corporation» (2017). Οι Daniel Fiott & Roderick Parkes (2019) στο άρθρο τους «Protecting Europe: The EU's response to hybrid threats» του «Institute for Security Studies» της Ε.Ε., αναφέρουν ότι τρομοκρατικές ομάδες στα θαλάσσια σύνορα στο Αιγαίο και τη Δυτική Μεσόγειο χρησιμοποιούν εκτοπισμένους ανθρώπους από τη Μέση Ανατολή και τη Βόρεια Αφρική για οικονομικό όφελος. Αναφέρουν ότι: «Πολιτικοποίησαν τη ροή των ανθρώπων στην Ευρώπη, με την ελπίδα να προκαλέσουν αντι-μουσουλμανικό αίσθημα και να πυροδοτήσουν αριστερή και δεξιά τρομοκρατία. Όσο για τις χώρες-διαμετακομιστές όπως η Τουρκία, έχουν κατηγορηθεί ότι φιλοξενούν τρομοκρατικές ομάδες. Η Τουρκία έδειξε επίσης ενδιαφέρον στη χρήση μεταναστευτικών ροών, όχι μόνο ως μοχλό πολιτικής πίεσης έναντι της Ε.Ε., αλλά και για να αυξήσει τον εδαφικό της έλεγχο στις κουρδικές περιοχές».

Ο Benjamin Weinthal, σε άρθρο του στο «Jewish Policy Center» το 2017 με τίτλο «Οπλοποιώντας τους Πρόσφυγες» («Weaponizing Refugees»), επικαλούμενος γερμανικές Αρχές ασφαλείας, αναφέρει: «Η τεράστια εισροή ανθρώπων από όλα τα μέρη του κόσμου θα οδηγήσει την χώρα μας σε αστάθεια. Δημιουργούμε εξτρεμιστές μέσα από τη μετανάστευση. Η κυ-

ρίαρχη κοινωνία των πολιτών ριζοσπαστικοποιείται, διότι η πλειοψηφία δεν θέλει τη μετανάστευση και εξαναγκάζεται να την αποδεχτεί από τις πολιτικές ελίτ». Το άρθρο του πλαισιώνεται με φωτογραφία νεαρών Σύρων και Ιρακινών ανδρών από την Τουρκία που αποβιβάζονται στη Λέσβο.

Συγκρούσεις νησιωτών με Στρατό-Αστυνομία

Η αποσταθεροποιητική διάσταση του μεταναστευτικού/προσφυγικού φάνηκε με τον «καλύτερο» τρόπο στα πρόσφατα επεισόδια στα νησιά του βορειοανατολικού Αιγαίου, όπου Έλληνες πολίτες βρέθηκαν αντιμέτωποι με την ΕΛ.ΑΣ. και τον Ελληνικό Στρατό.

Οι αναταραχές μεταξύ αντικρουόμενων ομάδων μεταναστών και οι διαδηλώσεις μεταναστών για τις συνθήκες κράτησής τους, οι συγκρούσεις μεταναστών με την Αστυνομία, οι διαδηλώσεις και απεργίες πολιτών, αλλά και η δημιουργία αυτόκλητων «ομάδων περιφρούρησης» μαζί με τον πολλαπλασιασμό των φαινομένων αυτοδικίας δείχνουν πως οι ανησυχίες για αποσταθεροποίηση δεν είναι αβάσιμες. Ταυτόχρονα, δημιουργείται διχόνοια και σύγκρουση μεταξύ πολιτών, για παράδειγμα μελών ΜΚΟ και μερίδας του πληθυσμού που αντιτίθεται στη μαζική μετανάστευση. Επίσης, σύγκρουση πολιτών με θεσμούς του κράτους, οι οποίοι είναι επιφορτισμένοι με την ασφάλεια και την άμυνα και που βρίσκονται στο ενδιάμεσο της κρίσης, αναγκάζονται να απορροφήσουν όλους τους κραδασμούς.

Ειδικά για το τελευταίο, στέκομαι σε τέσσερεις σκηνές της 26ης και 27ης Φεβρουαρίου, που θεωρώ πως είναι πολύ συμβολικές: (α) Αστυνομικοί να κτυπούν πολίτες (συμπεριλαμβανομένων αιρετών εκπροσώπων και κλήρου) που αντιδρούν στη δημιουργία δομών, και πολίτες να πυροβολούν με κνηγετικά τυφέκια αστυνομικούς που εκτελούσαν διαταγές του κεντρικού κράτους. (β) Αστυνομικοί ξυλοκοπημένοι και εξευτελισμένοι από πολίτες της Χίου στο ξενοδοχείο όπου κατέλυαν, όπου τους «τιμωρούσαν» που εκτελούσαν τις διαταγές του κεντρικού κράτους. (γ) Αποκρουστικές και αποκαρδιωτικές σκηνές με τα «ΜΑΤ σε ρόλο χούλιγκαν» στο Λιμάνι Μεστών της Χίου, όπου αστυνομικοί από το Λεκανοπέδιο Αττικής με πολιτική περιβολή και κάνοντας χρήση υπηρεσιακού εξοπλισμού, όπως κράνη, ρόπαλα και δακρυγόνα, να σπάνε εκδικητικά αυτοκίνητα πολιτών και να χυδαιολογούν. (δ) Η «πολιορκία» του στρατοπέδου του Ελληνικού Στρατού της Παγανής στη Λέσβο, ως αντίδραση στη χρήση στρατιωτικών μηχανημάτων για την ανέγερση των κλειστών δομών.

Αυτές οι σκηνές θα μείνουν χαραγμένες συμ-

βολικά, ως επιστέγασμα των απτών πλέον αποτελεσμάτων της αποσταθεροποίησης και των επιτυχιών αυτού του ιδιότυπου υβριδικού πολέμου, όπου το «μεταναστευτικό/προσφυγικό» είναι μόνο μια από τις παραμέτρους του.

Η ελληνική κυβέρνηση, μη μπορώντας διά της πειθούς να επιβάλει τη δημιουργία νέων δομών και ουσιαστικά της αποδοχής περισσότερων μεταναστών, αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει την επιβολή της με σκληρή καταστολή προκαλώντας τη βίαιη αντίδραση των πολιτών.

Επιπλέον, δημιουργείται και θεσμική ένταση. Παράδειγμα, οι ανακοινώσεις συνδικαλιστών και άλλων φορέων που εκπροσωπούν την Αστυνομία, την Πυροσβεστική και τον Στρατό για άμεση απεμπλοκή των Σωμάτων Ασφαλείας και των Ενόπλων Δυνάμεων από τη διαχείριση του μεταναστευτικού, αφού, κατά τα γραφόμενά τους, αυτό τους φέρνει σε σύγκρουση με τους πολίτες της Ελληνικής Δημοκρατίας που έχουν ορκιστεί να υπηρετούν.

Ρητορικά ερωτήματα

Οι μεταναστευτικές ροές που βιώνουμε στις μέρες μας έχουν γίνει ένα πρόβλημα. Ο πολιτικός λόγος στον δυτικό λόγο έχει οξυνθεί τόσο πολύ, τόσο από τους «ρατσιστές» όσο και από τους «αντιρατσιστές», που κάθε προσπάθεια ισορροπίας μεταξύ ανθρωπισμού και ρεαλισμού φαντάζει αδύνατη. Ωστόσο, ως Κύπρος, καθήκον μας είναι να αποτιμήσουμε το φαινόμενο ψύχραιμα και αντικειμενικά, καθώς οι ιδιαιτερότητες της πατρίδας μας δεν επιτρέπουν πειραματισμούς ούτε με προγράμματα χαώδους πολιτικής «ανοιχτών συνόρων», ούτε με κακόψυχους λεονταρισμούς, οι οποίοι, πέρα από τη μισαλλοδοξία τους, ενδεχομένως θα βλάψουν κιόλας αφού θα «τσιμπήσουν» το τυράκι της προβοκάτσιας.

Πλείστοι εξ αυτών που αρνούνται να δουν τους απτούς κινδύνους από τα μεγέθη μιας τέτοιας μετανάστευσης, αλλά και την πιθανή σκοπιμότητα πίσω τους, συνήθως καταφεύγουν σε φτηνούς χαρακτηρισμούς και ταμπέλωμα με διάφορα διακοσμητικά επίθετα ενάντια σε όσους εκφράζουν βάσιμες ανησυχίες. Τίθεται το (ρητορικό) ερώτημα: Εάν ο λαός μας, ο Στρατός και η Αστυνομία μας είναι τόσο «ρατσιστές», «φασίστες» και «ξενοφοβικοί», που φέρουν τα «οπισθοδρομικά» σύνδρομα του «νοικοκυραίου», τότε αυτοί που απαιτούν ανοιχτά σύνορα δεν φέρουν ηθικές ευθύνες για την έκθεση μεταναστών και προσφύγων σε αυτούς τους κινδύνους;

*Αστυνομικές Σπουδές, Ανοικτό Πανεπιστήμιο Κύπρου

Η λιποταξία της inteligenkénτσias

του κ. Νίκου Ιγγλέση

Η inteligenkénτσia (οι διανοούμενοι) υπήρξε διαχρονικά η κινητήρια δύναμη κάθε σημαντικού ιστορικού γεγονότος, όπως κοινωνικές επαναστάσεις, εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα, αμυντικοί πόλεμοι, αγώνες για κοινωνική δικαιοσύνη, οικονομική και παραγωγική ανασυγκρότηση μιας χώρας κλπ.

Σ' όλες αυτές τις περιπτώσεις ήταν η inteligenkénτσia που προετοίμασε το έδαφος και οι εκπρόσωποί της ηγήθηκαν στη σύγκρουση που ακολούθησε. Η προετοιμασία του εδάφους γίνεται με την άσκηση σφοδρής αλλά και εμπειριστατωμένης κριτικής στην υπάρχουσα εξουσία, με την ταυτόχρονη προβολή μιας αξιόπιστης εναλλακτικής λύσης, προς όφελος του λαού και του έθνους.

Ο Ελληνισμός στην Ελλάδα και την Κύπρο βρίσκεται αντιμέτωπος μ' έναν συνδυασμό θανάσιμων απειλών, η αντιμετώπιση των οποίων – επιτυχής ή όχι – θα καθορίσει την περαιτέρω ύπαρξή του, μέσα στο σημερινό άναρχο, πολυπολικό, εθνοκεντρικό και ανταγωνιστικό κόσμο. Δυστυχώς η ελληνική inteligenkénτσia, στο μεγαλύτερο τμήμα της, έχει λιποτακτήσει από τον ιστορικό ρόλο της.

Η inteligenkénτσia δεν αποτελεί μια κοινωνική τάξη ή ομάδα αλλά διαπερνάει οριζοντίως όλο το σώμα της κοινωνίας. Σ' αυτήν ανήκουν πνευματικοί άνθρωποι, δηλαδή, επιστήμονες, καθηγητές – εκπαιδευτικοί, συγγραφείς και ποιητές, καλλιτέχνες, πολιτικές και στρατιωτικές προσωπικότητες, δημοσιογράφοι, αναλυτές, και γενικά άνθρωποι που κατέχουν γνώση. Όσοι απ' αυτούς, ανεξάρτητα από το επάγγελμά τους ή την κοινωνική τάξη από την οποία προέρχονται, διαθέτουν ανεπτυγμένη κρίση, αναλυτική ικανότητα και συνθετική σκέψη μπορεί να θεωρηθεί ότι ανήκουν στην inteligenkénτσia του τόπου. Μιλάμε, δηλαδή, για μορφωμένους ανθρώπους, που εκτελούν ένα σύνθετο διανοητικό έργο και όχι απλά για εγγράμματους ή τεχνοκράτες.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν οι πατέρες της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας, οι πρωτεργάτες της Γαλλικής Επανάστασης, η Φιλική Εταιρεία πριν την Παλιγγενεσία του '21 κλπ. Σ' όλες τις περιπτώσεις ήταν η inteligenkénτσia που πρωτοστάτησε και ηγήθηκε. Ο λαός ακολούθησε όταν το μήνυμα ήταν κατανοητό και η προετοιμασία επαρκής.

Τα τελευταία τουλάχιστον είκοσι χρόνια η ελληνική inteligenkénτσia έχει λιποτακτήσει. Ένα σημαντικό τμήμα της έχει ενσωματωθεί στο κυρίαρχο σύστημα εξουσίας και έχει υπαλληλοποιηθεί. Τα μέλη του χρησιμοποιούνται, λόγω των γνώσεών τους, για να χειραγωγούν τους πολίτες και να εδραιώνουν την κυρίαρχη ιδεολογία του ραγιαδισμού και της ξένης εξάρτησης. Ως αντάλλαγμα λαμβάνουν θέσεις και αξιώματα που συνοδεύονται από υλικές απολαβές, αναγνώριση και προβολή από τα κυρίαρχα μέσα ενημέρωσης (προπαγάνδας) κλπ.

Στο τμήμα αυτό της inteligenkénτσias ανήκουν όλοι αυτοί που στήριζαν το «Σχέδιο Ανάν» για την Κύπρο, οι οπαδοί της κατευναστικής πολιτικής απέναντι στην Τουρκία, οι υποστηρικτές της «πάση θυσία» παραμονής στο ευρώ, όσοι αποδέχτηκαν τη Συμφωνία των Πρεσπών, οι θιασώτες της πολυπολιτισμικής Ελλάδας, οι προπαγανδιστές της προσφυ-

γής στη Χάγη για τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας και πολλά άλλα που υπαγορεύει η εθνομηδενιστική ιδεολογία τους.

Το φαινόμενο δεν είναι αποκλειστικά ελληνικό αλλά εμφανίζεται σ' όλες τις χώρες και τις εποχές. Η ισχύς της εξουσίας πάντα έλκει ορισμένους ανθρώπους με ελαστική συνείδηση. Είναι οι σύγχρονοι «συγκατανευσιφάγοι», όπως αποκαλούσαν, κατά την αρχαιότητα, εκείνους που καλούντο από πλούσιους και άξεστους σε συμπόσια και συγκατένευαν ακούγοντας τις βλακείες του οικοδεσπότη, για να τρώνε.

Ένα άλλο σημαντικό τμήμα της ελληνικής inteligenkénτσias έχει χάσει το στόχο του. Βλέπει το δένδρο αλλά όχι το δάσος. Αυτό οφείλεται σ' ένα συνδυασμό ανικανότητας, φόβου και δειλίας. Το τμήμα αυτό της inteligenkénτσias βλέπει τα επί μέρους προβλήματα και τις απειλές που συσσωρεύονται, αλλά η αντίδραση του είναι μερική και αποσπασματική. Στην αρχή αντιτάχθηκε στην οικονομική καταστροφή και την κοινωνική αποσάθρωση που προκάλεσαν τα Μνημόνια. Ζήτησε την κατάργηση όλων των μνημονιακών μέτρων και την αποκατάσταση των εισοδημάτων, τουλάχιστον στα επίπεδα του 2009. Δεν κατανόησε, ούτε προσπάθησε να κατανοήσει, γιατί επιβλήθηκαν τα Μνημόνια. Στράφηκε κατά των ανάλγητων δανειστών αλλά δεν εξήγησε στους πολίτες από πού αυτοί αντλούν την απόλυτη εξουσία τους. Κατηγόρησε τις κατά καιρούς ελληνικές κυβερνήσεις αλλά ποτέ την ουσιαστική κυβέρνηση της χώρας, το Eurogroup. Ορισμένοι ζήτησαν διαπραγματεύσεις με τους δανειστές για την αναδιάρθρωση ή τη διαγραφή μέρους του χρέους, χωρίς όμως να αμφισβητούν την παραμονή στην Ευρωζώνη. Ελάχιστοι μίλησαν για την ουσιαστική φύση του χρέους που, από το 2002, είναι στο σύνολό του συναλλαγματικό και για το γεγονός ότι αυτό είναι δημιούργημα του ευρώ. Ακόμη και σήμερα δεν έχουν κατανοήσει ότι το συναλλαγματικό χρέος έχει υποδουλώσει τη χώρα που έτσι έχει χάσει κάθε δυνατότητα άσκησης εθνοκεντρικών πολιτικών.

Στη συνέχεια ήρθε η Συμφωνία των Πρεσπών που παραχώρησε το όνομα της Μακεδονίας, τη μακεδονική ιθαγένεια και γλώσσα στους Σκοπιανούς. Παρά τις σφοδρές αντιδράσεις που ακολούθησαν, σχεδόν κανείς δε συνέδεσε τη Συμφωνία με την εξάρτηση της χώρας από τη βούληση των δανειστών. Η Συμφωνία των Πρεσπών χρεώθηκε στην εθνομηδενιστική ιδεολογία του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά στη συνέχεια και η ΝΔ αποφάσισε να την «τιμήσει»! Γιατί είναι πρωτίστως η Γερμανία που θέλει την ένταξη όλων των χωρών των Δυτικών Βαλκανίων στην ΕΕ, προκειμένου να εξασφαλίσει το γεωοικονομικό έλεγχό τους. Η Συμφωνία των Πρεσπών υπογράφηκε στις 17 Ιουνίου 2018. Τέσσερις μέρες μετά, στις 21 Ιουνίου 2018, το Eurogroup, δηλαδή το Βερολίνο, αποφάσισε την επιμήκυνση, κατά μια δεκαετία, της αποπληρωμής ενός σημαντικού μέρους του χρέους, που επέτρεψε στην τότε αλλά και στη σημερινή κυβέρνηση να κάνουν ορισμένες φοροελαφρύνσεις και να δώσουν κάποιες μικροαυξήσεις στις συντάξεις. Πόσοι συνέδεσαν αυτά τα δύο θέματα; Ακολούθησε η όξυνση του μεταναστευτικού. Το μεγαλύτερο μέρος της inteligenkénτσias στέκεται διστακτικό και αμήχανο

απέναντι στο πρόβλημα. Εγκλωβισμένο σε ιδεολογήματα περί ανθρωπισμού και διεθνισμού αδυνατεί να αντιληφθεί ότι πρόκειται για ύψιστο θέμα εθνικής ασφάλειας, που αλλάζει (αντικαθιστά) τον πληθυσμό της πατρίδας μας. Ελάχιστοι συνδέουν τη λαθρομετανάστευση με τις επιταγές της παγκοσμιοποίησης, που επιδιώκει την υπονόμευση της ανεξαρτησίας των κρατών-εθνών.

Το τελευταίο διάστημα η όξυνση των επιθετικών ενεργειών της Τουρκίας, στις ελλαδικές και κυπριακές θαλάσσιες ζώνες, προκάλεσε πολλές συζητήσεις για το πώς αυτές μπορούν να αντιμετωπιστούν. Έγιναν προτάσεις για τις κινήσεις που επιβάλλεται να γίνουν στο πολιτικό και διπλωματικό επίπεδο, για τις αναγκαίες συμμαχίες και κυρίως για την ενίσχυση της αποτρεπτικής ικανότητας των ενόπλων δυνάμεων. Μόνο που μια εξαρτημένη χώρα είναι μια χώρα δεδομένη και άρα αναλώσιμη για τα συμφέροντα των Μεγάλων Δυνάμεων και των άλλων ισχυρών δρώντων της περιοχής. Ακόμη και η ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων της απαιτεί τη σύμφωνη γνώμη των δανειστών για την εκταμίευση των απαραίτητων ποσών. Σήμερα υπάρχουν πάνω από 20 δισεκατομμύρια ευρώ σε ταμιακά διαθέσιμα, αλλά δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την άμυνα. Προορίζονται για την εξυπηρέτηση του συναλλαγματικού χρέους. Ο προϋπολογισμός του υπουργείου Εθνικής Άμυνας μειώθηκε για το 2020.

Όσα αποσπασματικά λέγονται και προτείνονται για να αντιμετωπιστούν οι θανάσιμες εθνικές απειλές καταλήγουν σε προτάσεις προς μια ετεροπροσδιορισμένη κυβέρνηση και ένα πολιτικό σύστημα, που απλώς δεν ακούει! Όσο διάστημα η ελληνική ιντελιγκέντσια αρνείται να κατανοήσει την αφανή κατοχή της πατρίδας μας και όσο διάστημα, έστω ένα μικρό τμήμα της, αδυνατεί να προσφέρει ένα ολιστικό όραμα σε πολιτικό, οικονομικό, κοινωνικό και εθνικό επίπεδο, η επιβίωση του έθνους θα εξαρτάται από τη βούληση ξένων δυνάμεων και συμφερόντων.

<https://greekattack.wordpress.com>

Ο Νίκος Ιγγλέσης είναι δημοσιογράφος και συγγραφέας.

Το τελευταίο βιβλίο του «Στρατηγικές Επιλογές Επιβίωσης του Ελληνισμού» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Στοχαστής».

Ο Παπαδιαμάντης κατακεραυνώνει τους πολιτικούς

Ένα κείμενο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη για το νέο έτος... 1896! Δημοσιεύθηκε την 1η Ιανουαρίου 1986, στην εφημερίδα "ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ". Σήμερα η οικονομική και πολιτική εικόνα της χώρας, είναι "αντιγραφή" του 1896,. Ο Σκιαθίτης συγγραφέας έζησε τη χρεωκοπία, την πτώση του Τρικούπη και τον αποτυχημένο πόλεμο του 1897. Αληθινός πατριώτης και ζωντανός άνθρωπος, ο Παπαδιαμάντης, στηλιτεύει την κοινωνική διαφθορά και την πολιτική κατάσταση της χώρας. Σαν να μην άλλαξε τίποτε σ' αυτό τον τόπο... Οι έλληνες πολιτικοί... "διαψεύδουν" "Τα πάντα ρεί", του Ηράκλειτου.

Τις ημύνθη περί πάτρης; (Πρωτοχρονιά 1896)

“Το εκήρυξεν ο θεός Όμηρος προ ετών τρισχιλίων: Είς οιωνός άριστος!...Αλλά τις έβαλεν εις πράξιν την συμβουλήν του θειοτάτου αρχαίου ποιητού; Εκ της παρούσης ημών γενεάς τις ημύνθη περί πάτρης;

«Ημύνθησαν περί πάτρης οι άστοργοι πολιτικοί, οι εκ περιτροπής μητρυιοί του ταλαιπώρου ωρφανισμένου Γένους, του “στεριεύοντος πριν, και ητεκνωμένου δεινώς σήμερα;”

Άμυνα περί πάτρης δεν είναι αι σπασμωδικά, κακομελέτητοι και κακοσύντακτοι επιστρατεΐαι, ουδέ τα σκωριασμένης επιδεικτικότητος θωρηκτά.

Άμυνα πετρί πάτρης θα ήτο η ευσυνείδητος λειτουργία των θεσμών, η εθνική αγωγή, η χρηστή διοίκησης, η καταπολέμησης του ξένου υλισμού και του πιθηκισμού, του διαφθείραντος το φρόνημα και εκφυλίσαντος σήμερα το έθνος, και η πρόληψις της χρεωκοπίας.

Τις ημύνθη περί πάτρης;

Και τι πταίει η γλαυξ, η θρηνούσα επί ερειπίων; Πταΐουν οι πλάσαντες τα ερείπια. Και τα ερείπια τα έπλασαν οι ανίκανοι κυβερνήται της Ελλάδος.

Και σήμερα, νέον έτος έρχεται. Και πάλιν τι χρειάζονται οι οιωνοί; Οιωνοί είναι τα πράγματα.

Μόνον ο λαός λέγει. Κάθε πέρσυ και καλλίτερα.

Ας ευχηθώμεν το ερχόμενον έτος να μη είναι χειρότερον από το έτος το φεύγον”.

Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης

Και αυτά τα λέει ο πολιτικώτατος Παπαδιαμάντης την ώρα που η Ελλάδα ζούσε το πολιτικό μεθύσι που πρόσφεραν οι Ολυμπιακοί αγώνες. Ένα χρόνο μετά ήλθε η επονείδιστη ήττα του 1897. Ο Παπαδιαμάντης, η γλαυξ που θρηνούσε επί των ερειπίων, είχε δικαιωθεί. Αλλά πόσοι ακούνε τις γλαυκές τις τότε και της παρούσης εποχής;

Από τον επιστημονισμό στον μετανθρωπισμό - ηθικοκοινωνική και γεωπολιτική προσέγγιση στη Τεχνητή Νοημοσύνη

Δρ. Χρήστος Μαλτέζος *

Τον 16ο και 17ο αι., αν και δεν είχαν εντελώς εκλείψει από τον μεσαίωνα η θρησκοληψία και οι δεισιδαιμονίες, αναδύθηκαν μεγάλες μορφές του πνεύματος και της επιστήμης. Εκείνοι οι επιστήμονες έκαναν σκοπό της ζωής τους να ανακαλύψουν τα μυστικά της φύσης και του σύμπαντος, με επακόλουθο την αλματώδη ανάπτυξη των μαθηματικών και φυσικών επιστημών. Οι περισσότεροι προέρχονταν από την Αγγλία ή την Γερμανία, καθότι αυτές οι χώρες ήταν από τις αρχές του 16ου αιώνα προτεσταντικές και δεν κινδύνευαν από την παπική Ιερά Εξέταση, για τις αιρετικές θεωρίες τους.

Μεταξύ αυτών των επιστημόνων, υπήρξε ο κορυφαίος μυστικιστής επιστήμονας, Ισαάκ Νεύτων (1643-1727) Άγγλος φυσικός, μαθηματικός, αστρονόμος, φιλόσοφος, αλχημιστής και θεολόγος.

Η Νευτώνια φυσική ήταν η διανοητική βάση και το αισθητικό μοντέλο για τον επιστημονισμό της εποχής του Διαφωτισμού. Η εξάντληση που είχαν κοστίσει στην Ευρώπη αιώνες θρησκευτικών πολέμων αποτέλεσε ισχυρή ενθάρρυνση του νέου, αντικειμενικού πλαισίου για τα πνευματικά ζητήματα, μια προοπτική που τα πιο διαπρεπή μυαλά της εποχής έβρισκαν ελκυστική.

«Αν είδα μακρύτερα, είναι επειδή στάθηκα στους ώμους γιγάντων» (Νεύτων, 1676).

Η παραπάνω θέση αποτυπώνει με τον πιο εναργή τρόπο πως η επιστήμη και ο πολιτισμός γενικότερα συνιστούν μια «ατέρμονη διαδικασία ιδεών». Τα ακατανόητα του παρελθόντος στις μέρες μας φαίνονται λογικά και αυτονόητα. Οι βεβαιότητες του χθες καταρρέουν και στη θέση τους φύονται νέες θέσεις που κι αυτές διεκδικούν το θρόνο της βεβαιότητας. Η αρχή της αβεβαιότητας (πιθανοκρατίας) του Νίλς Μπόρ (πατέρα της κβαντομηχανικής) κατέρριψε την αρχή της αιτιότητας (αιτιοκρατίας) του Αϊνστάιν (πατέρα της σχετικότητας).

Όλες οι σύγχρονες ανακαλύψεις συνιστούν ενδείξεις ότι πιθανώς προσεγγίζουμε την αυγή της μοναδικότητας (singularity), δηλαδή της στιγμής όπου η βιολογική και η τεχνική εξέλιξη αρχίζουν να συγχωνεύονται.

Είτε κανείς ασπάζεται τον υπερανθρωπισμό (transhumanism) ή θέλγεται από τις προφητείες για την επικείμενη έλευση μιας τεχνο-αποκάλυψης και συντέλεια της ανθρωπότητας, η νεωτερικότητα (modernism) από τις αρχές του 21ου αι. αντικαθίσταται με μια εικονική υποκειμενικότητα. Παρατηρούμε ένα καινοφανές ανθρωπότυπο, έναν εικονάνθρωπο, που κατοικοεδρεύει στο διαδίκτυο και συνδιαλέγεται με γλώσσα την εικόνα. Με την ολοένα αυξανόμενη εξάρτηση στην επικοινωνία μέσω ψηφιακής οθόνης, ο άν-

θρωπος βρίσκεται σε μια συνεχώς αυξανόμενη ψηφιακή αλληλοεπίδραση ή διάδραση (μέσω Η/Υ, smart phone, κ.α.). Ο άνθρωπος επιθυμεί να γίνει αυτό που θαυμάζει, αντί να συμφιλιωθεί με την ανθρωπικότητα του. Έτσι, μιμούμενος ολοένα τους Η/Υ καταλήγει να αυταπατάται ότι γίνεται ανθρωπινότερος, ενώ στη πραγματικότητα τους μοιάζει ολοένα και περισσότερο.

Λόγω των τεράστιων μεγεθών πληροφορίας και ταχύτητας της διάδοσης της, αλλά και έλλειψης ενός κοινού αξιακού υπόβαθρου, καθίσταται αδύνατη η εγκυρότητα. Η ειλικρίνεια αναγνωρίζεται δύσκολα στην ανταλλαγή ψηφιακών μηνυμάτων, καθώς και η εμπιστοσύνη στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και η αξιοπιστία σε διαδικτυακά παιχνίδια.

Η παραπληροφόρηση, η διασπορά ψευδών ειδήσεων και η εξαπάτηση είναι ευκολότερες και αποτελεσματικότερες στη ψηφιακή διάδραση.

Η αποστασιοποίηση ευθυνών και εμπιστοσύνης λειτουργεί μέσα από ομαδικά sms και e-mails, όπου οι ψηφιακές σχέσεις προσφέρουν ευελιξία και μικρή δέσμευση. Έτσι ο ψηφιακός διαδράστης αγγίζει συχνότερα ψηφιακές οθόνες και σπανιότερα τους άλλους.

Στα πλαίσια της Τ.Ν., έχουν διεξαχθεί πετυχημένα πειράματα από νευροεπιστήμονες. Για παράδειγμα, επιστήμονες μπόρεσαν να ακούσουν σε πραγματικό χρόνο τη στιγμή που τρεις παράλυτοι εθελοντές, ανίκανοι να μιλήσουν, άκουγαν ερωτήσεις αναγνωσμένες από μια λίστα και διατύπωναν τις απαντήσεις τους νοερά, οι οποίες εμφανίζονταν ως συνεκτικό κείμενο στις οθόνες ενός υπολογιστή.

Πολλές τεχνολογικές εταιρείες μεταξύ των οποίων και η Facebook έχουν μπει στο χώρο της νευροτεχνολογίας. Στις 16 Ιουλίου 2019, η Neuralink, η εταιρεία διεπαφής εγκεφάλου – Η/Υ που δημιουργήθηκε από τον Έλον Μασκ, ιδρυτή μεταξύ άλλων της Space-X (της διαστημικής εταιρείας που θέλει να στείλει ανθρώπους στον πλανήτη Άρη), δήλωσε ότι εντός δύο ετών ελπίζει να εμφυτεύσει ηλεκτρόδια στους εγκεφάλους παράλυτων εθελοντών. Η Μαίρη Λου Τζέπσεν, πρώην μηχανικός του Facebook, ποντάρει στη δική της νεοφυή εταιρεία Openwater, που σκοπεύει να αναπτύξει ένα είδος, μη επεμβατικού, φορητού μαγνητικού τομογράφου που ωστόσο θα διαβάσει τις σκέψεις μας. Η Μαίρη Λου Τζέπσεν, προσδοκά να συνταιριάξει την τεχνολογία διεπαφής εγκεφάλου - Η/Υ με κάτι που θα μοιάζει με σκούφο του σκι.

Οι οπαδοί της Τ.Ν. ορθώς διακρίνουν τις εκπληκτικές δυνατότητες που διανοίγονται από την Τ.Ν. για τα οφέλη της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης

και τελικώς ο άνθρωπος υπερβαίνοντας τους βιολογικούς περιορισμούς, θα αποικήσει το σύμπαν εκπληρώνοντας το πεπρωμένο του. Ωστόσο, υποτιμούν τους κινδύνους και την σημασία του αυτοπεριορισμού. Προεξοφλώντας ένα αίσιο μέλλον, υποβαθμίζουν την σημασία της πολιτικής σε αυτό. Οι τεchnοφοβικοί παραγνωρίζουν τις προοπτικές της τεχνικής εξέλιξης στην ανθρωπότητα, και υπερτιμούν τους κινδύνους που εγκυμονεί η Τ.Ν. μιλούν για υποδούλωση του ανθρώπου στους αλγόριθμους, την βιολογική του μετάλλαξη σε ανεπιθύμητες μορφές ή ακόμη και την ολοκληρωτική του εξαφάνιση. Όμως η αναστολή της τεχνικής εξέλιξης μπορεί να αφήσει την ανθρωπότητα στάσιμη και μοιραία απροετοίμαστη έναντι υπαρξιακών απειλών. Όμως αν και οι δύο θεωρήσεις διαθέτουν έντονο θρησκευτικό χαρακτήρα, κατά βάθος είναι συμπληρωματικές.

Ωστόσο, στην συγκέντρωση, επεξεργασία και χρήση τεράστιων ποσοτήτων ψηφιακών δεδομένων - τροφοδοσία για Τ.Ν. - ελλοχεύουν κίνδυνοι τόσο για την δημοκρατία όσο και για την ανθρωπότητα, καθώς γίνεται σταδιακή εκχώρηση της αυθεντίας στους αλγόριθμους λόγω ευκολίας.

Η ψηφιακή αυτογνωσία δύναται να υπερέχει της παραδοσιακής αυτογνωσίας, διότι δεν βασίζεται στην υποκειμενική εμπειρία που επιτρέπει ψευδαισθήσεις και αυταπάτες, αλλά σε δεδομένα. Επιπλέον, επιτρέπει την ψηφιακή αυτοπαρακολούθηση δηλ. έλεγχο του ψηφιακού διαδράστη για αυτοβελτίωση. Αντιθέτως, η ψηφιακή παρακολούθηση που στηρίζεται σε συλλογή, δεδομένων από τον ψηφιακό διαδράστη ως εξωτερικό παρατηρητή, τον αποστασιοποιεί από τον ίδιο τον εαυτό, διότι εθίζεται να παρακολουθεί τον εαυτό του ως αντικείμενο.

Εάν η ψηφιακή αυτογνωσία μέσω της Τ.Ν. δεν επαρκεί για να λύσει την πολυπλοκότητα, ρευστότητα, αβεβαιότητα, ασάφεια και επιτάχυνση ως ειδοποιά γνωρίσματα της εποχής μας, τότε ίσως θα πρέπει να αναπτυχθεί περαιτέρω; και σε ποιο βαθμό; Μήπως σε μια Υπερευφυή Τεχνητή Νοημοσύνη (Υ.Τ.Ν.) ;

Έστω ότι δεχτούμε αυτό που υποστηρίζουν οι θιασώτες της Υ.Τ.Ν. Δηλαδή, ένας πολύπλοκος αλγόριθμος δεν διαφέρει σε τίποτα από τον ανθρώπινο εγκέφαλο. Τότε, αν και κατασκευασμένος από εμάς, θα επιτελούσε τις ίδιες λειτουργίες με εμάς, άρα θα έπανε να είναι εργαλείο μας. Θα διέθετε προσωπικότητα, αξιοπρέπεια και δικαίωμα προστασίας. Θα είχε νομικά και πολιτικά δικαιώματα τα οποία θα οφείλαμε να αναγνωρίσουμε και να σεβαστούμε.

Τα ανθρωποκεντρικά επιχειρήματα έναντι μιας αλόγιστης ανάπτυξης της Υ.Τ.Ν. είναι:

1.Αδιαφάνεια των αλγορίθμων (δεν θα εξηγείται η συλλογιστική τους για κάθε λύση ή επιλογή).

2.Διαβλητότητα από χάκερς (σε δίκτυα κυκλοφορίας, ύδρευσης, ενέργειας, στις τράπεζες, κ.α.).

3.Απροσδιοριστία ευθύνης, δηλ. ποιος έχει την ευθύνη; ο προγραμματιστής; Ο επιβλέπων; η Υ.Τ.Ν. ; ή ο χρήστης ;

4.Ανταγωνισμός (ανατροπή γεωπολιτικών συσχε-

τισμών, νομικών, φορολογικών από μεγάλα κράτη έναντι μικρών).

Μια Υ.Τ.Ν. μπορεί να υπερέχει του ανθρώπου σχεδόν σε όλα τα πεδία (επιστήμη, κοινωνικές δεξιότητες, δημιουργικότητα), όμως μπορεί να εμπεριέχει και υπαρξιακούς κινδύνους, όπως αναφέρει ο Σουηδός Φιλόσοφος Nick Bostrom, ιδρυτής και διευθυντής του «Ινστιτούτου Μέλλοντος της Ανθρωπότητας» στο Παν/ο της Οξφόρδης, όπως :

1.Να σχεδιαστεί κρυφά με βάση το συμφέρον μιας φυλής, χώρας, εταιρείας, κ.α., προσφέροντας τεράστια ισχύ στους δημιουργούς της.

2.Να εκτραπεί από έλεγχο με επικίνδυνες συνέπειες για τους δημιουργούς της.

3.Να εξελίξει μια δική της Υ.Τ.Ν. με βάση διαφορετικές ηθικές αρχές από τον εξαρχής προγραμματισμό.

4. Και ίσως στον αρχικό της κώδικα να παρεισφρήσει ένα λάθος (κατά αντιστοιχία με ελάττωμα σε βιολογικό DNA), το οποίο θα ήταν αδύνατο να διορθωθεί, με ολέθριες συνέπειες για την ανθρωπότητα.

Ο Μπράιαν Τζόουνς, ιδρυτής της εταιρείας ηλεκτρονικών πληρωμών Brain Tree, επένδυσε 100 εκατομμύρια δολάρια στην εταιρεία Kernel που υπόσχεται να ενώσει τον ανθρώπινο εγκέφαλο με Η/Υ, και εμφανίζεται πεπεισμένος ότι η ανθρώπινη νοημοσύνη χρειάζεται οπωσδήποτε αναβάθμιση. Ο λόγος; Οι Έλον Μασκ και Μπράιαν Τζόουνς επιμένουν στις επεμβατικές μεθόδους, ισχυριζόμενοι ότι είναι ο μόνος τρόπος για να αντιμετωπίσουμε τις μελλοντικές κινήσεις ανεξαρτησίας της ...Υ.Τ.Ν. !

Η νευροβιολόγος καθηγήτρια νομικής και φιλοσοφίας Νίτα Φαραχάνι, πρόεδρος του οργανισμού «Επιστήμη και Κοινωνία» του Παν/ου Ντιούκ των Η.Π.Α. και μέλος Δ.Σ. της «Διεθνούς Εταιρείας Νευροηθικής», δήλωσε σχετικά με τα πειράματα σύνδεσης εγκέφαλου με Η/Υ:

«Για μένα, ο εγκέφαλος είναι το μόνο ασφαλές μέρος στο οποίο μπορώ να σκέφτομαι ελεύθερα, να φαντασιώνομαι και να διαφωνώ. Βρισκόμαστε πολύ κοντά στο να διασχίσουμε το τελικό σύνορο της ιδιωτικότητας χωρίς όμως να υπάρχει οιαδήποτε προστασία για κάτι τέτοιο».

Τον Ιανουάριο του 2020, στο ετήσιο διεθνές οικονομικό συνέδριο του Νταβός, ο Ισραηλινός ιστορικός και φιλόσοφος, Yuval Noah Harari, (γνωστός στο ελληνικό αναγνωστικό κοινό από τα βιβλία του, όπως το «Homo Deus») προειδοποίησε για έναν κόσμο όπου οι αλγόριθμοι θα αναλύουν τη βιολογία μας και τη συμπεριφορά, λέγοντας ότι κάποιες χώρες, μπορεί να χρησιμοποιούν την Τεχνητή Νοημοσύνη για να αναλύουν όλη μας τη ζωή. Ονόμασε «Αποικιοκρατία Προσωπικών Δεδομένων», και «Ψηφιακές Δικτατορίες» ένα κόσμο όπου κάποιος θα μπορεί να φυλακίζεται εάν τα βιολογικά του δεδομένα δείξουν ότι δεν είναι αρκετά αφοσιωμένος στο καθεστώς. Είπε ότι με τις νέες τεχνολογίες οι άνθρωποι μετατρέπονται σε «ζώα που μπορούν να χακαριστούν» και κάλεσε τις ΗΠΑ και την Κίνα να αποτρέψουν τη διαφαινόμενη

σύγκλιση των τεχνολογιών της Τεχνητής Νοημοσύνης, της Βιομετρικής και της Αυτόματης Παρακολούθησης πριν να είναι πολύ αργά. Σήμερα, τόσο οι ΗΠΑ όσο και οι άλλες μεγάλες δυνάμεις υιοθετούν το δόγμα «κάθε πλευρά για τον εαυτό της», είπε ο Χάρρι, τονίζοντας ότι για να αποφευχθούν οι κίνδυνοι θα πρέπει να αποκατασταθεί η διεθνής εμπιστοσύνη και η συνεργασία, αλλά και να δοθούν φιλοσοφικές απαντήσεις στα μεγάλα ερωτήματα, παρόλο που εκτίμησε ότι ο κόσμος βρίσκεται σε μια «φιλοσοφική πτώχευση».

Όλα αυτά παραπέμπουν στην «αρχή της ευθύνης» που διετύπωσε ο Γερμανο-Αμερικανός φιλόσοφος, Hans Jonas, καθηγητής βιοηθικής, πολιτικών επιστημών και φιλοσοφίας, ιδρυτής της «Νέας Σχολής για την Κοινωνική Έρευνα» της Νέας Υόρκης. Σύμφωνα με αυτή την αρχή «δεν έχουμε το ηθικό δικαίωμα να διακινδυνεύσουμε την ύπαρξη και την συνέχεια της ανθρωπότητας». Καθώς, καμιά ηθική θεωρία δεν είναι καθολικά αποδεκτή, αλλά όλες διαθέτουν αδυναμίες και ως εκ τούτου ένας αλγόριθμος της Τ.Ν. θα είναι ανεπαρκής να ανταποκριθεί σε όλες τις περιπτώσεις.

Ένας υπέρ-αλγόριθμος δεν θα είχε ηθικό αποτέλεσμα, λόγω της μοναδικότητας κάθε προσώπου (παραδείγματα: Ιατρική, δικαιοσύνη, ιδιοκτησία, σεξουαλικές ανάγκες). Η συνολική ωφέλεια δεν είναι ηθικό να επιβάλλεται σε βάρος του ενός, εκτός εάν συνιστά ελεύθερη επιλογή του ίδιου για λόγους αλληλεγγύης, ανιδιοτέλειας, φιλίας, δικαιοσύνης. Συνεπώς, οι ωφελμιστικοί αλγόριθμοι πρέπει να έχουν πολιτισμική ανθρώπινη συνάφεια, να ελέγχονται και να ρυθμίζονται νομοθετικά.

Η αντιμετώπιση ηθικών διλημάτων προϋποθέτει κρίση και διαίσθηση τα οποία είναι συνυφασμένα με συναισθήματα, επιθυμίες και φαντασία του ανθρώπου. Χωρίς αυτά, η ντροπή, οι τύψεις, το φιλότιμο, η ενσυναίσθηση, η συμπόνια και η ειλικρίνεια είναι αδιανόητα. Τα ηθικά διλήμματα καθώς και τα συναισθήματα και τα πάθη βιώνονται μέσω κοινωνικών νοημάτων.

Για μια ηθική Υ.Τ.Ν. αυτά τα κοινωνικά νοήματα θα πρέπει να θεσμοθετηθούν για την εκάστοτε κοινωνική κατάσταση και να μαθηματικοποιηθούν ως μέρος του αλγορίθμου της. Εάν υποθέσουμε ότι όλες οι αξίες και κανόνες της κοινωνικής ζωής μπορούσαν να τυποποιηθούν σε μαθηματική μορφή, δηλαδή, εάν μπορούσαν να κωδικοποιηθούν σε λογικές προτάσεις στο πλαίσιο ενός αξιωματικού συστήματος, θα υπήρχαν ανάμεσα σε αυτές κάποιες προτάσεις που για την ορθότητα τους δεν θα μπορούσαμε να αποφανθούμε, όπως έδειξε ένας από τους μεγαλύτερους αναλυτικούς φιλοσόφους της ιστορίας και μαθηματικός, ο Αυστρο-Αμερικανός Kurt Friedrich Gödel στο «Θεώρημα μη πληρότητας».

Από τα πιο πάνω, ούτε η ηθική κρίση ούτε τα συναισθήματα και οι επιθυμίες δεν αλγοριθμίζονται, διότι η ηθική κρίση αφορά κοινωνικά νοήματα τα

οποία δεν περιγράφονται μέσω μαθηματικών.

Σύμφωνα με τον καθηγητή φιλοσοφίας Michael Silberstein: «Πως είναι δυνατό η συνείδηση να προκύπτει από θεμελιώδη στοιχεία όπως σωματίδια, πεδία, κύτταρα κλπ, (που αποτελούν το φυσικό υπόβαθρο) που τα ίδια δεν είναι συνειδητά, όπως ολοκληρωμένα βιώματα σε έναν εγωκεντρικό χώρο (νοητικά φαινόμενα);»

Και όπως ορίζει ο Αμερικανο-Κορεάτης φολόσοφος Jaegwon Kim την ανάδυση: «Καθώς τα συστήματα αποκτούν αυξανόμενα υψηλότερους βαθμούς οργανωτικής πολυπλοκότητας ξεκινούν να επιδεικνύουν νέες ιδιότητες που κατά κάποιον τρόπο υπερβαίνουν τις ιδιότητες των συστατικών τους μερών και συμπεριφέρονται με τρόπους που δε μπορούν να προβλεφθούν στη βάση των νόμων που κυβερνούν τα απλούστερα συστήματα». Σύμφωνα με τον Kim, ο αναδυτισμός ως οντολογικό δόγμα αναφέρεται στην οργάνωση των φαινομένων σε αυτόνομα αναδυόμενα επίπεδα και προτείνει ότι οι αναδυόμενες ιδιότητες είναι μη προβλέψιμες και καινοφανείς, είτε επειδή δεν μπορούν να προβλεφθούν, είτε με τη μεταφυσική έννοια, επειδή φέρουν νέες αιτιακές δυνάμεις που δεν υπήρχαν πριν την ανάδυση.

Οι οπαδοί του υπερανθρωπισμού, σύγχρονοι φυσικαλιστές, θεωρούν ότι οι νοητικές διαδικασίες ταυτίζονται με τις φυσικές, μεταθέτοντας την αρχή απροσδιοριστίας και αβεβαιότητας σε ατομικό επίπεδο της ύλης (βλέπε κβαντομηχανική) στο ανθρώπινο εγκέφαλο ενός υποκειμένου-ατόμου και κατ' επέκταση στο κοινωνικό βίο. Σε αυτό δεν διαφέρουν από κάποιους αναδυτιστές οι οποίοι ισχυρίζονται πως ότι «αναδύεται» (όπως η συνείδηση) και δεν εξηγείται πλήρως με τα γνωστά έως τώρα φυσικά φαινόμενα, μπορεί να εξηγηθεί στο μέλλον και είναι απλά θέμα χρόνου. Ερμηνεύουν τη μεταφυσική (και όχι παραφυσική) ως την μελλοντική φυσική. Μάλιστα, κάποιες θεωρίες αναδυτισμού βασίζονται στον κβαντικό ολισμό ή την «αρχή της συμπληρωματικότητας», που ανέδειξε ο Νίλς Μπόρ (κύριος εκφραστής της κβαντομηχανικής), δηλ. στο κόσμο τα γεγονότα συνδέονται μεταξύ τους με στενές σχέσεις, όμως το όλο είναι διαφορετικό από το μέρος: στη βάση της μη διαχωριστικότητας της κβαντομηχανικής.

Σύμφωνα με τον Νίλς Μπόρ: «Η αρχή της συμπληρωματικότητας εκτός της χρησιμότητας της στη Φυσική, θα μπορούσε να ρίξει άπλετο φως σε πολλές πτυχές της ανθρώπινης ζωής από την βιολογία και την ανθρωπολογία έως πανάρχαια ερωτήματα που απορρέουν από το γεγονός ότι ο άνθρωπος αφενός μεν δρα, αφετέρου δε είναι και ο θεατής των πράξεών του». Ως εκ τούτου, έχουν «αναδυθεί» κάποιες κβαντικές θεωρήσεις για την ανάδυση της συνείδησης, όπως Heisenberg cut (Κβαντικός δισυσμός), Κβαντοζηνώνεια επίδραση (Quantum Zeno Effect), κ.α.

Οι ωφελμιστές αντιλαμβάνονται το ψυχικό μέρος ως λειτουργικό σύνολο που αποσκοπεί στην ικανοποίησή τους. Όμως ο φυσικαλισμός και ειδικά ο

λειτουργισμός, ο οποίος υποκρύπτει την διαφορετικότητα των βιολογικών και κοινωνικών αναγκών, ιστορείται αιτιοκρατικά. Ως υπερανθρωπιστές αρνούνται κάθε όριο στον αυτοπροσδιορισμό και την αυτοδιαμόρφωση του ανθρώπου. Ως εξελικτικό στάδιο, θεωρούν την συγχώνευση της βιολογικής με την τεχνική εξέλιξη (singularity) και την υπέρβαση του Homo Sapiens με τη θέωση σε Homo Deus.

Ο Ελληνο-Γερμανός καθηγητής φιλοσοφίας, Θεοφάνης Τάσης, μέλος της «Ανθρωπιστικής Ακαδημίας του Βερολίνου», προκρίνει τον «ψηφιακό ανθρωπισμό» ως μια αριστοτελική μεσότητα με βάση τη φρόνηση και στόχο τον αυτοπεριορισμό για τη διατήρηση της ανθρωπικότητας. Οι ψηφιακοί ανθρωπιστές δεν αποδέχονται ότι ο άνθρωπος είναι ένα αυτόματο, ούτε ότι ο ανθρώπινος βίος ανάγεται σε ηλεκτροδυναμικές διεργασίες. Αποδέχονται την διαφορετικότητα της T.N. από το ψυχικό μέρος του ανθρώπου. Θεωρούν ότι ο άνθρωπος συνιστά ένα υπεύθυνο δράντα με φαντασία που πράττει μαζί με και ανάμεσα σε άλλους ανθρώπους, με αναφορά νοήματα που δημιουργούνται και θεσμίζονται κοινωνικά. Αναγνωρίζουν μια ειδοποιό διαφορά μεταξύ ενός αλγορίθμου και ενός ανθρώπου.

Ο ανθρώπινος βίος βρίθκει από αντινομίες και παραδοξότητες, που όχι μόνο δεν τον οδηγούν σε διάλυση, αλλά τουναντίον τον καθιστούν ενδιαφέροντα και αξιοσημείωντο. Οι αντιφάσεις γεννώνται από την συνύφανση του ψυχικού, αισθητικού, ηθικού και πολιτικού. Ας μην ξεχνάμε ότι φτάνει κανείς στην αλήθεια μέσω της σύγκρουσης των αντιθέτων απόψεων και αυτό ονομάστηκε διαλεκτική. Όμως, ένας αλγόριθμος καταρρέει εάν περιέχει αντιφατικές εντολές.

Μερικά από τα ερωτήματα για την απώτερη εξέλιξη του «ανθρωπίνου είδους» σε σχέση με την T.N., είναι:

1. Προσπάθεια για αθανασία μέσω της T.N.
2. Μεταφόρτωση της ανθρώπινης συνείδησης σε H/Y
3. Ανθρώπινη ενδυνάμωση μέσω γενετικών τροποποιήσεων
4. Διασύνδεση ανθρώπου και H/Y ως κυβερνο-οργανισμός

Η ονειροπόληση και οι φαντασιώσεις παντοδυναμίας και παντογνωσίας ανέκαθεν ωθούσαν τον άν-

θρωπο στην υπέρβαση ορίων οδηγώντας τον σε επιστημονικές επαναστάσεις και τεχνικά επιτεύγματα (όπως οι επιστήμονες – φιλόσοφοι του 16ου και 17ου αιώνα).

Μήπως υπήρξε από πάντα ο άνθρωπος ελεύθερος επειδή είναι θνητός διαθέτοντας εκτός από ορθό λόγο, φαντασία, επιθυμίες, πάθη, και συναισθήματα χάρη στα οποία νοσηματοδοτεί την ζωή σε βίωμα επιδρώντας στο φυσικό κόσμο;

Η μήπως θα είναι ο άνθρωπος ελεύθερος διασφαλίζοντας την αθανασία του, μέσω της αποθήκευσης του εαυτού του σε υπολογιστικό (ψηφιακό) νέφος ή σε εξωτερικούς σκληρούς δίσκους, επιτρέποντας τη δημιουργία πολλών ψηφιακών αντιγράφων του εαυτού του;

Πηγές αναφοράς

1. Bostrom Nick, “Superintelligence - Paths, Dangers, Strategies”, Oxford University Press, 2016
 2. Godel Kurt, «Το Θεώρημα της Μη Πληρότητας», Δρόμων, 2019
 3. Jaegwon Kim, «Η Φιλοσοφία του Νου», Leader Books, 2005
 4. Jonas Hans, “Φιλοσοφικές Έρευνες και Μεταφυσικές Εικασίες», Ίνδικτος, 2001
 5. McCarthy John, “The Philosophy of A.I. and the A.I. of Philosophy”, Stanford University, 2006
 6. Schmitt Carl, “Ο Λεβιάθαν στην Πολιτειολογία του Τόμας Χόμπς - Νόημα και Αποτυχία ενός Πολιτικού Συμβόλου», Σαββάλας, 2009
 7. Τάσης Θεοφάνης, «Ψηφιακός Ανθρωπισμός», Αρμός, 2019
 8. Τσακίρη Αμαλία, «Η Συνείδηση ως αναδυόμενο φαινόμενο: Διερευνητική Ανασκόπηση Θεωριών και Μηχανισμών Ανάδυσης», ΕΚΠΑ, 2010
 9. https://www.ted.com/talks/nita_farahany_when_technology_can_read_minds_how_will_we_protect_our_privacy/transcript
 10. <https://www.weforum.org/agenda/2020/01/yuval-harari-warning-davos-speech-future-predictions/>
- * Δρ. Χημικός Ε.Κ.Π.Α., Indiana University, Pennsylvania State University (PhD), τ. επίκουρος καθηγητής P.S.U., ερευνητής στη πλασμονική νανοτεχνολογία.

14-03-2020

***“The development of full artificial intelligence
could spell the end of the human race....
It would take off on its own,
and re-design itself at an ever increasing rate.
Humans, who are limited by slow biological evolution,
couldn't compete, and would be superseded.”***

Stephen Hawking told the BBC

Βλέποντάς το ποδοσφαιρικά

Δοκίμιον

Του Υποστρατήγου ε.α. Κωνσταντίνου Αργυροπούλου

Με την επιδίωξη να κατανοηθεί κατά τον πλέον ευλογοφανή, απροκάλυπτο -και γιατί όχι- κραυγαλέο τρόπο, αυτή η ειδική κατάσταση, την οποία σήμερα βιώνουμε εμείς οι Έλληνες, θα χρησιμοποιήσουμε ένα παράδειγμα ποδοσφαιρικής στρατηγικής.

Το έτος 2004 η εθνική μας ποδοσφαιρική ομάδα κατέκτησε το ευρωπαϊκό κύπελλο για πρώτη φορά στην ιστορία της και κατά το μάλλον -όπως φοβούμεθα- η τελευταία. Ήταν μία πρωτοφανής επιτυχία, παρ'όλον ότι δεν θα λέγαμε, ότι εκείνη η ομάδα αξιολογείτο ως η πραγματικά καλύτερη στην ευρωπαϊκή ήπειρο. Αλλά τότε πώς έγινε και επέτυχε ένα άθλο τέτοιου μεγέθους; Πιστεύουμε, ότι το κατόρθωσε επειδή χρησιμοποίησε μία σκανδαλώδη στρατηγική. Την στρατηγική της απορρυθμίσεως της λειτουργίας των αντιπάλων ομάδων. Της καταστροφής του ρυθμού, των μεθόδων και του τρόπου αναπτύξεως της εγνωσμένης των υψηλής τεχνικής.

Ας επιστρέψουμε τώρα στον παρόντα, τον σημερινό μας κόσμο, για να καταλάβουμε το τι θα μπορούσε να είναι η απορρύθμιση της λειτουργίας μιας οντότητας και τι καταστροφή των βάσεων που στηρίζουν την οντότητα αυτή.

Όλες οι μεταπολεμικές Ελληνικές κυβερνήσεις διατείνονται, ότι η Ελλάδα είναι το πρότυπον σταθερότητας στην Βαλκανική και, ότι αυτή η σταθερότητα θα μπορούσε να γίνει αντικείμενον παραδειγματισμού για άλλες ασταθείς κρατικές αυτοτέλειες. Και τούτο έχει καταστεί ένας αυτοθαναμαζόμενος και επίμονος ισχυρισμός, ότι η Ελλάς είναι μία χώρα υπόδειγμα για προσέλκυση επενδύτων καθώς και όσων έχουν οραματισθεί ή σχεδιάσει ρόδινους οικονομικούς στόχους.

Ουδέν αναληθέστερον τούτου! Ουδείς επενδυτής σκέπτεται σοβαρά να επενδύσει στην Ελλάδα προσβλέποντας σε ένα μακρόν χρονικόν ορίζοντα. Ωστόσο κατά καιρούς κάποιοι ελάχιστοι οππορτουνιστές και σπεκουλαδόροι δραστηριοποιούνται σε ασύμμετρο σχέση με την λογική της σοβαρής αγοράς, οι οποίοι δράττονται ενίων ευνοϊκών δι' αυτούς συγκυριών για άμεση εκμετάλλευση και κερδοσκοπία και στην συνέχεια σπεύδουν να απομακρυνθούν εσπευσμένως από το πεδίο της Ελληνικής οικονομικής αοριστίας.

Σε ό,τι αφορά στην εγκωμιαζόμενη και υμνολογούμενη σταθερότητα έχουμε να αντιτάξουμε ένα καγχασμό. Διότι αυτός ο γεωπολιτικός μας ναρκισσισμός είναι ένα οπιώδες πνευματοκτόνο σκεύασμα, σερβιριζόμενο στα πιάτα των αφελών, με σκοπό την διατήρηση στους θώκους της εξουσίας των -κατά κανόνα- στερουμένων εθνικής επαρκείας. Είναι μία πολυδιαφημιζόμενη σταθερότητα, χωρίς αναγνώριση και πολλώ μάλλον χωρίς υιοθέτηση από όσους γνωρίζουν την πραγματικότητα και αγνοώντας το θέατρο της πολιτικής ζωής, τότε αντιλαμβάνονται σε όλες του τις εκφάνσεις τον συλλογισμόν, ότι η προσομοιούμενη

σταθερότητα έχει βαθμούς συγγενείας με ελεεινές και επίμορφες πράξεις. Τούτ'έστιν είναι μητέρα διανοητικού λιμού, αδελφή ταχυχείρων κλοπής εθνικής περιουσίας, εξαδέλφη πολιτικού ψεύδους και θεία κοινωνικής δυστυχίας.

Παρ'όλες τις πεπλανημένες εικασίες και τις αρνητικότητες επί της προσθίας και της πλαγίας όψεως της χώρας η Ελλάς είναι επικαθημένη επί ενός βάθρου που υποστηρίζεται από μία τετιμημένη ιστορία, από μία αδιαμφισβήτητη πολεμική αρετή και από μία αξιοπαρατήρητη μαχητική ισχύ. Συνεπώς, ο κάθε κατά της Ελλάδος επιβουλεύς την υπολογίζει σαν έναν άξιον σπουδής εχθρόν. Και ποιος μπορεί να είναι ο επιβουλεύς; Μα ... ο κάθε μη Έλλην! Και πώς θα μπορούσε να συνταχθεί η επετηρίδα των επιβουλέων; Μία πρόχειρη αξιολόγηση στην κλίμακα επικινδυνότητας θα κατονόμαζε όλες «ανεξαιρέτως» τις όμορες χώρες· με την Τουρκία επί κεφαλής. Αλλά και οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ενώσεως δεν θα υστερούσαν σε σκέψεις του τύπου «η Ελλάδα να καταστεί μία υβριδική οντότητα είτε θεωρουμένη σαν οικονομικό σπάραγμα προς ανάλωσιν είτε σαν κοινόχρηστον έδαφος είτε σαν μίγμα ετερογενών φυλών, θρησκειών, ιδεολογιών, σχεδιασμών καθώς και αριστεροστροφών εγκεφάλων οραματιζομένων ένα κόσμο που σηματοδοτεί το μέλλον μιας πολυειδούς ανθρωπότητας. Και τέτοιες σκέψεις ή συγγενικές μ' αυτές γίνονται από τις κοινοτικές χώρες/εταίρες με την ανάλογο για την κάθε μία από αυτές απόκλιση ως προς το ενδιαφέρον εκμεταλλευσιμότητας.

Επί κεφαλής των εταίρων μας η ύαινα Γερμανία, η οποία υπολογίζει την Ελλάδα σαν είδος προς προστασίαν από άλλες ύαινες προς ιδίαν αυτής χρήσιν. Δηλαδή προτεκτοράτον με την πάγκαλη έννοιαν. Έπονται οι νατοϊκοί «σύμμαχοι», οι οποίοι ενδιαφέρονται για το καλό μας ασκώντας απλή ρητορική χωρίς την εγγύηση που θα εξέφραζε εμπράκτως τον «λόγο της νατοϊκής τους τιμής».

Αυτή η πολυλάλητη σταθερότητα, που συνοδεύεται και από μία ιδέα εξασφαλίζουσας αισιοδοξίας για ανάπτυξη, δίδουν προς τα έξω εικόνα αλλοίων αναγνώσεων. Τούτ'έστιν εικόνα ανειλικρινούς, δολίου και εξαπατητικού «στερεοτύπου», το οποίον επισύρει ποινή «απορρυθμίσεως». Όπως δηλαδή έπραξεν η εθνική μας ποδοσφαιρική ομάδα εναντίον των λοιπών αλαζόνων και μάλιστα με Γερμανό προπονητή.

Το ανεμπίστευτον και επισφαλές στην παρούσα - της πατρίδος μας- περίπτωση είναι, ότι ελάχιστοι Έλληνες έχουν πεισθεί, ότι ζούμε ήδη ένα πόλεμον πολυχωρικό, πολυχρονικό, πολυδογματικό και με αναπόγραφο τον έλεγχο ή αλλοιώς την κυριαρχία πολλαπλού φάσματος εκ μέρους αλλοτρίων δυνάμεων επί της Ελληνικής επικρατείας. Ο συνδυασμός «αρνητικό» δημογραφικό, οι λαθραίως εισβαίνοντες αφροασιάτες, ο αριστερίστικος «προοδευτισμός», ο δυσκατανόητος αντιρατσισμός, οι αινιγματικές πολιτικές τοποθετήσεις, η ασυγκράτητη ανεκτικότητα και η γενική

διανοητική τύφλωση, όλα αυτά δεν μας επιτρέπουν στο να ιδωθεί το μέλλον της Ελλάδος με ένα φακό ανεξίτητος αγ-
γελτικό και προκοπής υποσχητικό.

Ας σημειωθεί και το διδασκόμενο από την ιστορία λαών και πολιτισμών, ότι κοινωνίες ευρισκόμενες μέσα σε ένα ευρύτερο σύνολο με προσδοκώμενη ευοίωνο κοινή μοίρα και ούσες υπό την επίδραση διαφόρων γεγονότων, επιδιώξεων, σκοπιμοτήτων κλπ απεδείχθη, ότι αυτές οι κοι-
νωνίες τελικά αποτελούσαν ξεχωριστό τμήμα και όχι συμ-
μέτοχο ουσίας ούτε συνεταιρο σεβαστό (όρα ΕΕ).

Τι καταλαβαίνουμε άραγε από τους ευαγγελιστές της Ευρωπαϊκής ολοκληρώσεως; Ποία είναι η ισοτιμία με-
ταξύ των εταίρων; Πώς μας βλέπουν τα κράτη του βορρά; Πώς εξηγείται η υποτακτικότητα των ελληνικών κυβερνή-
σεων προς τους Φράγκους, τους Γότθους, τους Ούνους; Πού βρίσκεται ο ευρωστρατός; Ποιός ασφαρίζει την Ευ-
ρώπη; Ποιός τελικά επωφελείται από όλο τούτο το θολό τοπίο; Μήπως ένα 4ο Reich; Μήπως είναι η φορά των παγ-
κοσμίων πραγμάτων τέτοια, ώστε μία ασαφής διακυβέρ-
νηση να εξυπηρετείται από ένα Σπαρτιατικό Καιάδα κατακρημνίζοντας ανάπηρες και καχεκτικές κρατικές ον-
τότητες και πολιτισμούς στο βάραθρο της λήθης προκει-
μένου να εξασφαλιστεί το ευ ζην των επιδεξιότερων; Να είναι δηλαδή εις εφαρμογήν ενός θεϊκού σχεδίου κάποιας ομάδας θνητών; Μήπως η υπό μετάλλαξιν Ελλάδα, αυτή υβριδική οντότητα -κατά τους ευρωσιτιζομένους πειραμα-
τιστές- έχει χαρακτηριστεί αποπεμπτέα ένεκα εγγενούς αδυναμίας της να ανταπεξέλθω στις απαιτήσεις αυτοχής σε έναν περιδινιζόμενον ανταγωνισμόν; Δηλαδή όπως οι «επί-
τροποι» βλέπουν μία Ελλάδα συμβάλλουσα κατά έναν ευ-
ρωπαϊκής συμβατότητας τρόπο στην συλλογική προσπά-
θεια, ώστε -επί τέλους- να χαραχθεί μία εκσυγχρονισμένη πορεία με αποδόσεις ουσίας και όχι ευχολογημένοι οραμα-
τισμοί;

Ο νόμος της φύσεως -σε κάθε ευκαιρία- μας επι-
βεβαιώνει, ότι οι θνήσκοντες οργανισμοί έλκουν τους γύρες, τους κόνδρες και τα «ένσοφα» δίποδα αρπακτικά. Είναι ο νόμος μιας ζούγκλας, που έχει απόλυτο εφαρμογή και στην γεωπολιτική. Η κοινή λογική μας καλεί να σκε-
φθούμε, ότι όταν αδυνατούμε να κατανοήσουμε τις διεθνείς τάσεις, τις προθέσεις, τις ομολογούμενες (Τουρκίας) και τις ανομολόγητες (Βουλγαρία, Σκόπια, Αλβανία) επιδιώ-
ξεις, όταν στερούμεθα της ικανότητας να αντιληφθούμε την ελκτικότητα και το αμφισβητήσιμον του γεωγραφικού μας χώρου, με το ποθητόν εύκρατον κλίμα, με τις πλουτο-
παραγωγικές πηγές που όπως φαίνεται τις έχουμε ανεξάντ-
λητες, όταν δεν εκτιμούμε την αναγκαιότητα των εφαρ-
μοσμένων επιστημών που θεωρούνται συντελεστές προ-
στιθεμένης αξίας, όταν αδιαφορούμε ενώπιον της σημαν-
τικότητας του δημογραφικού με εγγυητές συνεχείας του ελληνικού έθνους τους επιγενομένους Έλληνες και όχι τις αλλοτριότητες, αυτές δηλαδή τις παρδαλές ύαινες, που κα-
τασπαράσσουν τις ελληνικές σάρκες χωρίς έλεος, όταν κα-
τανοήσουν απαξάπαντες οι Έλληνες, ότι οι ένοπλες δυ-
νάμεις δεν είναι απαραίτητο να πολεμήσουν αρκεί να φθά-
σουν σε ένα επίπεδο εγγυητικό αποτροπής πολέμου με δυ-

νατότητα αποδείξεως υπάρξεως αδιαμφισβητήτου ισχύος, όταν οι πολιτικοί μας ταγοί σκεφθούν ελληνικά και όχι σαν ανώνυμα μέλη χορωδίας διευθυνομένης από αλλοδαπούς μαέστρους, όταν τα θεϊκά δώρα προς την Ελλάδα (φύση, γεωγραφία, κλίμα, πηγές κττ) εμείς οφείλουμε να τα δια-
φυλάξουμε για να αποφευχθεί η έλευση άλλου αφεντικού ... τότε λοιπόν θα μπορούμε άνευ επιφυλάξεως να ιχυρι-
σθούμε, ότι έχουμε τα προσόντα να καταχωρηθούμε στην χορεία των κυρίαρχων κρατών.

Απαξάπαντες οι Έλληνες οφείλουν να ενδιατρί-
ψουν στην βεβαιότητα, ότι ο εχθρός (πας μη Έλλην) μας μελετά. Και αυτός ο εχθρός σχεδιάζει. Και τα σχέδιά του ουδεμίαν σχέσιν έχουν με το ευ πορεύεσθαι της Ελλάδος. Σχεδιάζουν την αρπαγή της χώρας μας με όσα σύγχρονα μέσα η επιστήμη και η τεχνολογία παρέχουν· και φυσικά με τις κατευθυντήριες οδηγίες των προγραμματιστών του μέλλοντος (οικονομικές και πολιτικές elite). Και για να το επιτύχουν αυτό σχεδιάζουν την απορρύθμιση της λειτουργίας της Ελλάδος ως οργανικής μονάδος. Μιας δηλαδή μο-
νάδος, που πρέπει να αποκοπεί από τον ομφάλιο λώρο, που την συνδέει με την ευκλεία ιστορία της και τον πολιτισμόν της. Σχεδιάζουν με την εκδούλευση ορισμένων επιχωρίων αντιληπτών (δωσιλόγων) την απορρύθμιση της παιδείας, της πληθυσμιακής ομοειδείας, του συστήματος της αμυν-
τικής θωρακίσεως, του κοινωνικού ιστού, της δομής των ελληνικών αξιών κλπ. Προς τούτο επικαλούνται τις ανα-
γκαιότητες των καιρών, τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις κα-
τακλυσμικές οικονομικές δεσμεύσεις, τους κοινωνικούς αναθεωρητισμούς και άλλα ανθρωπολογίας σημαντικά φληναφήματα.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος για την Ελλάδα είναι αυτός της απορρυθμίσεως της ικανότητας των Ελλήνων να σκέπτονται εις βάθος και όχι τις προσφορές ημέρας. Να συλλογίζονται. Να εκτιμούν καταστάσεις. Να διαβλέπουν την ροή των πραγμάτων. Να διαισθάνονται, ότι με την αδιαφορία για την συλλογική πορεία, την ανεκτικότητα σε όλα τα νεωτερικά επιβαλλόμενα, την αμεθεξία στα κοινά και άλλα παρεμφερή σημαίνει, ότι οδηγούνται κατ' ευθείαν σε ένα έδαφος γεμάτο πνευματικές παγίδες, από τις οποίες πολύ δύσκολα κανείς δραπετεύει.

Και κλείνοντας την δική μας διαπίστωση, υπενθυ-
μίζουμε την ποδοσφαιρικού τύπου προσέγγιση, ότι των αξιολόγων ομάδων δεν έσβησε το άστρο στο κύπελλο του 2004. Οι εθνικές ομάδες ανεγνωρισμένης αξίας βρίσκονται συνεχώς στο προσκήνιον. Τυγχάνουν της γενικής εκτιμή-
σεως και αποδοχής. Οι ομάδες διάττοντες αστέρες χάνον-
ται στο στερέωμα σαν την αστρόσκονη των παραμυθιών.

Και το ερώτημα έρχεται βασανιστικό. Και πώς θα κατορθωθεί να γίνουμε κι εμείς υπολογίσιμη οντότητα;

Απάντηση με βάση την κοινή λογική:

Όταν υπάρχει εθνική βούληση. Δηλαδή, όταν ο κάθε ένας Έλλην αναδείξει για αντιπρόσωπό του στην εθνική αντιπροσωπεία, όχι εκείνον που του υπόσχεται ατο-
μικά οφέληματα αλλά εκείνον που πιστεύει ολόψυχα στην ιδέα του έθνους. Του Έθνους του Ελληνικού!

Στον δρόμο προς τη Χάγη

Του κ. Γιώργου Χατζηθεοφάνους*

Μετά τις τελευταίες εξελίξεις που δρομολόγησε η Συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης μήκε (ξανά) στην κουβέντα η Χάγη. Αρχίζουν να πληθαίνουν οι φωνές για την παραπομπή των ελληνοτουρκικών διαφορών στην κρίση των δικαστών του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης στο πλαίσιο μιας ειρηνικής διευθέτησης απομακρύνοντας οριστικά το ενδεχόμενο μιας πολεμικής σύγκρουσης, μικρής ή μεγάλης έκτασης, μεταξύ των δύο χωρών.

Αναγκαία προϋπόθεση η προαπαιτούμενη συμφωνία (συνυποσχετικό) μεταξύ των δύο χωρών σχετικά με τα ζητήματα που θα θέσουν στην κρίση του δικαστηρίου αναγνωρίζοντας έτσι τη δικαιοδοσία του. Να επισημάνουμε πως η Τουρκία α) δεν έχει αναγνωρίσει την υποχρεωτική δικαιοδοσία του εν λόγω οργάνου του ΟΗΕ και β) καταψήφισε τη Σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας το 1982. Αντίθετα η Ελλάδα έχει επικυρώσει τη Σύμβαση του 1982 και έχει αναγνωρίσει την υποχρεωτική δικαιοδοσία του ΔΔΧ εξαιρώντας αρχικά (1994) διαφορές σχετικά με την αμυντική στρατιωτική δράση για λόγους εθνικής άμυνας (αφορά στην άμυνα των ελληνικών νησιών του Ανατολικού Αιγαίου) και στη συνέχεια (2015) επί πλέον τις οριοθετήσεις των θαλασσίων ζωνών. Να επισημάνουμε επίσης πως η προτεινόμενη από κάποιους μονομερή προσφυγή της Ελλάδας στη Χάγη απαιτεί στη συνέχεια την αποδοχή της δικαιοδοσίας του ΔΔΧ από την Τουρκία. Κατά συνέπεια χωρίς συναίνεση δεν μπορεί το ΔΔΧ να εξετάσει επί της ουσίας την υπόθεση όπως άλλωστε συνέβη το 1976.

Η Ελλάδα μέχρι τώρα αναγνωρίζει ως μόνη διαφορά με την Τουρκία την οριοθέτηση της Υφαλοκρηπίδας ενώ η τελευταία επιθυμεί μια συνολική λύση σε όλα τα ζητήματα, τα οποία όμως προέκυψαν ως διαφορές εξαιτίας των δικών της, παράλογων πολλές φορές, διεκδικήσεων. Μεταξύ αυτών νησιά που σήμερα κατοικούνται από Έλληνες πολίτες όπως οι Οινούσες, το Αγαθονήσι, οι Φούρνοι κι άλλα πολλά καθώς και η αποστρατικοποίηση των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου. Αντιλαμβάνεται ο καθένας πως είναι αδύνατο για την Ελλάδα να αναγνωρίσει τέτοιες διαφορές και να δεχθεί να μουν αυτά τα ζητήματα στο συνυποσχετικό.

Πέραν όμως των όσων δημόσια λέγονται είναι εξαιρετικά απίθανο να μπει σε ένα συνυποσχετικό μόνο το θέμα της υφαλοκρηπίδας όπως είναι εξαιρετικά απίθανο να μουν όλες οι διεκδικήσεις της Τουρκίας. Εάν οι δύο χώρες επιμείνουν στις θέσεις τους σημαίνει πως δεν θέλουν να πάνε στη Χάγη κι ότι η αναφορά σε αυτή είναι απλά ένας διπλωματικός ελιγμός που εξυπηρετεί συγκεκριμένες σκοπιμότητες.

Εάν όμως θέλουν να πάνε πραγματικά στη Χάγη τότε μέσα από τη διαπραγμάτευση που θα προηγηθεί για την σύνταξη του συνυποσχετικού σίγουρα θα μπει και η ΑΟΖ ενώ θεωρώ αναπόφευκτο να μπει και η χωρική θάλασσα (αιγιαλίτιδα ζώνη), ένα ζήτημα εξαιρετικά σοβαρό

για την Ελλάδα με δεδομένο πως απειλείται, από το 1995 με πόλεμο (Casus Belli), από την Τουρκία εάν προβεί στην επέκτασή της πάνω από τα 6νμ. (Να σημειωθεί πως από το 1974 η απειλή αφορούσε μόνο στην επέκταση στα 12νμ κι όχι πάνω από τα 6νμ όπως διαμορφώθηκε το 1995). Από το εύρος των χωρικών υδάτων εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα και το ζήτημα της οριοθέτησης της υφαλοκρηπίδας και της ΑΟΖ αλλά και ο εναέριος χώρος στη βάση της αρχής «τα υπερκείμενα τοις υποκειμένοις».

Η εξέταση της Χωρικής Θάλασσας θα ρυμουλκώσει εκ των πραγμάτων και το ζήτημα των αμφισβητούμενων, λόγω τουρκικών διεκδικήσεων, νησιών-βραχονησίδων που δεν μπορούν να εξαιρεθούν από τη διαδικασία αυτή ήτοι της οριοθέτησης των χωρικών υδάτων. Όχι όλων κι αυτό ίσως αποτελέσει το αντικείμενο πάνω στο οποίο θα κληθούν να δώσουν εξετάσεις οι διαπραγματευτές και από τις δύο πλευρές όπως φυσικά και στο ζήτημα της αποστρατικοποίησης των νήσων.

Το ερώτημα που μας απασχολεί όλους αφορά την τύχη της Χώρας στο Διεθνές Δικαστήριο, εάν τελικά οδηγηθούμε σ αυτό, και είναι εξαιρετικά δύσκολο να απαντηθεί. Το καθιστά ακόμη δυσκολότερο το γεγονός πως οι αποφάσεις του Δικαστηρίου πολλές φορές εμπεριέχουν πολιτικές σκοπιμότητες. Εκτός από τις δύο χώρες που συνθέτουν τη μικρή εικόνα, υπάρχει η αντίστοιχη μεγάλη που περιλαμβάνει σημαντικούς διεθνείς πόλους ισχύος που νοιάζονται για τα δικά τους συμφέροντα, τα οποία άμεσα ή έμμεσα θα επηρεάσει η απόφαση του δικαστηρίου με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Σύμφωνα με το άρθρο 121 της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας, η χωρική θάλασσα, η συνορεύουσα ζώνη, η αποκλειστική οικονομική ζώνη και η υφαλοκρηπίδα μιας νήσου καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις που εφαρμόζονται στις άλλες ηπειρωτικές περιοχές. Συνεπώς τα νησιά έχουν Χωρική θάλασσα, Υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Οι βραχονησίδες όταν δεν μπορούν να συντηρήσουν ανθρώπινη διαβίωση ή δική τους οικονομική ζωή έχουν μεν χωρική θάλασσα όχι όμως Υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ.

Στο άρθρο 15 της Συμφωνίας καθορίζεται ως τρόπος οριοθέτησης των Χωρικών Υδάτων μεταξύ κρατών με έναντι ή προσκείμενες ακτές η αρχή της μέσης γραμμής. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται όπου, λόγω ιστορικού τίτλου ή άλλων ειδικών περιστάσεων, παρίσταται ανάγκη να οριοθετηθούν οι χωρικές θάλασσες των δύο κρατών κατά διαφορετικό τρόπο. Απέναντι ή προσκείμενες ακτές, στο ζήτημα της οριοθέτησης των χωρικών υδάτων, υπάρχουν όμως μόνο όπου η απόσταση μεταξύ τους είναι μικρότερη των 24 νμ. (12 συν 12). Σε όλες τις άλλες ακτές, συμπεριλαμβανομένων νήσων και βραχονησίδων, δεν τίθεται ζήτημα «ειδικών περιστάσεων» σύμφωνα πάντα με το άρθρο αυτό της Σύμβασης.

Αν εξαιρέσουμε λοιπόν όλα τα νησιά-βραχονησί-

δες που απέχουν απόσταση μεγαλύτερη των 24 νμ από τις τουρκικές ακτές, όπου σύμφωνα πάντα με τη Σύμβαση η Ελλάδα έχει δικαίωμα επέκτασης των χωρικών της υδάτων μέχρι τα 12νμ, μένει να εξετάσουμε την οριοθέτηση των χωρικών υδάτων των υπολοίπων όπου δεν βλέπω την ύπαρξη «ειδικών περιστάσεων» απομάκρυνσης των δικαστών από την αρχή της μέσης γραμμής. Η Τουρκία βέβαια θέτει ζήτημα ειδικών περιστάσεων για όλα τα νησιά του Αιγαίου επειδή αποτελεί ημίκλειστη θάλασσα και στο πλαίσιο αυτό υποστηρίζει, όπως έχει ήδη αναφερθεί, ότι δεν πρέπει η Ελλάδα να επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα πέραν των 6 νμ. Το επιχείρημα αυτό έχει πολιτική βάση και δεν μπορεί να υποστηριχθεί με βάση τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας. Προφανώς η Τουρκία μέσω της απαίτησης για συνολική διευθέτηση επιδιώκει πολιτική λύση.

Σε ότι αφορά στην οριοθέτηση της ΑΟΖ και της Υφαλοκρηπίδας θεωρώ πιο αδύναμη τη θέση μας, σε σχέση πάντα με την επέκταση των χωρικών μας υδάτων στα 12νμ, διότι σύμφωνα με τα άρθρα 74 και 83 αντίστοιχα η οριοθέτηση σε κράτη με έναντι ή προσκείμενες ακτές γίνεται κατόπιν Συμφωνίας στο πλαίσιο δίκαιης λύσης. Πουθενά δεν γίνεται αναφορά σε μέση γραμμή αν και μια δίκαιη λύση ξεκινά πάντα από αυτή την αρχή. Η Τουρκία ισχυρίζεται πως η αναγνώριση ΑΟΖ και Υφαλοκρηπίδας στα νησιά του Αιγαίου συνιστά «κατάχρηση δικαιώματος» που παραβιάζει το άρθρο 300 της Σύμβασης και οδηγεί σε άδικο γι' αυτήν αποτέλεσμα (άρα όχι σε δίκαιη λύση). Στη βάση αυτή θεωρεί πως στο πλαίσιο μιας δίκαιης λύσης η οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας στο Αιγαίο πρέπει να γίνει με βάση τη μέση γραμμή μεταξύ των ηπειρωτικών ακτών των δύο χωρών δηλαδή δεν αναγνωρίζει υφαλοκρηπίδα στα νησιά ακόμη και αυτό της Εύβοιας. Είναι πολύ πιθανόν το δικαστήριο να μην αναγνωρίσει, στο πλαίσιο τήρησης ίσων αποστάσεων μεταξύ των δύο πλευρών, πλήρη επήρεια στα νησιά του Αιγαίου.

Ειδικά για το Σύμπλεγμα των νήσων της Μεγίστης (Καστελόριζο), υποστηρίζει πως δεν ανήκει στο Αιγαίο (θέση και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ) κι άρα, με βάση το μήκος των ακτών τους (μόνο των νησιών αυτών κι όχι συνολικά των νήσων του Αιγαίου) σε σχέση με τα απέναντι τουρκικά παράλια και στο πλαίσιο μια δίκαιης λύσης, δεν πρέπει να αναγνωριστεί υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ στα νησιά αυτά.

Εάν το ΔΔΧ αναγνωρίσει το δικαίωμα επέκτασης των χωρικών μας υδάτων στο Αιγαίο στα 12 νμ τότε ελάχιστη σημασία έχει η υφαλοκρηπίδα και η ΑΟΖ στο χώρο αυτό (το 71,5% θα ανήκει στην Ελλάδα, το 8,5% στην Τουρκία και το 19,7 % θα είναι διεθνή ύδατα). Αυτό δεν ισχύει για την Κρήτη στην οποία όμως είναι εξαιρετικά απίθανο να μην αποδοθεί πλήρης επήρεια ειδικά στις νότιες ακτές της. Αντιλαμβάνεται ο καθένας λοιπόν γιατί η Τουρκία αμφισβητεί την ελληνικότητα νησιών και βραχονησίδων στο Αιγαίο.

Για το Σύμπλεγμα των νήσων της Μεγίστης πολύ πιθανόν να μην αναγνωριστεί πλήρης επήρεια. Στην περίπτωση αυτή η Ελλάδα και η Κύπρος δεν θα μπορούν να οριοθετηθούν από κοινού ΑΟΖ διότι θα παρεμβάλλεται η αντίστοιχη της Τουρκίας. Μια πολύ κακή εξέλιξη με πολλές προεκτάσεις.

Στο δια ταύτα ο δρόμος προς τη Χάγη θα είναι μια εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση που απαιτεί άριστη προετοιμασία και εξασφάλιση συμμαχιών με ισχυρούς παίκτες του διεθνούς συστήματος για την υποστήριξη των θέσεών μας. Κι αν υποθέσουμε πως η Ελλάδα βγει κερδισμένη στη Χάγη κανείς δεν μπορεί να μας υποσχεθεί ότι η Τουρκία θα εφαρμόσει την απόφαση του Δικαστηρίου. Δεν υπάρχουν τα όργανα εκείνα που θα επιβάλλουν την εφαρμογή της και η μόνη επιλογή της Ελλάδας θα είναι η προσφυγή στο Συμβούλιο Ασφάλειας του ΟΗΕ, τα ψηφίσματα, βέβαια, του οποίου για την Κύπρο ουδέποτε εφάρμοσε η Τουρκία. Καμιά απόφαση δικαστηρίου δεν πρόκειται να σταματήσει τον μαξιμαλισμό της Τουρκίας και τη διεκδίκηση, στο πλαίσιο του νεω-Οθωμανισμού, του χαρατσιού από τον πλούτο της ΝΑ Μεσογείου. Αντίθετα εάν η απόφαση είναι δυσμενής για τη Χώρα μας τότε θα χαθούν για πάντα σημερινά κυριαρχικά μας δικαιώματα. Να γιατί η προσφυγή στη Χάγη δεν πρόκειται να λύσει τα προβλήματα, όπως κάποιοι πιστεύουν, απέναντι σε έναν κακό και δύστροπο γείτονα που αποτελεί μοναδική περίπτωση διεθνών σχέσεων. Αυτό δεν σημαίνει πως είναι λάθος η εκάστοτε Ελληνική Κυβέρνηση να επικαλείται την ανάγκη προσφυγής στο ΔΔΧ για προφανείς λόγους.

Φτάσαμε ως εδώ εξαιτίας της ανοχής, που επιδείξαμε, εδώ και δεκαετίες, στις παράλογες διεκδικήσεις της Τουρκίας, στο όνομα της ειρήνης. Η επιλογή του κατευνασμού, αντί μιας αποτελεσματικής εθνικής στρατηγικής, όχι μόνο δεν απέδωσε αλλά οδήγησε την Τουρκία στην σταδιακή αναβάθμιση των διεκδικήσεών της για να φθάσει τελικά στο σημείο να αμφισβητεί την ελληνικότητα του μισού Αιγαίου και να υπογράφει συμφωνία με τη Λιβύη εξαφανίζοντας από το χάρτη τα Δωδεκάνησα και την Κρήτη. Κομβικό σημείο η «αποδοχή» του casus belli στην επέκταση των χωρικών μας υδάτων πέραν των 6νμ. Νομίζουμε λανθασμένα πως έτσι θα αποφύγουμε τον πόλεμο. Μονόδρομος για την αντιμετώπιση της μαξιμαλιστικής Τουρκίας η αναβάθμιση της αποτροπής με την εξασφάλιση της απαιτούμενης εθνικής ισχύος (δεν αφορά μόνο τις Ένοπλες Δυνάμεις και τους εξοπλισμούς), για την υποστήριξη των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων χωρίς την προσφυγή σε πόλεμο. Κι αυτό προϋποθέτει μια ισχυρή οικονομία και εκπόνηση μιας αποτελεσματικής εθνικής στρατηγικής μέσα από ένα νέο κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο!!!

* Ο Γιώργος Χατζηθεοφάνους είναι υποστράτηγος ε.α., οικονομολόγος και συγγραφέας του βιβλίου «Εθνική Στρατηγική-Πρόταση για ένα νέο θεσμικό πλαίσιο», η β' έκδοση του οποίου έχει ήδη κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Ι. Σιδέρης.

Με μια ματιά η Ελλάδα και ο Κόσμος

Γεγονότα και εξελίξεις στο διάστημα από 11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2020 έως 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2020

Του Αντιστρατήγου ε.α. Χ. Μουστάκη
Επιτίμου Διοικητού 1ης Στρατιάς

1. ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Κύπρος

(1) Συνομιλίες

Η προκλητικότητα της Τουρκίας και η άρνησή της να συμμετάσχει σε τυχόν συνομιλίες απέτρεψε κάθε κινητικότητα.

Στις 8 Φεβρουαρίου ο Τουρκοκύπριος πρόεδρος του «Ψευδοκράτους» κ. Ακιντζί, σε συνέντευξή του στην βρετανική εφημερίδα «Γκάρντιαν», επέκρινε την τουρκική εισβολή στη Συρία και χαρακτήρισε ως «τρομακτική» την τυχόν προσάρτηση από την Τουρκία της Β. Κύπρου, προκαλώντας το μένος της τουρκικής ηγεσίας.

Στις 5 Φεβρουαρίου ο αντιπρόεδρος της Τουρκίας κ. Φουάτ επισκέφθηκε τα Βαρώσια, όπου δήλωσε ότι η κλειστή Αμμόχωστος είναι έδαφος της Β. Κύπρου, προαναγγέλλοντας ουσιαστικά το άνοιγμά της, κατά παράβαση της αποφάσεως του ΟΗΕ.

Η Τουρκία δεν πρόκειται να δεχθεί καμία συζήτηση πριν από

τις προεδρικές εκλογές στο ψευδοκράτος τον Απρίλιο, στις οποίες αναμένει να ηττηθεί ο κ. Ακιντζί, που προκρίνει τη λύση της διζωνικής δικοινοτικής ομοσπονδίας και να εκλεγεί ο κ. Τατάρ, που συμφωνεί μαζί της στη λύση των δύο κρατών.

(2) Ενεργειακό

Η Τουρκία, παρά τις συστάσεις των ΗΠΑ, της Ρωσίας και της ΕΕ, συνεχίζει τις γεωτρήσεις, που άρχισε το Νοέμβριο 2019 στο οικοπέδο 8 και δεν τις διέκοψε ακόμη και όταν το γαλλικό αεροπλανοφόρο «Σαρλ Ντε Γκωλ» εισήλθε σε αυτό.

Η Τουρκία δεν πρόκειται να σταματήσει τις γεωτρήσεις, όσο η Γαλλία και η Ιταλία δεν αντιδρούν δυναμικά. Η παρουσία του γαλλικού Πολεμικού Ναυτικού στην περιοχή θα αποτρέψει την Τουρκία από την ανάληψη δυναμικών ενεργειών, αλλά δεν θα την αναγκάσει να σταματήσει τις παράνομες γεωτρήσεις, τις οποίες θα συνεχίσει με στόχο να αναγκάσει την Κύπρο να ακυρώσει το ενεργειακό της πρό-

γραμμα.

β. Ελληνοτουρκικές Σχέσεις

(1) Μνημόνιο Τουρκίας-Αιβύης

Ο κ. Ερντογάν στο διαρρέυσαν διάστημα :

- Συνέχισε να απειλεί την Ελλάδα ότι, μετά τη δημοσίευση των συντεταγμένων του Μνημονίου από τον ΟΗΕ, που ζήτησε και εγγράφως την επίσπευσή της, θα ξεκινήσει έρευνες στην επίμαχη περιοχή και ενίσχυσε τον κ. Σαζάρ με πολεμικό υλικό και Σύρους μαχητές.

- Δοκίμασε τα ανακλαστικά της Ελλάδος με την αβλαβή διέλευση του ερευνητικού σκάφους Ορούτς Ρέις στις 13 Ιανουαρίου μέσα από την ελληνική ΑΟΖ.

Η Ελλάδα την ίδια περίοδο κινήθηκε διπλωματικά, επιτυγχάνοντας τη διεθνή απομόνωση της Τουρκίας και έλαβε μέτρα για την αποτροπή ή και δυναμική αντιμετώπιση τυχόν παράνομης δραστηριότητας, με τη συνεχή αεροναυτική παρουσία από το Ιόνιο μέχρι την

περιοχή Καστελορίζου. Παράλληλα έκανε άνοιγμα προς τον Στρατάρχη κ. Χαφτάρ και τον πρόεδρο της Λιβυκής Βουλής, οι οποίοι επισκέφθηκαν την Αθήνα και κατήγγειλαν το μνημόνιο ως παράνομο.

Τεστ για τα ανακλαστικά της Τουρκίας θα αποτελέσει η διενέργεια, από αρχές Μαρτίου έως και τα μέσα Απριλίου, ερευνών στην επίμαχη περιοχή από γαλλικό ωκεανογραφικό, με άδεια της Ελλάδος. Σε περίπτωση δε αντιδράσεως θα φανούν και οι προθέσεις της Γαλλίας.

Το εγχείρημα της Λιβύης δεν φαίνεται να επιτυγχάνει για τον κ. Ερντογάν, καθώς υπάρχει καθολική αντίδραση στα σχέδιά του για αναβίωση της οθωμανικής αυτοκρατορίας, εκτός και αν ο κ. Πούτιν θελήσει να του προσφέρει κάτι στη Λιβύη, ως αντάλλαγμα για την ταπείνωση που του επέβαλε στη Συρία.

Το πιο πιθανό στην περίπτωση αυτή, είναι να πιέσει τον κ. Χαφτάρ, σε τυχόν συμφωνία για τερματισμό του εμφυλίου και σχηματισμό Εθνικής Κυβερνήσεως, να μην καταργήσει το Μνημόνιο με την Τουρκία. Με αυτό ο κ. Πούτιν θα επιτύχει και την δημιουργία προβλήματος στο ΝΑΤΟ, αφού θα έχει να αντιμετωπίσει τη διαμάχη Ελλάδος και Τουρκίας (Περισσότερα για την Λιβύη στην παρ. 8).

γ. Μεταναστευτικό

Στις 28 Φεβρουαρίου ο κ. Ερντογάν, ευρισκόμενος προ της αποτυχίας στη Συρία, προσπάθησε να εκβιάσει την ΕΕ και τις ΗΠΑ, για να ενισχύσουν τον τουρκικό στρατό και να του προσφέρουν οικονομική βοήθεια, ανοίγοντας τα σύνορα προς την Ευρώπη και προωθώντας οργανωμένα 20-25 χιλιάδες μετανάστες στην περιοχή Καστανέων, όπου κατευθυνόμενοι από την τουρκική στρατοχωροφυλακή, επι-

χειρούν, νυχθημερόν, να εισβάλουν στην Ελλάδα, παρά την αντίδραση του ελληνικού στρατού και της αστυνομίας.

Ταυτόχρονα τόσο ο ίδιος, όσο και ο υπουργός του, με ψευδείς ειδήσεις για δήθεν νεκρούς από πυροβολισμούς Ελλήνων και κακομεταχείριση των μεταναστών από τους Έλληνες αστυνομικούς, προσπαθούν να διαβάλουν την Ελλάδα στη διεθνή κοινή γνώμη, ως παραβιάζοντας τους διεθνείς κανόνες περί παροχής ασύλου.

Η ελληνική κυβέρνηση, παράλληλα με το αποτελεσματικό σφράγισμα των συνόρων ανακοίνωσε την αναστολή παροχής ασύλου για ένα μήνα και την επιστροφή στις χώρες τους όσων εισέρχονται παράνομα στη χώρα από την 1η Μαρτίου και μετά. Ο ίδιος δε ο πρωθυπουργός ενημέρωσε τους ηγέτες της ΕΕ και των ΗΠΑ, οι οποίοι στήριξαν την Ελλάδα, δηλώνοντας ότι έχει το δικαίωμα να κλείνει τα σύνορά της όταν αντιμετωπίζει οργανωμένη εισβολή. Μάλιστα η πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Λάϊεν και οι επικεφαλής των θεσμών της ΕΕ, ανταποκρινόμενοι σε πρόσκλησή του, επισκέφθηκαν τον Έβρο στις 3 Μαρτίου, όπου εξέφρασαν τη στήριξή τους και τις ευχαριστίες τους στην Ελλάδα, γιατί προστατεύει τα ευρωπαϊκά σύνορα και ανακοίνωσαν την παροχή βοήθειας 700 εκατ. ευρώ.

Την στήριξή τους στην Ελλάδα εξέφρασαν το Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών και το Συμβούλιο Εξωτερικών της ΕΕ που συνήλθαν, κατόπιν αιτήσεως της Ελλάδος στις 4 και 7 Μαρτίου αντίστοιχα.

Στις 7 Μαρτίου και ενώ όλοι περίμεναν αύξηση των ροών προς τα νησιά η τουρκική ακτοφυλακή ανακοίνωσε ότι, κατόπιν εντολής του κ. Ερντογάν, απαγορεύονται οι διελεύσεις μεταναστών, μέσω Αιγαίου, στα ελληνικά νησιά γιατί κινδυνεύει η ζωή τους.

Η κίνηση αυτή του κ. Ερντογάν αποσκοπούσε στην επίδειξη χειρονομία καλής θελήσεως εν όψει της μετάβασής του στις Βρυξέλες, στην συγκράτηση των μεταναστών στον Έβρο προκειμένου να συνεχιστεί η πίεση και στην δυσφήμιση της Ελλάδος, αφήνοντας να εννοηθεί ότι πνίγει τους μετανάστες.

Η κ. Μέρκελ, κατά τη συνάντηση που είχε με τον κ. Μητσοτάκη στο Βερολίνο στις 9 Μαρτίου, παρέσχε πλήρη στήριξη στην Ελλάδα, χαρακτήρισε ως απαράδεκτη την προσπάθεια της Άγκυρας να λύσει τα προβλήματά της σε βάρος των προσφύγων και συμφώνησε με τον κ. Μητσοτάκη, αυτή να υποβάλει νέο σχέδιο για το προσφυγικό στη Σύνοδο Κορυφής στις 26-27 Μαρτίου και εκείνος να μη θέσει βέτο στη δήλωση που επιζητεί η Άγκυρα από το ΝΑΤΟ για τη Συρία, υπό την προϋπόθεση ότι θα μεταβάλει στάση στον Έβρο.

Ο κ. Μητσοτάκης, κατά την ομιλία του στο φόρουμ ανέφερε ότι ο κ. Ερντογάν, αν θέλει αναθεώρηση της συμφωνίας, πρέπει να αποσύρει τους απελπισμένους μετανάστες από τον Έβρο, να πάψει να διασπείρει fake news και προπαγάνδα και να δεχθεί τη βελτίωση της συμφωνίας με πρόβλεψη κοινών περιπολιών με την Frontex και στα τουρκικά σύνορα και ακτές και την επιστροφή μεταναστών όχι μόνο από τα νησιά αλλά και από την ενδοχώρα.

Ο κ. Ερντογάν, στη συνάντηση που είχε στις Βρυξέλλες στις 9 Μαρτίου με τον ΓΓ/ΝΑΤΟ κ. Στόλντεμπεργκ, ζήτησε απτή υποστήριξη από την Συμμαχία και ιδιαίτερα της αεράμυνας της Τουρκίας. Επίσης επέκρινε την Ελλάδα, γιατί κατέστησε τη χώρα του υπεύθυνη για την πρόσφατη προσφυγική κρίση.

Σε αδιέξοδο κατέληξαν οι συνομιλίες, που είχε ο κ. Ερντογάν

στις Βρυξέλλες στις 9 Μαρτίου με τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, κ. Σαρλ Μισέλ και την πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κ. Φον ντερ Λάιεν για το προσφυγικό. Στη συνέντευξη τύπου που ακολούθησε, χωρίς την παρουσία του κ. Ερντογάν αν και προεβλέπετο, ο κ. Μισέλ ανέφερε ότι ο Υπατος εκπρόσωπος της ΕΕ για την εξωτερική πολιτική κ. Μπορέλ και ο ΥΠΕΞ της Τουρκίας κ. Τσαβούσογλου θα αναλάβουν να συντονίσουν μια ανάλυση της συμφωνίας για το Προσφυγικό. Ερωτώμενος δε αν η Τουρκία θα σταματήσει τις ροές προσφύγων απάντησε ότι η ευρωπαϊκή πλευρά επέμενε πως πρέπει να το κάνει. Νωρίτερα η κ. Λάιεν, σε συνέντευξη τύπου για τις 100 ημέρες της προεδρίας της στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είχε δηλώσει ότι η μακροπρόθεσμη σχέση ΕΕ και Άγκυρας δεν μπορεί να προχωρήσει, αν δεν ληφθούν μέτρα για την αντιμετώπιση της οξείας κρίσης στα Ε/Τ σύνορα.

Από τις δηλώσεις της κ. Λάιεν και του κ. Μισέλ και τη μη συμμετοχή του κ. Ερντογάν στη συνέντευξη τύπου προκύπτει ότι δεν πήρε απολύτως τίποτα και ότι η στάση της ΕΕ θα εξαρτηθεί από τις επόμενες κινήσεις του. Το γόητρό του υπέστη πλήγμα και από την άρνηση της κ. Μέρκελ να συναντηθεί μαζί του, παραπέμποντάς τον στους θεσμούς της ΕΕ.

Ο κ. Ερντογάν, μιλώντας στους δημοσιογράφους στο α/φ κατά την επιστροφή, δήλωσε ότι η Τουρκία δεν θα κλείσει τα σύνορά της και κάλεσε την Ελλάδα να ανοίξει τα δικά της. Κατηγόρησε τον κ. Μητσοτάκη ότι δεν ξέρει το Διεθνές Δίκαιο και επανέλαβε τα ψέματα για 4-5 νεκρούς. Ανέφερε επίσης ότι «η Τουρκία πλήρωσε μεγάλο τίμημα για την εκεχειρία και την προστασία των αμάχων στην Ιντλίμπ, τώρα πρέπει να κάνει και η ΕΕ αυτό

που της αναλογεί». Τέλος ανακοίνωσε ότι την επομένη Τρίτη 17 Μαρτίου θα συναντηθεί στην Κωνσταντινούπολη με την κ. Μέρκελ, τον κ. Μακρόν και ενδεχομένως τον Βρετανό πρωθυπουργό κ. Τζόνσον.

Μέχρι τώρα ο κ. Ερντογάν εξακολουθεί να απειλεί, ενώ 6.000 μετανάστες παραμένουν σε καταυλισμό στην Αδριανούπολη με κάποιους να επιχειρούν να περάσουν τα σύνορα και τη στρατοχωροφυλακή να τους υποστηρίζει ρίπτοντας καπνογόνα και χημικά. Εκτιμάται ότι η κατάσταση αυτή θα συνεχιστεί μέχρι τις 26-27 Μαρτίου που θα πραγματοποιηθεί η Σύνοδος Κορυφής και θα παρθούν αποφάσεις για το μεταναστευτικό, κατόπιν εισηγήσεως της κ. Μέρκελ.

Το κλείσιμο των συνόρων αιφνιδίασε τον κ. Ερντογάν και τον οδήγησε σε ακρότητες. Άλλαξε επίσης το κλίμα για την Ελλάδα και ενεργοποίησε τους ευρωπαίους που διστάζαν από τι κίνδυνο τους προστάτευσε. Αυτό το καλό κλίμα πρέπει να το εκμεταλλευτεί η ελληνική κυβέρνηση και να ζητήσει από τους ευρωπαίους να μην υποκύψουν στους εκβιασμούς του και να του επιβάλουν, απειλώντας τον με κυρώσεις κατά της παραπαίουσας οικονομίας του, μια πιο αποτελεσματική συμφωνία, αλλά και αυτοί να αποδεχθούν την ισοκατανομή των προσφύγων σε όλες τις χώρες της ΕΕ. Ο κ. Ερντογάν, ευρισκόμενος σε δεινή θέση, λόγω της ήττας του στη Συρία, της υποτιμητικής συμπεριφοράς του κ. Πούτιν απέναντί του, που αντί να τον υποδεχθεί, ως είθισται, κατά την επίσκεψή του στο Κρεμλίνο, τον άφησε να περιμένει αρκετά λεπτά έξω από την πόρτα του γραφείου του, της απορρίψεως από την ΕΕ των απαιτήσεών του και της αποτυχημένης εργαλειοποίησής του μεταναστευτικού εξ αιτίας της αντιδράσεως της Ελλάδος, είναι πολύ πιθανόν να προβεί σε

κάποια ενέργεια προκειμένου να προκαλέσει την Ελλάδα, να αντιδράσει δυναμικά. Και επειδή σ' αυτή την περίπτωση θα είμαστε μόνοι, οφείλει η κυβέρνηση να προβεί άμεσα στις αναγκαίες ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης και της αυξήσεως της θητείας, προκειμένου να καταστούν οι Ένοπλες Δυνάμεις μας ετοιμοπόλεμες και αξιόμαχες και να ανυψωθεί το φρόνημα και το ηθικό των Ελλήνων.

Όλα τα ανωτέρω πρέπει να ολοκληρωθούν μέχρι τις προεδρικές εκλογές των ΗΠΑ, γιατί όπως εκτιμάται μέχρι τότε ο κ. Ερντογάν δεν θα τολμήσει να δημιουργήσει πρόβλημα στον προεκλογικό αγώνα του κ. Τραμπ, υπολογίζοντας ότι μετά την επανεκλογή του, που φαίνεται σχεδόν βεβαία, θα τον έχει μαζί του.

δ. Συμφωνία για κατασκευή Αγωγού East Med

Στις 21 Ιανουαρίου 2020 υπεγράφη στην Αθήνα από Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ η κατασκευή του αγωγού East Med, που θα συνδέει το Ισραήλ με την Κύπρο, την Ελλάδα και την Ιταλία για τη μεταφορά φυσικού αερίου στην Ευρώπη. Αυτή προβλέπει και ρήτρα συνεργασίας, μεταξύ των εμπλεκόμενων χωρών, για την ασφάλεια του αγωγού.

Η επιτάχυνση της υπογραφής της συμφωνίας και η πρόβλεψη ρήτρας ασφαλείας, εντάσσεται στο πλαίσιο των αντιδράσεων της Ελλάδος στην προσπάθεια της Τουρκίας να τον ακυρώσει δια του μνημονίου με τη Λιβύη.

Στις 4 Μαρτίου ο υπεύθυνος για θέματα ενέργειας στο State Department κ. Βολζ, ενημερώνοντας το Κογκρέσο, ανέφερε ότι η Τουρκία έχει οδηγηθεί στο περιθώριο της ενεργειακής εξίσωσης στην Αν. Μεσόγειο με δική της υπαιτιότητα.

τα, γιατί δεν ενεργεί με καλή πίστη και αντί να διευκολύνει την αξιοποίηση των πόρων, προσπαθεί να την σταματήσει.

Ενωρίτερα στις 21 Δεκεμβρίου 2019 ο κ. Τραμπ υπέγραψε νομοθέτημα που ψηφίστηκε από τη Γερουσία και το Κογκρέσο και αποτελεί μέρος του προϋπολογισμού των ΗΠΑ, το οποίο, μεταξύ άλλων, προβλέπει τη στήριξη του αγωγού East Med, την ενίσχυση της συνεργασίας με τις χώρες της Ανατολικής Μεσογείου, την άρση του εμπάργκο όπλων για την Κύπρο και την παροχή στρατιωτικής βοήθειας στην Ελλάδα.

Οι ΗΠΑ, λόγω της στάσεως της Τουρκίας, εφαρμόζουν μια νέα πολιτική στην περιοχή της Αν. Μεσογείου, με την οποία εμβαθύνεται η συνεργασία τους με Ελλάδα, Κύπρο και Ισραήλ, και μετατρέπεται η τριμερής συνεργασία στα πεδία ενέργειας και ασφαλείας σε 3+1 με τη συμμετοχή τους.

ε. Σχέσεις με ΗΠΑ

Οι σχέσεις της Ελλάδος με τις ΗΠΑ βρίσκονται στο καλύτερο δυνατό επίπεδο από ποτέ.

Οι ΗΠΑ δια του κ. Τραμπ και άλλων αξιωματούχων :

- Χαρακτήρισαν τη συμφωνία Τουρκίας-Λιβύης και τις γεωτρήσεις της Τουρκίας στην ΑΟΖ της Κύπρου «παράνομες» και «προκλητικές» ενέργειες.

- Υποστήριξαν ότι τα νησιά έχουν ΑΟΖ.

- Δήλωσαν ότι η Ελλάδα έχει δικαίωμα να προστατεύει τα σύνορά της.

- Δεσμεύτηκαν, δια του κ. Πομπέο, ότι «παραμένουν δεσμευμένες να στηρίζουν την ευημερία, την ασφάλεια και τη δημοκρατία της Ελλάδος».

- Στήριξαν την ενεργειακή πολιτική της Ελλάδος και την κατασκευή του αγωγού East Med.

- Εξετάζουν, σύμφωνα με έγκυρες πηγές, τη μεταφορά δυνατοτήτων και στρατιωτικών μέσων από την Τουρκία σε Ελλάδα και Κύπρο.

Η Ελλάδα από πλευράς της :

- Υπέγραψε την αμυντική συμφωνία με τις ΗΠΑ.

- Απέστειλε συστοιχία Patriot στη Σαουδική Αραβία, κατόπιν προτροπής των ΗΠΑ, για ελληνική παρουσία στον Περσικό.

Στις 8 Μαρτίου επισκέφθηκε τα ην Αλεξανδρούπολη ο αναπληρωτής βοηθός ΥΠΕΞ των ΗΠΑ κ. Πάλμερ, ο οποίος, μετά την ενημέρωσή του για τις δυνατότητες του λιμένος, επί παρουσία του Υπουργού κ. Καραμανλή και του Αμερικανού Πρέσβη στην Αθήνα κ. Πάιτ, δήλωσε ότι οι ΗΠΑ υποστηρίζουν τις αμερικανικές επενδύσεις για την ανάπτυξη των δυνατοτήτων του.

Οι ΗΠΑ έχουν επιλέξει το λιμάνι της Αλεξανδρουπόλεως για την ανεμπόδιστη προώθηση στρατευμάτων και υλικών στη Μαύρη Θάλασσα και την προστασία της εισόδου του υγροποιημένου σχιστολιθικού αερίου τους στη ΝΑ Ευρώπη.

στ. Σχέσεις με Γαλλία

Η Γαλλία εξεδήλωσε την υποστήριξή της στην Ελλάδα με δηλώσεις συμπαραστάσεως σε όλες τις διενέξεις της με την Τουρκία (Μνημόνιο με Λιβύη, γεωτρήσεις στην ΑΟΖ της Κύπρου, Μεταναστευτικό κλπ) και την αποστολή στην θαλάσσια επικράτεια της Ελλάδος και της Κύπρου ναυτικής δυνάμεως με επικεφαλής το αεροπλανοφόρο «Σαρλ Ντε Γκωλ», η οποία με την παρουσία της και την συμμετοχή της σε αεροναυτικές ασκήσεις με τις ελληνικές ένοπλες δυνάμεις, έδωσε το ανάλογο μήνυμα στην Τουρκία.

ζ. Σχέσεις με Γερμανία

Η στάση της Γερμανίας, παρόλο που στηρίζει με δηλώσεις την Ελλάδα στις διενέξεις της με την Τουρκία, δεν είναι ικανοποιητική, γιατί η κ. Μέρκελ, για να μην προκαλέσει τον κ. Ερντογάν, αποφεύγει να καταδικάσει τις παράνομες ενέργειές του και εξαίρεσε την Ελλάδα από τη σύσκεψη για το Λιβυκό, που συγκάλεσε στο Βερολίνο στις 19 Ιανουαρίου.

η. Σχέσεις με Ρωσία

Οι σχέσεις των δύο χωρών βρίσκονται σε πορεία αναθέρμανσης, μετά την ψυχρότητα που προκάλεσε η απέλαση Ρώσων διπλωματών από τον πρώην ΥΠΕΞ κ. Κοτζία.

Στις 23 Ιανουαρίου η εκπρόσωπος του ΥΠΕΞ κ. Ζαχάροβα διέψευσε διαρροές της τουρκικής πλευράς ότι η Ρωσία θα αναγνώριζε το «ψευδοκράτος».

Στις 4 Μαρτίου ο Διοικητής του Ρωσικού Κέντρου για τη συμφιλίωση στη Συρία κ. Ζουράβλεφ δήλωσε ότι η Τουρκία εξωθεί 130.000 πρόσφυγες και μετανάστες στην Ελλάδα από τους οποίους τα δύο τρίτα είναι Αφγανοί, Ιρακινοί και Αφρικανοί υπήκοοι.

Στις 3 Μαρτίου ο Ρώσος Πρέσβης στην ΕΕ κ. Τσίσοφ δήλωσε ότι η θέση της Ρωσίας στο Λιβυκό είναι θετική για την Ελλάδα, προσθέτοντας ότι ο κ. Σαζάρ δεν εκπροσωπεί όλη τη Λιβύη.

2. ΒΑΛΚΑΝΙΑ

α. Ενταξιακές Διαπραγματεύσεις με ΕΕ

Στις 2 Μαρτίου η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρουσίασε στην Κομισιόν θετικές εκθέσεις προόδου για Αλβανία και Σκόπια. Αυτό και η δήλωση του κ. Μακρόν ότι εάν η έκθεση θα είναι θετική θα άρει το

βέτο, ανοίγει το δρόμο για την παροχή ημερομηνίας ενάρξεως των ενταξιακών τους διαπραγματεύσεων από τη Σύνοδο Κορυφής 26-27 Μαρτίου.

β. Σκόπια

Τον Απρίλιο θα διεξαχθούν πρόωρες βουλευτικές εκλογές με τον κ. Ζάεφ να βρίσκεται σε δύσκολη θέση, από την οποία θα εξέλθει μόνον αν εγκριθεί η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ στη Σύνοδο Κορυφής 26-27 Μαρτίου.

Η κυβέρνηση των Σκοπίων τάχθηκε αλληλέγγυα προς την Ελλάδα για την κρίση, που προκάλεσε η Τουρκία με τους μετανάστες στον Έβρο.

γ. Αλβανία

Σύμφωνα με αλβανικά ΜΜΕ η κυβέρνηση σχεδιάζει τη φιλοξενία 30.000 μεταναστών και προσφύγων σε οικισμούς που θα κατασκευαστούν πλησίον των συνόρων με την Ελλάδα, με τους Βορειοηπειρώτες να εκφράζουν το φόβο ότι αυτό είναι ύπουλο σχέδιο των κ.κ. Ερντογάν και Ράμα για να τους διώξουν από την περιοχή.

Το ελληνικό ΥΠΕΞ εξέφρασε τη δυσφορία του για ένα νόμο που ψήφισε η αλβανική Βουλή, που δεν προβλέπει αποζημίωση για όσους απαλλοτριώνονται οι περιουσίες τους, στους οποίους περιλαμβάνονται κυρίως βορειοηπειρώτες. Ταυτόχρονα προειδοποίησε ότι αυτό μπορεί να αποτελέσει και κώλυμα εν όψει της ενάρξεως των ενταξιακών διαπραγματεύσεων.

δ. Σερβία

Στις 4 Μαρτίου ο πρόεδρος κ. Βουτς, προκήρυξε πρόωρες εκλογές για τις 26 Απριλίου, προκειμένου να εξασφαλίσει νωπή εντολή για να προχωρήσει στη λύση

του προβλήματος του Κοσόβου και στην προώθηση των διαδικασιών για ένταξη της Σερβίας στην ΕΕ.

ε. Βουλγαρία

Σύμφωνα με δημοσίευμα του CNN στις 3 Μαρτίου ο κ. Ερντογάν δεν κατευθύνει μετανάστες προς τη Βουλγαρία γιατί ο κ. Μπορίσωφ εκδίδει αθόρυβα στην Τουρκία τους Γκιουλενιστές που καταφεύγουν σ' αυτή.

Στις 27 Φεβρουαρίου συνεδρίασε στην Αλεξανδρούπολη το Ανώτατο Συμβούλιο Ελλάδος-Βουλγαρίας, όπου υπεγράφησαν 12 συμφωνίες. Δυσκολίες όμως προέκυψαν στην έκδοση του κοινού ανακοινωθέντος, γιατί ο κ. Μπορίσωφ δεν ήθελε να περιληφθεί κάτι που θα έθιγε τον επιστήθιο φίλο του, όπως αποκαλεί τον κ. Ερντογάν.

3. ΤΟΥΡΚΙΑ

α. Εσωτερική Κατάσταση

Ο κ. Ερντογάν, εργαλειοποιώντας έκθεση του αμερικανικού Ινστιτούτου RAND, η οποία αναφέρεται σε πιθανό πραξικόπημα εναντίον του, προχώρησε σε νέο κύμα διώξεων, συλλαμβάνοντας 700 στρατιωτικούς και δικαστικούς.

Μέσα στους τρεις τελευταίους μήνες η λίρα έχει χάσει το 1/3 της αξίας της και τα συναλλαγματικά διαθέσιμα της Κεντρικής Τράπεζας μπορούν να καλύψουν μόλις το 1/5 των υποχρεώσεων της χώρας για τους επόμενους 12 μήνες.

β. Σχέσεις με Ρωσία

Οι σχέσεις μεταξύ των κ.κ. Πούτιν και Ερντογάν διέρχονται σοβαρή κρίση, λόγω του Συριακού, που ο ένας επιρρίπτει την ευθύνη στον άλλο για την μη τήρηση της συμφωνίας εκχειρίδας στην Ιντλίμπ της Συρίας.

Στις 8 Φεβρουαρίου ο κ. Ερντογάν, κατά την επίσκεψή του στην Ουκρανία χαρακτήρισε παράνομη την προσάρτηση της Κριμαίας.

Στις 25 Φεβρουαρίου το Κρεμλίνο διέψευσε δηλώσεις του κ. Ερντογάν για τετραμερή συνάντηση για το Συριακό, με άκρως ειρωνικό τρόπο.

Η φίλια Πούτιν - Ερντογάν δεν στηρίζεται σε αισθήματα εμπιστοσύνης και εκτιμήσεως αλλά στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και γι' αυτό περνάει κρίσεις, όταν τα συμφέροντά τους συγκρούονται με νικητή πάντα τον κ. Πούτιν. Ο κ. Ερντογάν, παρόλο που το αντιλαμβάνεται, δεν αλλάζει στάση γιατί μέσω αυτής εκβιάζει τη Δύση, προκειμένου να κερδίζει όσα περισσότερα μπορεί, αλλά και ο κ. Πούτιν τον χρειάζεται για να δημιουργεί προβλήματα στο ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ.

γ. Σχέσεις με ΗΠΑ

Παρόλο που οι σχέσεις των δύο χωρών είναι κακές, εξ αιτίας της αγοράς των πυραύλων S-400 από την Τουρκία, που της στοίχισε την αποβολή της από το πρόγραμμα των α/φ F-35 και των απειλών του κ. Ερντογάν ότι θα κλείσει τη Νατοϊκή Βάση στο Ιντσιρλίκ, οι ΗΠΑ στάθηκαν στο πλευρό της για τις επιχειρήσεις στο Ιντσιρλίκ, αλλά της έστειλαν και μήνυμα με τον Πρέσβη τους στην Άγκυρα κ. Τζέφρι, ο οποίος στις 3 Μαρτίου δήλωσε ότι αν ακυρώσει την ενεργοποίηση των S-400 και ξεκαθαρίσει τη θέση της στο δυτικό στρατόπεδο περιορίζοντας τις στενές σχέσεις με τη Μόσχα, τότε οι ΗΠΑ θα εξετάσουν το αίτημά της για ενίσχυση με πυραύλους PATRIOT και θα υποστηρίξουν τις επιχειρήσεις της στην Ιντλίμπ.

4. ΗΠΑ

Στις 5 Φεβρουαρίου η Γερουσία αθώωσε τον κ. Τραμπ, που είχε παραπεμφθεί για κατάχρηση εξουσίας και παρακώλυση του έργου του Κογκρέσου, γεγονός που τον αποθράσυνε τελείως.

Με πολλά προβλήματα διεξάγεται η προεκλογική εκστρατεία δημοκρατικών για τις προεδρικές εκλογές, ενισχύοντας τον κ. Τραμπ που προηγείται στις δημοσκοπήσεις.

Στις 3 Ιανουαρίου ο κ. Τραμπ ανακοίνωσε την εκτέλεση με αμερικανικό drone του Ιρανού Στρατηγού Σουλεϊμανί, Αρχηγού των Φρουρών της Επανάστασης. Αυτό προκάλεσε φόβους για γενίκευση της συρράξεως, αλλά οι Ιρανοί περιορίστηκαν στην προσβολή στις 8 Ιανουαρίου αμερικανικών Βάσεων στο Ιράκ (περισσότερα στην παρ. 7β Ιράν).

Στις 30 Ιανουαρίου ο κ. Τραμπ έχοντας στο πλευρό του τον κ. Νετανιάχου ανακοίνωσε το σχέδιό του για το Παλαιστινιακό, με το οποίο αποστερεί ουσιαστικά το δικαίωμα της Παλαιστίνης να υπάρξει ως ανεξάρτητο κράτος. Αυτό απερρίφθη αμέσως από τους Παλαιστινίους και το σύνολο της Διεθνούς Κοινότητας, πλην Ισραήλ (περισσότερα στην παρ. 7γ Ισραήλ).

Στις 29 Φεβρουαρίου οι ΗΠΑ υπέγραψαν συμφωνία με τους Αφγανούς Ταλιμπάν στη Ντόχα του Κατάρ, η οποία προβλέπει την αποχώρηση του συνόλου των αμερικανών στρατιωτών από το Αφγανιστάν σε διάστημα 14 μηνών και την οριστική διακοπή των σχέσεων των Ταλιμπάν με την Αλ Κάϊντα, το Ισλαμικό κράτος και άλλες τρομοκρατικές οργανώσεις.

5. Ε.Ε.

α. Στις 17 Φεβρουαρίου οι ΥΠΕΞ των χωρών της ΕΕ συμφώνησαν στη δημιουργία μιας νέας ναυτικής αποστολής στη Μεσόγειο, η οποία θα αντικαταστήσει την επιχείρηση «Σοφία» και θα έχει ως αποστολή την εφαρμογή του εμπάργκο όπλων στη Λιβύη, που έχει επιβάλει ο ΟΗΕ. Αυτό προκάλεσε την οργισμένη δήλωση του κ. Ερντογάν, ότι δεν έχει τέτοια δικαιοδοσία η ΕΕ. Όπως δήλωσε ο Έλληνας ΥΠΕΞ κ. Δένδιας σ' αυτή θα συμμετάσχει και η Ελλάδα.

β. Γερμανία

Στις 10 Φεβρουαρίου ανακοίνωσε την παραίτησή της από τη θέση του προέδρου της Χριστιανοδημοκρατικής Ενώσεως (CDU) η κ. Καρεμπάουερ, που είχε διαδεχθεί την κ. Μέρκελ, αλλά αδυνατούσε να ελέγξει το κόμμα. Μεταξύ των υποψηφίων διαδόχων της είναι και ο κ. Φρίντριχ Μέρτς, φίλος του κ. Σόιμπλε, ο οποίος στη συνέντευξη που έδωσε τάχθηκε υπέρ της σκληρής στάσης στην ελληνική κρίση χρέους, αλλά ανέφερε και ότι το μεταναστευτικό είναι το πρόβλημα της ΕΕ και όχι μόνον της Ελλάδας και της Ιταλίας.

γ. Γαλλία

Στις 20 Φεβρουαρίου ο κ. Μακρόν ανακοίνωσε την κατάργηση του προγράμματος που έδινε τη δυνατότητα σε εννέα μουσουλμανικές χώρες, ανάμεσά τους και η Τουρκία, να στέλνουν ιμάμηδες για να διδάξουν γλώσσες και πολιτισμό και ότι θα αντικατασταθούν από διαμένοντες στη Γαλλία, οι οποίοι θα ομιλούν τη γαλλική και δεν θα διασπείρουν τις ισλαμιστικές απόψεις.

Στις 29 Ιανουαρίου συναντήθηκαν στο Μέγαρο Ηλυσίων, οι κ.κ. Μακρόν και Μητσοτάκης, οι οποίοι κατά τη συνέντευξή τους, καταδίκασαν το Μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης.

Στις 2 Φεβρουαρίου το ΥΠΕΞ δήλωσε ότι η Γαλλία τηρεί επιφυλάξεις για το σχέδιο του κ. Τραμπ για την Παλαιστίνη. Σχολιάζοντας την απόφαση αυτή ο εκπρόσωπος της Τουρκικής Βουλής δήλωσε ότι η Γαλλία θα πρέπει να αντιμετωπίσει το ρατσιστικό και εγκληματικό παρελθόν της και όχι να καλλιεργεί ένα φανταστικό ισλαμιστικό φόβο.

δ. Ισπανία

Στις 13 Ιανουαρίου 2020, ύστερα από αδιέξοδο 1,5 έτους και δύο εκλογικές αναμετρήσεις, ψηφίστηκε από τη Βουλή η κυβέρνηση μειοψηφίας (167 υπερ, 165 κατά, 18 άκυρα) του Σοσιαλιστικού Κόμματος και των Podemos, με πρωθυπουργό τον κ. Σάντσεθ.

ε. Ιταλία

Στις 28 Δεκεμβρίου ο πρωθυπουργός κ. Κόντε δήλωσε ότι ζήτησε από τον κ. Ερντογάν να μην επέμβει στρατιωτικά στη Λιβύη.

Στις 21 Ιανουαρίου το ΥΠΕΞ διέψευσε τη δήλωση του κ. Ερντογάν περί διαπραγματεύσεων Ρώμης και Άγκυρας για κοινή εκμετάλλευση των πετρελαϊκών πόρων στα ανοικτά της Λιβύης.

Στις 29 Ιανουαρίου ο ΥΠΕΞ κ. Ντι Μάϊο χαρακτήρισε, μετά τη συνάντησή του με τον ΥΠΕΞ της Κύπρου κ. Χριστοδουλίδη, παράνομες τις τουρκικές γεωτρήσεις στην ΑΟΖ της Κύπρου.

στ. Αυστρία

Στις 3 Ιανουαρίου, τρεις μήνες μετά τις εκλογές της 29ης Σεπτεμβρίου, ο κ. Κουρτς σχημάτισε κυβέρνηση συνασπισμού με τους Πρασίνους. Στη συμφωνία συνεργασίας περιλαμβάνεται και η απαγόρευση στις μουσουλμάνες μέχρι 14 ετών να προσέρχονται στα σχολεία με μαντίλα.

Στις 5 Ιανουαρίου ο κ. Κουρτς χαρακτήρισε το Μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης παράνομο και κατηγόρησε τον κ. Ερντογάν ότι χρησιμοποιεί τους μετανάστες ως όπλο.

ζ.Βρετανία

Στις 12 Δεκεμβρίου 2019 το Συντηρητικό Κόμμα του κ. Τζόνσον κέρδισε τις εκλογές, στις 20 Δεκεμβρίου 2019 η Βουλή ενέκρινε το νομοσχέδιο της συμφωνίας Τζόνσον-ΕΕ και στις 29 Ιανουαρίου 2020 το Ευρωκοινοβούλιο το επικύρωσε.

Τη νύκτα 31 Ιανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 2020 η Βρετανία αποχώρησε ύστερα από 47 έτη από την ΕΕ αλλά θα παραμείνει μέλος της ενιαίας αγοράς και της τελωνιακής ενώσεως μέχρι το τέλος 2020. Στο μεταξύ Βρετανία και ΕΕ έχουν αρχίσει τις συζητήσεις για την εμπορική συμφωνία που θα ισχύσει μετά την 1 Ιανουαρίου 2021, οι οποίες προβλέπονται πολύ δύσκολες.

Η συντριβή των φιλελευθέρων ανάγκασε τον Αρχηγό των Εργατικών κ. Κόρμπιν να δηλώσει αμέσως μετά τις εκλογές, ότι θα παραιτηθεί μετά την εκλογή του νέου αρχηγού που θα γίνει το Μάρτιο.

6. ΡΩΣΙΑ

Στις 18 Δεκεμβρίου 2019 ο Αρχηγός του Γενικού Επιτελείου Ενόπλων Δυνάμεων δήλωσε ότι το ΝΑΤΟ ετοιμάζεται για μεγάλης κλίμακος σύρραξη με τη Ρωσία και ο εκπρόσωπος του Κρεμλίνου, υιοθετώντας τις εκτιμήσεις του, προσέθεσε ότι η επέκταση των δομών του ΝΑΤΟ ανατολικά ανησυχεί τη Ρωσία.

Στις 20 Δεκεμβρίου 2019 ο κ. Πούτιν δήλωσε ότι οι κατηγορίες κατά του κ. Τραμπ είναι χαλκευμένες, εγκωμίασε τον Βρετανό πρωθυπουργό κ. Τζόνσον, τον οποίο όμως παλιότερα είχε χαρακτηρίσει ξωτικό σε ταινίες του Χάρι Πότερ και απέκλεισε τη συγκρότηση στρατιωτικής συμμαχίας με την Κίνα.

Στις 15 Ιανουαρίου παρητήθη ο πρωθυπουργός κ. Μεντβέντεφ και στη θέση του τοποθετήθηκε από τον κ. Πούτιν ο επικεφαλής της οικονομικής υπηρεσίας κ. Μισούστιν.

Στις 20 Φεβρουαρίου η Ρωσία ανακοίνωσε ότι προκαλεί μεγάλη ανησυχία η ενδεχόμενη αποστολή τουρκικών στρατευμάτων στη Λιβύη, με τον κ. Τραμπ να απαντά ότι η Τουρκία δεν θα μείνει σιωπηλή απέναντι στους υποστηριζόμενους από τη Ρωσία μισθοφόρους της εταιρείας Wagner, που μάχονται στο πλευρό του Στρατάρχη Χαφτάρ.

Στις 2 Μαρτίου ο κ. Λαβρόφ σε συνέντευξή του στο Ελσίνκι δήλωσε ότι η Ρωσία δεν πρόκειται να σταματήσει τον πόλεμο κατά των τρομοκρατών στη Συρία για να λύσει τη μεταναστευτική κρίση στην Ευρώπη.

Στις 11 Μαρτίου η Βουλή ψήφισε συνταγματικές αλλαγές, που θα επιτρέψουν στον κ. Πούτιν να παραμείνει, εφόσον επιθυ-

μεί, στην Προεδρία μέχρι το 2036.

7. ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ

α. Συρία

Στις 16 Ιανουαρίου ο Συριακός στρατός με την υποστήριξη της ρωσικής αεροπορίας ξεκίνησε επιχειρήσεις για την ανακατάληψη του θύλακα της Ιντλίμπ, ο οποίος τελεί υπό τον έλεγχο τζιχαντιστών εξτρεμιστών, που υποστηρίζονται από την Τουρκία. Στις επιχειρήσεις ενεπλάκησαν και τουρκικά τμήματα, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν πολλοί Τούρκοι στρατιώτες.

Στις 27 Ιανουαρίου ο τουρκικός στρατός, με πρόσχημα την εκδίκηση και την αποτροπή της εισόδου ενός εκατομμυρίου προσφύγων στην Τουρκία, εισέβαλε εκ νέου στη Συρία προκειμένου να απωθήσει το συριακό στρατό, αλλά μέχρι τις 3 Μαρτίου δεν είχε πετύχει το στόχο του και στις 4 Μαρτίου οι νεκροί στρατιώτες είχαν φτάσει τους 59. Αυτό και η άρνηση των ΗΠΑ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, να τον ενισχύσουν στρατιωτικά, επειδή είχε εισβάλει σε ξένη χώρα, τον ανάγκασαν να στραφεί στον κ. Πούτιν και να εκλιπαρεί κατάπαυση του πυρός.

Στις 5 Μαρτίου συναντήθηκαν στη Μόσχα οι κ.κ. Πούτιν και Ερντογάν οι οποίοι συμφώνησαν την κατάπαυση του πυρός από τα μεσάνυχτα 5/6 Μαρτίου, τη δημιουργία ζώνης ασφαλείας πλάτους 12 χλμ, 6 βορείως και 6 νοτίως του αυτοκινητόδρομου M4 (Λατάκια - Σαρακέμπ στη διασταύρωση με M5), ο οποίος διατρέχει την επαρχία Ιντλίμπ από δυτικά προς ανατολικά και την πραγματοποίηση κοινών

περιπολιών για τη διασφάλιση της εκεχειρίας. Τέλος στο κείμενο υπογραμμίζεται ότι η Ρωσία και η Τουρκία τάσσονται υπέρ της κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Συρίας.

Η συμφωνία αυτή δεν ικανοποιεί τις επιδιώξεις της Τουρκίας, η οποία ζητούσε ζώνη ασφαλείας 30 χλμ για την εγκατάσταση των προσφύγων και υποχώρηση του Συριακού πίσω από τη γραμμή που ήταν πριν από την έναρξη των επιχειρήσεων στις 16 Ιανουαρίου. Πρόσθετο πρόβλημα για την Τουρκία αποτελεί και το ότι δεν αναφέρεται σ' αυτή κάτι για την τύχη των 12 παρατηρητηρίων που επανδρώνουν Τούρκοι στρατιώτες, πολλά από τα οποία είναι περικυκλωμένα από το συριακό στρατό.

Ο κ. Ερντογάν ενημερώνοντας τους δημοσιογράφους στο α/φ κατά την επιστροφή του στη Μόσχα, αναγνώρισε ότι δεν πέτυχε όλους τους στόχους, γιατί έδωσε προτεραιότητα στην κατάπαυση του πυρός. Επίσης ξεκαθάρισε ότι τον Απρίλιο, θα ενεργοποιηθούν οι ρωσικοί πύραυλοι S-400, προσθέτοντας ότι έχει ζητήσει και από τις ΗΠΑ Patriot.

Το Συμβούλιο των ΥΠΕΞ της ΕΕ χαιρέτησε τη Συμφωνία, αλλά οι ΗΠΑ παρόλο που το State Department στις 5 Μαρτίου τη χαρακτήρισε θετική, στις 7 Μαρτίου αντιτάχθηκαν στην υιοθέτηση δήλωσης του ΣΑ/ΟΗΕ που υποστήριζε τη συμφωνία.

Οι ΗΠΑ στην προσπάθειά τους να επαναφέρουν τον κ. Ερντογάν στη Δύση στήριξαν την Τουρκία για την επιχείρηση στην Ιντλίμπ, αλλά του ζήτησαν να ακυρώσει την αγορά των πυραύ-

λων S-400 και να διακόψει τις στενές σχέσεις με τον κ. Πούτιν, προκειμένου να του παράσχουν τη βοήθεια που ζητούσε (πυρομαχικά και πυραύλους Patriot).

Η συμφωνία αυτή κατέδειξε ότι ο κ. Ερντογάν έχει πέσει στην παγίδα του κ. Πούτιν, ο οποίος, αφήνοντάς τον να ελπίζει σε παραχωρήσεις στη Συρία, τον εξωθούσε σε διασπαστικές ενέργειες κατά των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ. Έτσι ο κ. Ερντογάν, βρισκόμενος μπροστά στο δίλημμα ΗΠΑ ή Πούτιν, επέλεξε τον δεύτερο με την ελπίδα να πάρει κάτι από τη Συρία για να το πουλήσει στους Τούρκους και να διασώσει το γόητρό του, έχοντας βέβαια κατά νουν ότι οι ΗΠΑ δεν θα του κλείσουν οριστικά την πόρτα.

Η αναφορά στη συμφωνία ότι και οι δύο υποστηρίζουν την εδαφική ακεραιότητα της Συρίας δίνει τέλος στα όνειρα του κ. Ερντογάν για τη δημιουργία ζώνης ασφαλείας εντός της Συρίας και στο μόνο που πρέπει να ελπίζει είναι η εγγύηση της Ρωσίας ότι η Συρία, θα απαγορεύει από το έδαφός της κάθε τρομοκρατική ενέργεια κατά της Τουρκίας.

β. Ιράν

Στις 3 Ιανουαρίου εκτελέστηκε, όπως ανακοίνωσε ο κ. Τραμπ, ο Ιρανός Στρατηγός Σουλεϊμανί, αρχηγός των φρουρών της επανάστασης με πυραύλους που εκτοξεύτηκαν από αμερικανικό μη επανδρωμένο αεροσκάφος εναντίον της αυτοκινητοπομπής του την ώρα που αποχωρούσε από το αεροδρόμιο της Βαγδάτης.

Η ενέργεια αυτή επικρίθηκε από το σύνολο της Διεθνούς

Κοινότητας, πλην Βρετανίας και Ισραήλ, χαρακτηρισθείσα ως δολοφονία ηγέτου ξένης χώρας σε καιρό ειρήνης.

Το Ιράν απείλησε με αντίποινα, προκαλώντας φόβους για γενικευμένη σύρραξη, αλλά τελικά περιορίστηκε στην προσβολή στις 8 Ιανουαρίου Βάσεων Αμερικανών στο Ιράκ τραυματίζοντας 109 Αμερικανούς στρατιώτες, όπως παρεδέχθη το Πεντάγωνο στις 11 Φεβρουαρίου, ενώ ο κ. Τραμπ μετά την προσβολή είχε ανακοινώσει ότι δεν υπήρξε κανένας τραυματίας.

Στις 8 Ιανουαρίου κατερίφθη από ιρανικό πύραυλο, λόγω κακής εκτιμήσεως των υπευθύνων για την αεράμυνα της χώρας, ουκρανικό Μπόϊνγκ 737 στο οποίο επέβαιναν 176 άνθρωποι. Το Ιράν μέχρι τις 10 Ιανουαρίου που αναγκάστηκε να το παραδεχθεί λόγω δημοσιοποίησης σχετικού βίντεο, ηρνείτο την κατάρριψη από τους φρουρούς της επανάστασης. Αμέσως ξέσπασαν βίαιες διαδηλώσεις από χιλιάδες Ιρανούς πολίτες οι οποίες κατεστάλησαν βίαια.

Στις 12 Ιανουαρίου Βρετανία, Γαλλία και Γερμανία ζήτησαν από το Ιράν, που είχε ανακοινώσει στις 5 Ιανουαρίου ότι θα αποχωρήσει από τη Διεθνή Συμφωνία για το πυρηνικό του πρόγραμμα, να παραμείνει σ' αυτή και ότι είναι έτοιμες να ξεκινήσουν διάλογο μαζί του.

Στις αρχές Φεβρουαρίου, το Ιράν έθεσε σε τροχιά δορυφόρο, προκαλώντας την αντίδραση των ΗΠΑ.

Στις 21 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκαν βουλευτικές εκλογές, τις οποίες κέρδισαν οι συντηρητικοί υποστηρικτές του ισλαμικού καθεστώτος, καθώς οι κληρικοί έκοψαν πάνω από 6.000 υποψηφιότητες, μεταξύ των

οποίων ήταν και το ένα τρίτο της απερχόμενης Βουλής.

Στις 3 Μαρτίου η Διεθνής Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΙΑΕΑ) ανακοίνωσε ότι το απόθεμα του Ιράν σε εμπλουτισμένο ουράνιο ξεπερνά κατά πέντε φορές το όριο που καθορίζεται στη συμφωνία του 2015.

γ. Ισραήλ

Στις 2 Μαρτίου διεξήχθησαν εκλογές, οι τρίτες σε ένα έτος, νικητής ανεδείχθη ο κ. Νετανιάχου, ο οποίος μαζί με τους συμμάχους του κέρδισε 58 από τις 120 έδρες.

Η νίκη αυτή του κ. Νετανιάχου μπορεί να είναι η πιο σημαντική στη ζωή του, γιατί θα βρεθεί ενισχυμένος μπροστά στο εδώλιο του κατηγορουμένου δια διαφθορά εντός ολίγων ημερών, αλλά κινδυνεύει να χάσει την πρωθυπουργία, αν ο κ. Γκαντς δεχθεί την πρόταση του αρχηγού της εβραϊκής-αραβικής οργάνωσης, για να σχηματίσει κυβέρνηση μειοψηφίας με τη στήριξη των Αράβων.

Στις 30 Ιανουαρίου ο κ. Τραμπ, κάνοντας προεκλογικό δώρο στον κ. Νετανιάχου, τον οποίο είχε στο πλευρό του, ανακοίνωσε το σχέδιό του για τη λύση του Παλαιστινιακού, το οποίο προβλέπει :

- Δημιουργία ξεχωριστού Παλαιστινιακού κράτους, αποτελούμενου από καντόνια, τα οποία θα επικοινωνούν μεταξύ τους μόνο με υπόγεια τούνελ και υπερυψωμένες γέφυρες και θα χωρίζονται από το Ισραήλ με τείχη και συρματοπλέγματα.

- Αναγνώριση των εβραϊκών εποικισμών στα κατεχόμενα και την κυριαρχία του Ισραήλ στην κοιλάδα του Ιορδάνη

- Ανακήρυξη του προαστίου της Αν. Ιερουσαλήμ Αμπού Ντις σε πρωτεύουσα του Παλαι-

στινιακού κράτους και απομάκρυνση της Παλαιστινιακής αρχής από το κέντρο της ιερής πόλης.

Το σχέδιο απέρριψε ο πρόεδρος της παλαιστινιακής αρχής κ. Αμπάς, η ΕΕ, η Ρωσία, η Τουρκία και όλος ο αραβικός κόσμος και προκάλεσε διαδηλώσεις των Παλαιστινίων στη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, με τη Χαμάς να δηλώνει έτοιμη να ανταποκριθεί στην έκκληση του κ. Αμπάς για κοινή διάσκεψη όλων των παλαιστινιακών παρατάξεων.

Το σχέδιο αυτό είναι τόσο εξωπραγματικό, που μόνο ο κ. Τραμπ θα μπορούσε να προτείνει. Προβλέπει ένα κράτος διαιρεμένο σε καντόνια, το οποίο θα συνορεύει μόνο με το Ισραήλ και θα ελέγχεται πλήρως από αυτό. Ουσιαστικά αποστερεί το δικαίωμα της Παλαιστίνης να υπάρχει ως ανεξάρτητο κράτος.

δ. Ιράκ

Συνεχίζονται οι διαδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά της διαφθοράς και υπέρ του εκδημοκρατισμού του Ιράκ, που άρχισαν τον Οκτώβριο, παρά την παραιτηση του πρωθυπουργού κ. Μαχντί. Μέχρι τώρα έχουν χάσει τη ζωή τους 556 άνθρωποι εκ των οποίων 13 μέλη των δυνάμεων ασφαλείας. Σύμφωνα με ανακοίνωση της κυβέρνησης το ισλαμικό κράτος έχει διεισδύσει στις τάξεις των διαδηλωτών, προσπαθώντας να ανασυνταχθεί. Προ αυτής της καταστάσεως παρητήθη και ο εντολοδόχος πρωθυπουργός κ. Αλάουϊ, του οποίου η κυβέρνηση απέτυχε επί τρεις φορές να κερδίσει την ψήφο εμπιστοσύνης της Βουλής.

8. ΛΙΒΥΗ

Παρά τη συμφωνία για κατάπαυση του πυρός, και εφαρμογή του εμπάργκο, που επετεύχθη στη διάσκεψη του Βερολίνου στις 19 Ιανουαρίου και στην οποία μετείχαν οι ηγέτες Γερμανίας, που είχε την πρωτοβουλία, Ρωσίας, Γαλλίας, Ιταλίας, Βρετανίας, Τουρκίας, Αιγύπτου, Αλγερίας, Η.Α.Εμιράτων και εκπρόσωποι των ΗΠΑ (ο κ. Πομπέο), της Κίνας, της ΕΕ, του ΟΗΕ και της Αφρικανικής Ενώσεως, συνεχίζεται η προέλαση των δυνάμεων του Στρατάρχη Χαφτάρ για την κατάληψη της Τρίπολης, αλλά και η ενίσχυση των αντιμαχομένων κυρίως από την Τουρκία, που υποστηρίζει το Στρατάρχη Χαφτάρ. Στη διάσκεψη δεν εκλήθη η Ελλάδα λόγω αντιδράσεως της Τουρκίας.

Στις 21 Φεβρουαρίου ο κ. Ερντογάν παρεδέχθη ότι έχει αποστείλει στη Λιβύη Σύρους μαχητές, που πληρώνονται, όπως υποστηρίζει η πλευρά του κ. Χαφτάρ, με 2000 δολάρια το μήνα από το Σαζάρ.

Αποτυχημένες ήταν και οι προσπάθειες του ΟΗΕ για συνομιλίες μεταξύ των αντιμαχομένων στη Γενεύη στις 17 και 26 Φεβρουαρίου, λόγω απροθυμίας και των δύο μερών.

Την 1η Μαρτίου το State Department των ΗΠΑ δημοσιοποίησε την εκτίμησή του ότι το μνημόνιο Τουρκίας-Λιβύης είναι το τίμημα που κατέβαλε ο Σαζάρ στον κ. Ερντογάν για να εξασφαλίσει στρατιωτική υποστήριξη.

Στις 2 Μαρτίου αντιπροσωπεία του Λίβου Στρατάρχη Χαφτάρ επισκέφθηκε τη Συρία, όπου υπέγραψε με τη συριακή κυβέρνηση πρωτόκολλο συνεργασίας κατά της τρομοκρατίας και των ξένων μαχητών και συμφώνησε με το άνοιγμα Λιβυκής Πρεσβείας στη Δαμασκό.

Στις 4 Μαρτίου ο στρατός του κ. Χαφτάρ ανακοίνωσε το θάνατο 10 Τούρκων στρατιωτών και πολλών Σύρων μισθοφόρων, καθώς και την κατάρριψη έξι τουρκικών μη επανδρωμένων αεροσκαφών κατά την επίθεση στην τουρκική Βάση στο αεροδρόμιο Μιτίγκα στην Τρίπολη, η οποία την επομένη εκκενώθηκε από τους Τούρκους.

Η Τουρκία μετά τις απώλειες των Τούρκων στρατιωτών και την αντίδραση του συνόλου της Διεθνούς Κοινότητας που αντιτίθεται στην νεκράνάσταση της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, θα αναγκαστεί κάποια στιγμή να αποσυρθεί από τη Λιβύη. Και αν δεν το πράξει το κόστος γι' αυτήν θα είναι πολύ μεγάλο.

9. ΑΣΙΑ

α. Κίνα

Στις 24 Δεκεμβρίου 2019 ο Λευκός Οίκος προειδοποίησε την Βρετανία, ότι η απόφασή της να επιτρέψει στην κινεζική εταιρεία Huawei να συμμετάσχει στο G5 θα προσφέρει στην Κίνα προσωπικά δεδομένα των Βρετανών πολιτών και στις 12 Φεβρουαρίου κατηγόρησε την Huawei και τις μυστικές υπηρεσίες της

Κίνας, ότι έχουν τη δυνατότητα να διεισδύουν μυστικά σε τηλεπικοινωνιακά δίκτυα αποκτώντας τα μυστικά των χρηστών, με στόχο την κατασκοπεία.

Στις 15 Ιανουαρίου ο κ. Τραμπ και ο αντιπρόεδρος της κινεζικής κυβερνήσεως κ. Λιου Χε υπέγραψαν την πρώτη φάση της συμφωνίας εμπορίου ΗΠΑ-Κίνας, με την ΕΕ να προειδοποιεί ότι αν αυτή οδηγήσει σε στρεβλώσεις σε βάρος ευρωπαϊκών εταιριών θα προσφύγει στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ).

Λόγω κορωνοϊού μειώθηκαν οι πωλήσεις αυτοκινήτων κατά 92%.

Στις 29 Ιανουαρίου η ΕΕ αποφάσισε τη λήψη αυστηρών μέτρων και ειδικού πλαισίου κυβερνοασφάλειας για τα δίκτυα G5 αλλά δεν απαγόρευσε τη χρήση εξοπλισμού από την κινεζική εταιρεία Huawei.

Στις 18 Δεκεμβρίου 2019 σάλπαρε το πρώτο αεροπλανοφόρο που κατασκευάστηκε στην Κίνα εξ ολοκλήρου, με την ονομασία «Shandong».

β. Βόρεια Κορέα

Στις 20 Δεκεμβρίου 2019 ο κ. Τραμπ απαντώντας στο τηλεγράφο του Ανόϊ που έδινε προθεσμία μέχρι το τέλος του έτους

στις ΗΠΑ για επανάληψη των συνομιλιών, δήλωσε ότι οι ΗΠΑ είναι έτοιμες για ότι και αν κάνει η Β.Κορέα.

Την 1η Ιανουαρίου 2020 ο κ. Κιμ, με τη λήξη της προθεσμίας που είχε θέσει στις ΗΠΑ για επανέναρξη των συνομιλιών, ανακοίνωσε την επανάληψη των δοκιμών πυρηνικών όπλων, προσθέτοντας ότι η ανάπτυξη πυρηνικών δυνατοτήτων θα εξαρτηθεί από τη στάση που θα τηρήσουν στο εξής οι ΗΠΑ, αφήνοντας έτσι μισάνοιχτη την πόρτα για επανέναρξη των διαπραγματεύσεων, πλην όμως ο σύμβουλος του κ. Κιμ στο ΥΠΕΞ κ. Γκούαν, δήλωσε στις 11 Ιανουαρίου ότι το Ανόϊ δεν θα επιστρέψει στο διάλογο αν δεν αρθεί το σύνολο των κυρώσεων που έχουν επιβληθεί στη χώρα του.

Στις 10 Φεβρουαρίου το Reuters δημοσιοποίησε απόρρητη έκθεση του ΟΗΕ, σύμφωνα με την οποία η Β.Κορέα συνεχίζει να ενισχύει το πυρηνικό της πρόγραμμα.

Στις 2 Μαρτίου η Β.Κορέα προέβη στην εκτόξευση δύο πυραύλων αγνώστου τύπου.

Ένας ακόμη θρίαμβος του κ. Τραμπ, όπως είχε χαρακτηρίσει ο ίδιος τις επαφές του με τον κ. Κιμ κατέληξε σε φιάσκο.

Τουλάχιστον έως το τέλος του έτους θα διαρκέσει η κρίση του κορονοϊού, εκτιμά ο Πρόεδρος της Παγκόσμιας Ιατρικής Ένωσης καθηγητής Ούλριχ Μοντγκόμερι και τονίζει ότι, μέχρι να βρεθεί εμβόλιο κατά του ιού, «όλη η κοινωνική και επαγγελματική μας ζωή θα πρέπει να προσαρμοστεί».

Μόλις κυκλοφόρησε το βιβλίο υπό τον τίτλο

“ΕΛΛΑΣ & ΣΕΡΒΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΣΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ,

έκδοση του Ελληνικού Ινστιτούτου Στρατηγικών Μελετών.

Διατίθεται μέσω του εκδοτικού οίκου Διονυσίου Νότη Καραβία, Ασκληπιού 35. Τηλ. 2103620465.

Οι συγγραφείς, Αλεξάνδρα Πέτσιναρ, κάτοχος διδακτορικού τίτλου στο τμήμα Σύγχρονης Ιστορίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Βελιγραδίου και Γεώργιος Δουδούμης, πρώην οικονομικός διπλωμάτης, με πλούσιο συγγραφικό έργο ειδικευμένο σε βαλκανικά θέματα, εξετάζουν τις ελληνο-σερβικές σχέσεις από την εποχή τωνπραματευτάδων και του Ρήγα Βελεστινλή μέχρι σήμερα. Στα 16 κεφάλαια με τις 292 σελίδες του πονήματος αναπτύσσονται με εμβρίθεια οι εξελίξεις στις δύο χώρες από την προεπαναστατική περίοδο και κατά τη διάρκεια των Εθνικών Επαναστάσεων των δύο φίλων λαών, που υπέγραψαν την πρώτη Ελληνο-Σερβική Συμμαχία, στο Φεσλάου.

Οι αποφάσεις του Συνεδρίου του Βερολίνου έφεραν τις δύο χώρες πιο κοντά τη μια στην άλλη, γεγονός που διευκόλυνε τη Βαλκανική Συνεννόηση με αποτέλεσμα τους δύο νικηφόρους και για τις δύο χώρες Βαλκανικούς Πολέμους (1912-1913).

Η Σερβία ενεπλάκη άμεσα στη δίνη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και η Κέρκυρα δεν αποτέλεσε μόνο καταφύγιο του κυνηγημένου από τον κοινό εχθρό σερβικού στρατού, αλλά και το νησί στο οποίο έγινε η Διακήρυξη για τη σύσταση του Βασιλείου των Σέρβων, Κροατών και Σλοβένων, τη μετέπειτα Γιουγκοσλαβία.

Σε ειδικό κεφάλαιο ερευνώνται οι μεταπολεμικές αποφάσεις των Συνθηκών Ειρήνης του Αγίου Γερμανού, του Νεϊγύ, του Τριανόν, των Σεβρών και της Λωζάννης. Σχετικά με την περίοδο του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου φω-

τίζονται οι ρόλοι της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας και της Αλβανίας και γίνεται εκτενής αναφορά στη μεταπολεμική Γιουγκοσλαβία μέχρι την κατάρρευση του κομμουνισμού. Ειδικό κεφάλαιο αφιερώνεται στις σχέσεις της Ελλάδος με τις βαλκανικές χώρες την περίοδο 1949-1991.

Στη συνέχεια αναλύεται σε βάθος η γιουγκοσλαβική αποσύνθεση και ο σχηματισμός του νέου πολιτικού χάρτη των Βαλκανίων.

Για τη σύγχρονη περίοδο εξετάζεται κατά προτεραιότητα το Δημογραφικό, το Μεταναστευτικό, η Διαφθορά και η Εγκληματικότητα, που λειτουργούν ανασχετικά στις αναπτυξιακές προσπάθειες όλων των βαλκανικών χωρών.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στους ενεργειακούς ανταγωνισμούς των μεγάλων δυνάμεων στα Βαλκάνια και στην γεωπολιτική παρουσίαση της Σερβίας ως μήλο της έριδος μεταξύ Δύσης και Ρωσίας.

Επίσης, γίνεται ιστορική αναδρομή στις απόπειρες πολυμερούς συνεργασίας στα Βαλκάνια, από τη Χάρτα του Ρήγα μέχρι τη Διαβαλκανική Διάσκεψη στην Κρήτη (1997), ενώ ένα κεφάλαιο αφορά αποκλειστικά τις ελληνο-σερβικές εμπορικές & οικονομικές σχέσεις και την βαλκανική οικονομική πτυχή.

Τέλος, υπογραμμίζεται η αβεβαιότητα του αύριο και εκφράζονται τα συμπεράσματα των συγγραφέων, οι ευρύτερες βαλκανικές προοπτικές και οι δυνατότητες των δύο χωρών να αποτελέσουν ισχυρούς παράγοντες σταθερότητας στο πλαίσιο μιας ενδοβαλκανικής αναπτυξιακής συνεργασίας.

Συνέχεια από την σελ. 2 Οι προβληματισμοί του εκδότη

Και αφύπνισε το πατριωτικό αίσθημα όχι μόνο των ακριτών μας στον Έβρο που πάντα είναι υψηλό, αλλά και των υπολοίπων Ελλήνων. Η επιχείρηση αυτή σχεδιάστηκε, οργανώθηκε και εκτελέστηκε από το Υπουργείο Εσωτερικών της Τουρκίας και από την Υπηρεσία Πληροφοριών της ΜΙΤ, από τα δύο πρωτοπαλίκαρα του Σουλτάνου, τον Σουλεϊμάν Σοϊλού και Χακάν Φιντάν. Και οι απελπισμένοι πρόσφυγες των πρώτων ημερών έδωσαν την θέση τους στους πράκτορες της ΜΙΤ και τους στρατολογημένους τζιχαντιστές που χρησιμοποιεί η Τουρκία στις επιχειρήσεις της. Η Ελλάδα όχι μόνο άντεξε, αλλά βγήκε νικήτρια σε αυτή την μορφή πολέμου (ήταν η επιτομή του Υβριδικού πολέμου) που εξαπέλυσε η Τουρκία.

Το ερώτημα είναι γιατί έγιναν όλα αυτά. Ο Ερντογάν τον Φεβρουάριο υπέστη απανωτές ήττες. Έχασε για πρώτη φορά δεκάδες στρατιώτες στην Ιντλίμπ της Συρίας, με την επιχείρησή του «Ανοιξιάτικη Ασπίδα», που κατέληξε σε απίστευτο φιάσκο. Τότε εφαρμόζει το από πριν οργανωμένο σχέδιό του για αποσταθεροποίηση της Ελλάδος, με την «οπλοποίηση» των μεταναστών και εισβολή αυτών στην Ελλάδα, ώστε έτσι να απειλήσει και να εκβιάσει την Ε.Ε. και την Δύση για περισσότερα χρήματα και πλήρη στήριξη των επεκτατικών σχεδίων του στην Συρία. Στράφηκε στο ΝΑΤΟ και ζήτησε βοήθεια, επιχειρώντας να το εμπλέξει στις παράνομες εισβολές του στην Συρία. Και εισέπραξε άρνηση, κατανόηση και συλλυπητήρια για τις απώλειές του. Στράφηκε στην Ε.Ε. και δεν πήρε ότι ζητούσε, καθόσον τα κράτη – μέλη της δικαίωσαν την Ελλάδα,

όπως και οι ΗΠΑ. Και τέλος αναγκάζεται στην Μόσχα από τον Πούτιν να υπογράψει μια ταπεινωτική συμφωνία για την Συρία, όπου στην ουσία αναγνωρίζει την ήττα του και την κυριαρχία του Άσαντ στην Ιντλίμπ που είχε εισβάλλει. Έτσι οι απανωτές ήττες κάνουν τον Σουλτάνο απελπισμένο, επιθετικό και ανεξέλεγκτο. Ιδιαίτερα η μη αναμενόμενη για την Τουρκία αντίδραση της Ελλάδος στον Έβρο. Τόσα χρόνια μηδενικής Ελληνικής αντίδρασης και με μια πολιτική κατευνασμού είχαν γιγαντώσει τον Τουρκικό εθνικισμό και συνεχώς απαιτούσαν και ζητούσαν περισσότερα. Και τώρα όλα αλλάζουν.

Ο Έβρος μας έδειξε τον δρόμο. Η αποφασιστικότητα, η άρνηση να γίνουμε μέρος του σχεδίου του Ερντογάν και η αποδεδειγμένη ανωτερότητα των Ενόπλων μας Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας μια δημοκρατικής χώρας απέναντι στους φοβισμένους υποτακτικούς μιας χώρας που κυβερνά ένας «εκλεγμένος δικτάτορας» είναι εμφανής και αποκαλυπτική. Και εμπρός στην εθνική απειλή από την αναθεωρητική-επιθετική εθνική στρατηγική της Τουρκίας, η Ελλάδα απαντά με τρόπο απόλυτο. Δεν φοβόμαστε. Αντιστεκόμαστε και μπορούμε. Και για την άλλη απειλή, του κορονοϊού που με τα μέτρα που έχουν ληφθεί και αλλάζουν πλήρως την ζωή μας, απαντάμε με τον ίδιο τρόπο. Προσέχουμε, ακούμε και υπακούμε στις οδηγίες των επιστημόνων, δεν φοβόμαστε και φυσικά μπορούμε. Όσο και να διαρκέσουν οι απειλές αυτές.

**Αντγος (ε.α.) Ιωάννης Μπαλτζώης
M.Sc. στην Γεωπολιτική
Πρόεδρος ΕΛΙΣΜΕ
Μάρτιος 2020**

«Είναι θέλημα Θεού. Είναι κοντά μας και βοηθάει, γιατί πολεμάμε για την πίστη μας, για την πατρίδα μας, για τους γέροντες γονιούς, για τα αδύνατα παιδιά μας, για την ζωή μας, την λευτεριά μας... Και όταν ο δίκαιος Θεός μας βοηθάει ποιος εχθρός ημπορεί να μας κάνει καλά...».(**Θεόδωρος Κολοκοτρώνης**).....

«Μάχου υπέρ πίστεως και Πατρίδος...Είναι καιρός να αποτινάξωμεν τον αφόρητον ζυγόν, να ελευθερώσωμεν την Πατρίδα, να κρημνίσωμεν από τα νέφη την ημισέληνον, δια να υψώσωμεν το σημείον, δι' ου πάντοτε νικώμεν, λέγω τον Σταυρόν...».(**Αλέξανδρος Υψηλάντης**)

«Όταν σηκώσαμεν την σημαίαν εναντίον της τυραγνίας ξέραμεν ότι είναι πολλοί αυτείνοι και μαχητικοί κι' έχουν και κανόνια κι' όλα τα μέσα. Εμείς σε ούλα είμαστε αδύνατοι. Όμως ο Θεός φυλάγει και τους αδύνατους, κι' αν πεθάνωμεν πεθαίνομεν δια την Πατρίδα μας, δια την Θρησκείαν μας και πολεμούμεν όσο μπορούμε εναντίον της τυραγνίας κι' ο Θεός βοηθός...».(**Στρατηγός Μακρυγιάννης**)

«Το Ελληνικόν Έθνος, αφ' ου υπέκυψεν εις τον βάρβαρον και σκληρότατον ζυγόν της Οθωμανικής τυραννίας, υστερήθη όχι μόνον την ελευθερίαν του, αλλά και παν είδος μαθήσεως...και ήτον ενδεχόμενον να εκλείψη διόλου από το Έθνος η Ελληνική γλώσσα, εάν δεν την διέσωζεν η Εκκλησία προς ήν οφείλεται και κατά τούτο ευγνωμοσύνη».(**Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός**)

«...Αχ, διά τους οικτιρμούς του Θεού, ο οποίος είναι όλος αγάπη, διά το όνομα της Πατρίδος, η οποία είναι όλη αρετή, ας καθαρίσωμεν την ψυχήν μας, και εις αυτήν την ώραν του κινδύνου, από τον ρύπον της διχονοίας, ας θάψωμεν εις τον τάφον της λησμονησίας τα άγρια και ανόητα πάθη μας, ας πλύνωμεν τας μεμολυσμένας καρδίας εις το ιερόν λουτρόν της αγάπης, ο πατριωτισμός ας λαμπρύνη, εις το εξής τον θολωμένον νουν μας, η ειλικρίνεια ας βασιλεύση εις την καρδίαν μας, η αγάπη κα η σύμπνοια ας προπορεύωνται, ως νεφέλη πυρός, όλων των βουλών μας και όλων των έργων μας». (**Σπ. Τρικούπης**)

«Κι' όσο αγαπώ την πατρίδα μου δεν αγαπώ άλλο τίποτας. Ναρθή ένας να μου ειπή ότι θα πάγη ομπρός η πατρίδα, στρέγομαι να μου βγάλη και τα δυό μου μάτια. Ότι αν είμαι στραβός, και η πατρίδα μου είναι καλά, με θρέφει, αν η πατρίδα μου αχαμνά, δέκα μάτια νάχω, στραβός θανά είμαι. Ότι σ' αυτείνη θα ζήσω, δεν έχω σκοπό να πάγω αλλού».(**Ιω. Μακρυγιάννης**)

«Είναι καιρός...να κρημνίσωμεν από τα νέφη την Ημισέληνον διά να υψώσωμεν το σημείον, δι' ου πάντοτε νικώμεν, λέγω τον Σταυρόν και ούτω να εκδικήσωμεν την πατρίδα και την ορθόδοξον ημών πίστιναπό την ασεβή των ασεβών καταφρόνησιν»;(Αλ. Υψηλάντης)

«Ο Θεός είναι μετά της Ελλάδος και υπέρ της Ελλάδος και αύτη σωθήσεται. Επί ταύτης της πεποιθήσεως αντλώ πάσας μου τας δυνάμεις και πάντας τους πόρους».(**Ι. Καποδίστριας**)